НА ЛІНІЇ ВОГНЮ

3 Від ліцеїста до слухача Національного університету оборони ім. І. Черняховського — такий шлях проходить офіцер-десантник Артур Дяченко

ТРЕНДИ

4 «Урядовий кур'єр» аналізує, завдяки чому земля сільськогосподарського призначення залишається доволі привабливим активом для інвестицій

СУСПІЛЬСТВО

5 На Харківщині міста й селища потроху позбуваються російських топонімів імперських та радянських часів

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ВІВТОРОК, **3 СІЧНЯ 2023 РОКУ** | ЦІНА ДОГОВІРНА | **№1** (7399)

ЦИТАТА ДНЯ

ГЕРМАН ГАЛУЩЕНКО:

«Наша енергосистема протягом майже трьох місяців працює під постійними систематичними обстрілами. Тому вже є набір технічних рішень, щоб забезпечити стабільність її роботи».

Міністр енергетики про те, що система втримається й надалі в разі подальших можливих ударів

«єРобота»: 2022-го виплачено 1,555 мільярда гривень

ПІДТРИМКА. За рішеннями Мінекономіки, 2022 року переможці грантової програми підтримки бізнесу «єРобота» отримали 1,555 мільярда гривень, зокрема за останній тиждень — 717,59 мільйона. Це повідомила перший віцепрем'єр-міністр — міністр економіки Юлія Свириденко.

«Фінансування грантових програм «єРобота» залишається пріоритетом і в новому 2023 році. Адже завдання уряду — підтримувати економіку та створювати робочі місця для малого і середнього бізнесу. Упевнена, що всі витрачені на це кошти повернуться до державного та місцевих бюджетів у вигляді податків», — заявила вона. За останній тиждень минулого року грантові кошти було виплачено 1411 отримувачам. Загалом же за 2022 рік за рішеннями уряду фактично виплачено гранти 2530 отримувачам: мікрогранти — 2319 на суму 542,72 мільйона гривень; переробним підприємствам — 178 на суму 958,61 мільйона; на садівництво — 30 на суму 39,74 мільйона; на тепличні господарства — трьом на суму 14,02 мільйона гривень.

ЦИФРА ДНЯ

85% українців

переконані, що жодні територіальні поступки для досягнення миру і збереження незалежності неприпустимі. Опитування проводив КМІС 4-27 грудня 2022 року

2022 рік: Україна за час війни

Фото з відкритих джерел

ІНФОГРАФІКА. *Кабінет Міністрів показав основні досягнення нашої держави у протидії російському агресорові та соціальній підтримці людей*

Реабілітація і протезування допоможе повернутися до активного життя

РІШЕННЯ УРЯДУ. Ухвалена наприкінці минулого року постанова КМУ «Деякі питання організації реабілітації у сфері охорони здоров'я» покликана спростити та поліпшити забезпечення медичними виробами, зокрема допоміжними засобами реабілітації на всіх етапах відновлення осіб з обмеженнями повсякденного функціонування.

«Завдяки рішенню уряду зроблено ще один крок у напрямі впровадження безперервного переходу від лікування до реабілітації, яка супроводжуватиметься своєчасним наданням послуг із протезування. Для цього передбачене обов'язкове залучення закладами охорони здоров'я протезистів до роботи у мультидисциплінарних реабілітаційних командах за договорами про співпрацю. Пацієнти зберігають право на вільний вибір протезиста, який виготовлятиме протез за рахунок коштів держбюджету», — підкреслила міністр соціальної політики Оксана Жолнович.

«Через війну в Україні зростає кількість поранених захисників і цивільних, які потребують подальшої реабілітації в медичних закладах. Маємо зробити все, щоб максимально спростити процес їхньої реабілітації та допомогти їм повернутися до звичайного активного життя. Зробили важливий крок — ухвалили постанову, мета якої — регулювання надання реабілітаційної допомоги, зокрема забезпечення постраждалих внаслідок збройної агресії росії медичними виробами, допоміжними засобами реабілітації на всіх етапах відновлення, — зазначив міністр охорони здоров'я Віктор Ляшко. — Постанова забезпечить участь мультидисциплінарної команди та створення індивідуального реабілітаційного плану. На практиці це означає, що непотрібно буде звертатися до різних лікарів, а процес протезування та подальшої реабілітації буде значно спрощений для пацієнта».

Реалізація постанови позитивно вплине на досягнення та підтримку осіб, які потребують реабілітації, збільшить кількість тих, хто повернеться до праці та повноцінного соціального життя.

4 820103 080015

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ встановлені Національним банком України на **3 січня 2023 року**

USD 36.5686 за 1 долар США | EUR 39.0041 за 1 євро | PLN 8.3469 за 1 злотий / AU 66326.3 | AG 875.64 | PT 37702.23 | PD 64909.27 за 1 тройську унцію

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

2022 рік: Україна за час війни

ПОКАРАННЯ АГРЕСОРА

- Почали створення **Спеціального трибуналу** щодо злочину агресії проти України
- До Європейського суду з прав людини **подано новий позов проти росії**, до якого в якості третіх сторін приєдналися 26 країн та 1 неурядова організація
- Майже **52 тис кримінальних проваджень** за фактами вчинення воєнних злочинів, з них 2,2 тис. – щодо колабораційної діяльності
- Визначення концепції **механізму компенсацій Україні збитків**

Ініціатива «росія заплатить». Початок створення міжнародного Реєстру збитків

Спільно зі Світовим банком провели **першу верифіковану оцінку коштів на відновлення**. Станом на червень – це 350 млрд доларів

Почали обраховувати **збитки довкіллю**, щоб змусити росію заплатити за екоцид на українській землі

Забезпечено **стягнення в дохід держави** активів осіб, до яких застосовано санкції: з 5 рішень, ухвалених ВАКС, 4 позови задоволено повністю, 1 - частково

Подано **нову справу проти росії** до Міжнародного суду ООН. 30 держав вступили у справу на стороні України

Санкції до 3 264 фізичних та 1 604 юридичних осіб, які пов'язані з рф та республікою білорусь і сприяли збройній агресії проти нашої держави:

- пропагандисти
- олігархи
- колаборанти
- банки
- підприємства ВПК, добувної, комунікаційної, логістичної та ін. сфер
- представники влади рф та рб
- військове керівництво
- системоутворюючі підприємства

Урядовою МРГ з питань реалізації санкційної політики рекомендовано передати на розгляд РНБО санкційні пропозиції ще проти понад **8 000 фізичних та юридичних осіб**, а також секторальні санкції проти всіх фінансових установ рф та рб

Заборонено діяльність **16 політичних партій,** які вели антиукраїнську діяльність, та передано у власність держави їхнє майно, кошти та інші активи

ЕВАКУАЦІЯ, ВИЗВОЛЕННЯ ПОЛОНЕНИХ І ДЕПОРТОВАНИХ

- Створено **інститут Уповноваженого з питань ВПО**
- Створення **Національного інформаційного бюро**. Збір інформації про військовополонених, утримуваних цивільних, зниклих безвісти, депортованих
- Створено **інститут Уповноваженого зі зниклих безвісти**

Евакуація мільйонів людей (Укрзалізницею – понад **4 млн**)

190 млн грн виплачено звільненим з полону та родинам військовополонених

Допомога 200 тис людям, яких депортували на територію рф

165 гуманітарних коридорів, через які евакуювали понад **350 тис людей** в перші три місяці війни

МЕДИЦИНА ТА ОСВІТА ВОЄННОГО ЧАСУ

Зарплата лікаря – не менше **20 тис грн**, медсестри – не менше **13,5 тис грн**

Рекордне **фінансування програми медичних гарантій**

Майже 4 млн учнів навчаються офлайн, у змішаному режимі та онлайн

Евакуйовано на лікування за кордон **більше 2000 дорослих та дітей**

Отримано **10,5 тис т медичної гуманітарної допомоги на 12,8 млрд грн**

Попри війну здійснено **379 трансплантацій органів**, більше ніж минулого року

Повноправне членство в **Асоціації фінансування інноваційних і дослідницьких мереж COST**

Цілком **відновлено 113 об'єктів пошкоджених медзакладів**, 264 в процесі відновлення.

600 тис вступників зараховано до вишів

65% закладів освіти забезпечені укриттями

Долучення до програми ЄС **«Горизонт Європа»**

Заклади освіти стали **центрами прихистку ВПО**

Здійснено **94% закупівлі лікарських засобів**, медичних виробів та медичного обладнання, запланованих на 2022 рік

21 тис студентів (діти загиблих воїнів, жителі прифронтових громад) переведено з контракту на бюджет

НОВА ВЕТЕРАНСЬКА ПОЛІТИКА

5 764 ветеранів, членів їхніх родин та сімей полеглих Воїнів пройшли психологічну реабілітацію за спрощеним механізмом

Створення **Українського ветеранського фонду**

Розроблення **Єдиного державного реєстру ветеранів війни**

Початок створення **Національного військового меморіального кладовища**

Розробка **Стратегії розвитку ветеранських підприємницьких ініціатив**

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

Початок формування **єдиної системи адміністрування** усіх соцвиплат через Пенсійний фонд

- **+16% до** середнього розміру пенсії
- **10,7 млн** пенсіонерів своєчасно отримують пенсії
- **+300 грн** пенсіонерам у віці 70-74 роки

57 млрд грн на допомогу ВПО, допомогу отримує **1,8 млн осіб**

774 млрд грн соціальних видатків (з урахуванням видатків ПФУ і ФССУ)

2,5 млн домогосподарств отримують субсидії

«Заморожені» тарифи на комунальні послуги

Старт програми пільгового іпотечного кредитування **єОселя**

31 млрд грн на програму єПідтримка

Кабінет Міністрів України

НА ЛІНІЇ ВОГНЮ

Позивний «Орел» слід було заслужити

НА ЗАХИСТІ КРАЇНИ. *Від ліцеїста до слухача Національного університету оборони ім. І. Черняховського — такий шлях проходить офіцер-десантник Артур Дяченко*

Юрій МЕДУНИЦЯ,
офіцер служби зв'язків з громадськістю 46 оаембр, для «Урядового кур'єра»

Фото із сімейного архіву родини ДЯЧЕНКІВ

Випуск 2014. Попереду у родини чимало випробувань

Підтягнутим, ставним, з чіпким поглядом, лаконічним у висловах і чітким у діях — саме таким і має бути справжній військовий сучасної формації. Його накази й розпорядження підлеглим завжди стримані й позбавлені грубощів. Тож перше враження від знайомства з Артуром Дяченком було надзвичайно позитивним. Не змінилося воно й пізніше. Лише зміцнювалося переконання в тому, що за такими людьми — міцними тілом і духом, грамотними й вмотивованими — майбутнє нашої армії.

Ще на полігоні в період підготовки 46 оаембр до бойових дій молодий офіцер на кожному занятті з вогневої зі знанням справи керував діями роти, практично допомагав бійцям опановувати іноземну стрілецьку зброю, на пальцях розповідав і кожному показував, як заправляти стрічку з набоями у великокаліберний американський кулемет «Браунінг», як працює затвор і як уникати затримок у стрільбі. Так само докладно, терпляче по кілька разів пояснював нюанси обслуговування й роботи вітчизняних автоматичних гранатометів УАГ-40. Та й хіба лише це...

Техніка на той час була новою для мобілізованих, ні з чим подібним ще кілька років тому наші чоловіки не стикалися. І від уміння командира донести бажане до підлеглих залежали швидкість і якість опанування нею. А в подальшому — й результат її бойового застосування та життя наших бійців.

> Слід чітко усвідомлювати, що війна — це не лише тут і зараз. Адже ворог намагається позбавити нас найголовнішого — права на життя в майбутньому.

«Ти маєш бути відданим своїй справі, любити цю роботу, вкладати серце, душу, тіло в підготовку військовослужбовців, — так відверто й просто Артур Дяченко розкрив свою філософію спілкування з людьми. — Бути для них наставником і таким командиром, щоб тебе не боялися, а поважали, йшли за тобою, виконували твої накази».

«Купол» уміє добирати кадри

Своє перше військове звання Артур Дяченко отримав ще в підлітковому віці. Сержантом і заступником командира взводу став під час навчання в Криворізькому військовому ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою. Далі все було за планом, визначеним ще у п'ятнадцять років. На нього чекала Львівська академія сухопутних військ і омріяний факультет Високомобільних десантних військ. Закінчував, щоправда, вже Одеську академію, але то нюанси непередбачуваної військової долі.

А був це 2014 рік, початок відліку нової війни із сусідньою імперією зла. Вітаючи тоді Артура з отриманням лейтенантських погонів, усміхнені й задоволені батьки і гадки не мали, які випробування доведеться пройти синові вже найближчим часом. Та й не лише йому...

Після закінчення академії служив на різних посадах у 80 і 95 десантно-штурмових бригадах. Був командиром взводу снайперів, заступником командира роти з повітряно-десантної підготовки, командував ротою охорони, оперативним черговим бригади, старшим помічником начальника оперативного відділу бригади.

Із першого дня війни в ДШВ створювали формування для захисту столиці. Легендарний ще за часів АТО/ООС «Купол», до слова, Народний Герой України, запропонував бути в себе в батальйоні командиром роти. Чудово розуміючи, що від пропозицій таких людей не відмовляються, Артур узявся до справи. За три дні зібрали роту! Траплялося, що 60 зі 110 бійців були без шоломів і бронежилетів, згадує Артур. Але були готові виконувати бойові завдання. І вони їх із честю виконали, адже ворога було відкинуто від Києва аж за межі України. Зокрема, на 51 кілометрі Житомирської траси, де за особистої участі Артура було знищено ворожий танк, БМП і понад три десятки окупантів.

За участь у тій далекій уже київській операції офіцера нагороджено орденом Богдана Хмельницького III ступеня. Хоч хто тоді думав про ордени? Головне було врятувати країну від російсько-фашистського бліцкригу.

Після повернення «Купол» знову зробив цікаву пропозицію: стати його заступником у батальйоні. Тоді формувалися нові підрозділи 46 окремої аеромобільної бригади. І знову доля вела Артура разом із чудовими людьми, в яких він набував життєвого й військового досвіду.

«Армія — це порядок, повага, сила, дружба, десантне братерство. Останнє найсильніше. Воно стимулює до розвитку, змушує самовдосконалюватися, ставати кращим насамперед в очах підлеглих», — каже Артур.

Віддячив комбату за довіру

6 серпня 2022 року можна вважати другим днем народження Артура Дяченка. На підготовку плацдарму поблизу Білогірки на Херсонщині його штурмова група у складі розвідвзводу й знайомої по службі там 9 роти вирушила чи не першою у бригаді. Однієї миті пара ворожих танків вивалилася буквально нізвідки й відпрацювали по КСП батальйону. За якихось кілька секунд до того комбат ніби відволікся й втомлено перевів подих. Цієї миті Артур завдяки досі не зрозумілому відчуттю встиг вигукнути, мало не штовхаючи командира у спину: «Стрибай в окоп!» Спитай зараз, мовляв, що то було, — не зможе відповісти. І сам без роздумів стрибнув, прикриваючи собою «Купола». Частка секунди — і вибух снаряда майже над головою.

Нині згадує про той випадок, ніяковіючи й прокручуючи його, ніби кіноплівку у зворотному напрямку. Чи вчинив би так само, закривши комбата й так віддячивши йому за неодноразову довіру? Швидкий пронизливий погляд Артура наче дорікає за недоречність. І за такий сумнів ніяково стає вже самому.

Під час евакуації, як йому сказали пізніше, втратив півтора літра крові. З автоевакуатора його на руках діставав... батько. Олег Валентинович допомагав вивозити поранених і вже знав, що «Орел» — дуже важкий «300». Момент, коли розрізали одяг, а там кривавe решето, і батькові очі син не забуде ніколи.

«Тату, Олена вагітна», — встиг прошепотіти Артур, відчуваючи запаморочення й помутніння погляду і що чорна пелена ось-ось застелить очі. І добре, що за мить він уже не бачив розчулених батькових сліз. Олег Валентинович за одну мить уявив себе й дружину в ролі дбайливих дідуся й бабусі. Але на той момент завданням номер один для нього було врятувати сина, якомога швидше доправивши його до шпиталю.

...Напередодні Артурові зателефонувала дружина Олена й повідомила, що вагітна. Між іншого натякнула: мовляв, скоро станеш батьком. І тут йому вперше від початку війни стало по-справжньому страшно. Будь-якого іншого разу він би спершу зрадів А тут... Страх був уже не за себе. Та коловорот війни і шок від новини не вибили офіцера з колії. Тож і в секунди бою, коли слід було блискавично приймати вольове рішення, рефлекс військового спрацював першим.

До медичного закладу він із родини потрапив не один. За кілька днів було шпиталізовано й Олену. І лише після того як Артур оклигав і став на ноги, дізнався ще одну новину, цього разу сумну. Постійний стрес із першого дня війни, помножений на переживання за чоловіка після його важкого поранення позбавили Артура надії на перше батьківство.

Артур довго вагався, чи варто виносити цю сумну історію на загал. Та вкотре його рішення було вольовим, як кажуть, офіцерським. Адже люди в усіх куточках країни мають чітко усвідомлювати, що війна — це не лише тут і зараз. Навіть після Перемоги вона даватиметься взнаки фізичними й душевними ранами, болючими нагадуваннями про смерті близьких, сирітством, а найголовніше — ненародженими дітьми. Одвічний ворог намагається позбавити нас найголовнішого — права на життя в майбутньому.

Хто візьметься сказати, скільки діточок могло народитися, але не народилося тому, що молоді сильні чоловіки загинули на фронті, не залишивши продовження свого роду? А скільки жінок були при надії, та її зруйнували бомбардування, страх, невимовний жах? Ці втрати не піддаються жодному обрахуванню. Вони на десятиліття.

> Десантне братерство найсильніше. Воно стимулює до розвитку, змушує самовдосконалюватися, ставати кращим насамперед в очах підлеглих.

Олег і Артур схожі зовні, характерами, вчинками

Такі люди скрізь на вагу золота

Старший Дяченко з перших днів рвався на війну, а менший відмовляв: «Ми тут самі розберемося». Та одного разу не втримав. Комбат погодився взяти професійного водія з усіма категоріями — такі люди тут на вагу золота. Певний час батько був водієм заступника комбата, тобто свого сина.

Олег Валентинович і нині у строю. Артур після виснажливого кількамісячного лікування здобуває знання в Командно-штабному інституті застосування військ (сил) Національного університету оборони України ім. І. Черняховського. Виходить так, що старший прикриває молодшого.

Він небагатослівний, лаконічний у висловах, та за цим жорстким фасадом приховано щохвилинну тривогу за сина й бойових побратимів. Предки мали рацію, визнає він: на війні, як на війні. Тут є все, насамперед братерство згуртованих людей, які почуваються рідними. А про загиблих хлопців розповідає тремтливим голосом мало не зі сльозами на очах.

За період служби зрозумів, що армії бракує грамотних підготовлених командирів, таких, як його син. І дуже пишається ним. Доля розводила і зводила їх неодноразово. Тепер надійшла черга зустрічі. У новому статусі і в нову епоху — нашої спільної Перемоги.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 грудня 2022 р. № 1484
Київ

Про припинення дії Угоди між Урядом України та Урядом Корейської Народно-Демократичної Республіки про створення міжурядової комісії з питань торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва

У зв'язку з докорінною зміною обставин Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Припинити дію Угоди між Урядом України та Урядом Корейської Народно-Демократичної Республіки про створення міжурядової комісії з питань торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва, вчиненої 8 червня 1994 р. у м. Києві.

2. Міністерству закордонних справ в установленому порядку повідомити Уряду Корейської Народно-Демократичної Республіки про припинення дії Угоди, зазначеної у пункті 1 цієї постанови.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 грудня 2022 р. № 1485
Київ

Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо здійснення попередньої оплати (виплати авансу)

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести до постанов Кабінету Міністрів України щодо здійснення попередньої оплати (виплати авансу) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 30 грудня 2022 р. № 1485

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України щодо здійснення попередньої оплати (виплати авансу)

1. Останній абзац пункту 19 Порядку державного фінансування капітального будівництва, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2001 р. № 1764 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 52, ст. 2374; 2022 р., № 2, ст. 46) після слів «шість місяців» доповнити словами і цифрами «, крім попередньої оплати, сплаченої за договором (контрактом) у 2021 році, де розмір попередньої оплати (виплати авансу) може становити до 100 відсотків вартості таких робіт на строк не більше як вісімнадцять місяців».

2. Пункт 21 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для забезпечення здійснення медичних заходів окремих державних програм та комплексних заходів програмного характеру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 березня 2011 р. № 298 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 22, ст. 917; 2022 р., № 18, ст. 966), після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«на строк не більше 18 місяців — медичних виробів та допоміжних засобів до них, що закуповуються особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, на підставі укладених у 2021 році угод (договорів).».

У зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим.

3. У Порядку здійснення заходів щодо забезпечення розвитку системи екстреної медичної допомоги у 2021 році, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 9 березня 2021 р. № 339 «Деякі питання розвитку системи екстреної медичної допомоги у 2021 році» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 33, ст. 1917, № 58, ст. 3593, № 68, ст. 4264):

1) пункт 8 доповнити абзацом такого змісту:

«У договорах про закупівлю спеціалізованого санітарного транспорту та пов'язаних послуг, укладених у 2021 році, може передбачатися попередня оплата на строк не більше 18 місяців.»;

2) пункт 19 доповнити абзацом такого змісту:

«У договорах про закупівлю манекенів, укладених у 2021 році, може передбачатися попередня оплата на строк не більше 18 місяців.»;

3) пункт 27 доповнити абзацом такого змісту:

«У договорах про закупівлю обладнання, укладених у 2021 році, може передбачатися попередня оплата на строк не більше 18 місяців.»;

4) пункт 37 доповнити абзацом такого змісту:

«У договорах про закупівлю лабораторного обладнання, укладених у 2021 році, може передбачатися попередня оплата на строк не більше 18 місяців.».

4. Пункт 12 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для створення біокластера «Біологічна безпека та розвиток біотехнологічних технологій», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 серпня 2021 р. № 869 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 68, ст. 4263), доповнити абзацом такого змісту:

«Для здійснення заходів з розроблення проектної документації для створення біокластера «Біологічна безпека та розвиток біотехнологічних технологій» замовник може здійснювати попередню оплату (виплату авансу) в розмірі до 100 відсотків вартості таких робіт і послуг за договором (контрактом) на строк не більш як шість місяців, крім попередньої оплати, сплаченої за договором (контрактом) у 2021 році, де розмір попередньої оплати (виплати авансу) може становити до 100 відсотків вартості таких робіт на строк не більш як 18 місяців.».

5. Пункт 9 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою «Централізовані закупівлі кисневих станцій для опорних закладів охорони здоров'я», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 листопада 2021 р. № 1243 «Деякі питання здійснення централізованих закупівель кисневих станцій» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 98, ст. 6374), доповнити абзацом такого змісту:

«У договорах про закупівлю кисневих станцій, укладених у 2021 році, може передбачатися попередня оплата на строк не більше 18 місяців.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 23 грудня 2022 р. № 1208-р
Київ

Про підписання Додаткової угоди № 2 (у формі обміну листами) між Урядом України та Європейською Комісією, що діє від імені Європейського Союзу, до Угоди про фінансування заходу «EU4Skills: Кращі навички для сучасної України» (ENI/2018/041-729)

Схвалити проект Додаткової угоди № 2 (у формі обміну листами) між Урядом України та Європейською Комісією, що діє від імені Європейського Союзу, до Угоди про фінансування заходу «EU4Skills: Кращі навички для сучасної України» (ENI/2018/041-729).

Уповноважити Віце-прем'єр-міністра з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України Стефанішину Ольгу Віталіївну підписати зазначену Додаткову угоду.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Інвестиції в землю активно працюють попри війну

ТРЕНДИ. *35—40 тисяч гривень за га — такою була ціна на сільгоспділянки до 24 лютого, й ці показники зростають*

Фото з сайту upl-ltd.com

Робота біля землі ніколи не була легкою, тож прийшов час їй попрацювати на власника

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

Війна вносить корективи в життєві події та змушує відкладати до кращих часів чимало справ. Але земля сільськогосподарського призначення залишається доволі привабливим активом для інвестицій.

«Урядовий кур'єр» проаналізував думки експертного середовища на цю тему.

Чотири причини

Експерти називають чотири головні причини великого інтересу до вкладання коштів у сільгоспземлю. По-перше, її, на відміну від інших видів нерухомості, неможливо повністю знищити. Звісно, якщо вона в зоні активних бойових дій, то це негативно позначиться на якості. Однак навіть з огляду на це її стабільність як активу значно більша, ніж інших видів нерухомості. Ризик також полягає в тому, що якщо ця земля під окупацією, то її використання неможливе, зокрема, здати її в оренду для отримання пасивного доходу інвестор не зможе. Проте після деокупації земельні ділянки будуть доступні та виправдають інвестиції.

По-друге, земля — стабільний актив, оскільки ціни у гривнях на нього зростають. Звісно, спостерігаємо падіння вартості активу в іноземній валюті, проте 5% — це непоганий показник, що свідчить про відносну стабільність навіть під час війни.

По-третє, з 2024 року ринок землі буде відкрито для юридичних осіб, що позначиться на цінах. Тож інвестори, реалізувавши придбаний раніше актив, будуть у виграші.

І нарешті по-четверте, бачимо тенденцію до зростання цін на таку землю, і це нікуди не подінеться після війни.

«Попри війну, сільськогосподарська земля залишається привабливою для інвестицій, особливо в західних та центральних областях України. Укладання угод відновилося у травні 2022 року і вже перетнуло позначку 36 тисяч угод на площу понад 60 тисяч га», — каже генеральний директор Українського клубу аграрного бізнесу Роман Сластьон.

Кількість угод купівлі-продажу не зросла

Окремі експерти зазначають, що 2022 року фактично на 7% зросла кількість угод купівлі-продажу української землі сільгосппризначення порівняно з 2021-м. Чому?

Відповідно до даних Мінагрополітики, загальна кількість угод купівлі-продажу земельних ділянок з моменту відкриття ринку землі становить 111 699. Орієнтуючись на дані міністерства, обраховуємо показники зареєстрованих правочинів купівлі-продажу земельних ділянок.

У період з липня по грудень 2021 року кількість правочинів купівлі-продажу земельних ділянок становила 64 212. Із січня до середини грудня 2022-го вона становила 47 487.

Тобто зростання кількості угод купівлі-продажу земельних ділянок 2022 року не відбулося. Однак варто враховувати, що ці угоди 2021 року було укладено протягом шести місяців з моменту відкриття ринку землі. А угоди 2022-го укладали фактично протягом десяти місяців, тому що в березні та квітні їх укладення було неможливим через закриття доступу до реєстрів.

Як формується ціна?

Як нині формується ціна на земельні ділянки сільгосппризначення?

Середня ціна у гривневому еквіваленті становить 35—40 тисяч грн/га, що відповідає рівню до повномасштабного вторгнення. Проте ціни істотно різняться за регіонами і метою її подальшого використання — діапазон може бути від 10 до 200 тисяч грн/га.

«У західних та центральних областях ціни у гривнях майже не змінилися і близькі до середнього рівня, тоді як у східних значно знизилися і перебувають на рівні мінімуму — нормативної грошової оцінки. Дуже часто високі ціни на землю поряд з великими містами, що свідчить про придбання ділянок для промислової чи житлової забудови», — інформує Роман Сластьон.

Яка нині дохідність землі сільгосппризначення, зокрема оренда? І якою вона може бути наступного року за різних варіантів розвитку воєнних подій в Україні?

Навіть в умовах війни прогнозована річна дохідність становить 20—25%, оскільки зростання ціни, за прогнозами, буде на 20—25%. У всіх країнах-членах ЄС після реформи ринку спостерігали зростання цін на землю сільськогосподарського призначення.

Згідно зі статистичними даними сусідніх європейських країн, можна прогнозувати, що через три роки земля в Україні може подорожчати удвічі й більше, а через сім-вісім років — на 200%. Середня ціна за гектар у нас нині становить понад тисячу доларів, у Польщі — майже 8,5 тисячі.

Як зазначають представники галузевих асоціацій, середня дохідність інвестиції в землю в разі здачі її в оренду, що розраховується шляхом ділення очікуваного річного платежу від оренди на ціну купівлі, становить приблизно 6—6,5% річних, що неістотно відрізняється від довоєнних показників. Наступного року навряд чи буде великий стрибок у дохідності від здачі земельних ділянок в оренду, можливо, збільшення становитиме 8—10% річних.

Попит на ділянки

Експерти зазначають, що попит на ділянки навіть у близьких до бойових дій регіонах чималий. Що можна сказати із цього приводу?

Купівля земельної ділянки в таких регіонах — ризикований крок, оскільки подальший перебіг подій передбачити важко. Імовірно, такі інвестори грають на випередження, оскільки земля — доволі стабільний актив.

Найменше угод із купівлі-продажу земельних ділянок було укладено в Херсонській області — одну. У Донецькій — 22, Запорізькій — 130, Миколаївській —565. А ось у Київській області за той самий період було укладено 2907 угод, тож їхня кількість у регіонах, близьких до бойових дій або на території яких вони тривають, незначна. Проте навіть попри ризик, українські інвестори вкладають кошти і в такі земельні ділянки.

Приміром, попри відносно невелику віддаленість від фронту Сумської області, середня ціна за земельну ділянку у грудні 2022 року становила 150 754 гривні за гектар. Купують землю і в Чернігівській та Запорізькій областях, проте там середня ціна за гектар не перевищувала 200 тисяч гривень.

Роман Сластьон вважає, що 2023 рік буде не менш складним. Витрати в рослинництві істотно зросли, логістика дорога, внутрішні ціни на продукцію низькі. Поліпшити умови може надходження додаткового фінансування для агросектору, зокрема у формі кредитів від міжнародних організацій та країн-партнерів.

СУСПІЛЬСТВО

Прощавайте назавжди!

ДЕРУСИФІКАЦІЯ. *На Харківщині міста й селища потроху позбуваються російських топонімів імперських та радянських часів*

Борис БРЕСЛАВЕЦЬ
для «Урядового кур'єра»

Повномасштабне вторгнення російських загарбників, їхні спроби знищити українську ідентичність лише прискорили темпи декомунізації та дерусифікації в Україні. Багато громад і населених пунктів вже позбулися назв вулиць, пов'язаних з росією. Харків, який потерпає від ракетних ударів країни-агресора, поки що в аутсайдерах, бо позбувся лише чотирьох таких топонімів. Проспект московський перейменували в Героїв Харкова, білгородське шосе — у Харківське, узвіз білгородський став вулицею Героїв-рятувальників, а московський район — Салтівським.

Нині в місті майже 400 вулиць потребують перейменування. Як зазначив Харківський міський голова, цей процес іде, але дуже виважено. Міська влада дослухається до думки містян і на найближчій сесії міської ради буде винесено перейменування 15—20 вулиць.

Театр без пушкіна

Харківський академічний російський драматичний театр імені пушкіна внаслідок обстрілів постраждав тричі. Вибуховими хвилями й уламками пошкоджено фасад і вікна. Колектив, який ще до повномасштабного вторгнення перейшов на україномовний репертуар, вимагав позбутися в назві імені кацапського поета. Це рішення в березні підтримала Харківська обласна військова адміністрація, але обласна рада, комунальним закладом якої є театр, блокувала це рішення.

Питання вилучення з назви слів «російський» та «пушкіна» неодноразово виносили на сесію облради. Ім'я поета викликало суперечки в депутатів. Проте 24 грудня на останній цього року сесії облради 89 депутатів підтримали рішення про перейменування. Відтепер заклад матиме назву «Харківський академічний драматичний театр».

Однак вилучення імені пушкіна з назви театру — лише перший крок у позбавленні українського Харкова культурної спадщини російської імперії та радянського союзу. У місті залишається багато вулиць на честь класиків російської літератури, музики й науки. Їх перейменування викликає суперечки.

Люди середнього та похилого віку не розуміють, який стосунок поети й письменники, які жили кілька століть тому, мають до подій, що відбуваються. Однак саме на це підступний ворог робить ставку, на цьому ґрунтується пропаганда «рускава міра». Та побачивши його істинну сутність, лояльні харків'яни почали активно підтримувати необхідність перейменування, щоб раз і назавжди позбутися всього російського, спогадів про те лихо, яке ворог коїть на українській землі. Але рішення, коли і що

Фото з сайту objectiv.tv

саме перейменувати, залишається за міською владою.

«Маємо керуватися національними інтересами, чіткою проукраїнською позицією та культурною спадщиною. Слід провести роз'яснювальну роботу, а потім діяти», — зазначив Ігор Терехов.

Вулиці Скрябіна та Стіва Джобса

На відміну від Харкова, в районах області дерусифікація та декомунізація відбувається жвавіше. У кількох громадах повністю позбулися російських прізвищ у назвах. Першою такою стала Мереф'янська громада, в яку входить місто Мерефа та кілька селищ. Ще 30 серпня на сесії міської ради вирішили повністю дерусифікувати громаду, тож було перейменовано 62 вулиці.

«Дерусифікація має відбуватися у правовому полі. У Харкові це відповідальність міської ради», — зазначив голова Харківської обласної військової адміністрації Олег Синєгубов.

Відбувається перейменування і на деокупованих територіях. У місті Ізюм, який найбільше постраждав, — вже третій етап дерусифікації топонімів.

«Ухвалили третє розпорядження про перейменування. Увічнюємо й закарбовуємо в пам'яті імена ізюмців, загиблих на цій війні. Свої достойні місця в топоніміці отримують видатні українці В'ячеслав Чорновол, Діана Петриненко, Валерій Лобановський, Роман Шухевич, Левко Лук'яненко. Віддаємо данину новітнім містам-героям України», — зазначив на своїй сторінці у фейсбуці заступник Ізюмського міського голови Володимир Мацокін. В Ізюмі з'явилися вулиці Стіва Джобса та Голди Меїр, Кузьми Скрябіна та Ірпінська.

Як зазначають у Міністерстві культури та інформаційної політики України, більшість українців схвально ставляться до декомунізації та дерусифікації. Про це свідчать недавні опитування, за якими кількість громадян, котрі підтримують перейменування вулиць та інших об'єктів, назви яких асоціюються з державою-агресором, а також демонтаж певних пам'ятників, становить 56—76%.

«У процесі очищення простору важливо не знищити пам'яті про значущі для України загалом чи конкретного міста або села історичні постаті й події. Дуже важливо зберігати пам'ять про героїв та героїнь, захисників і захисниць України. Подолання наслідків русифікації не призведе до звуження культурного простору в Україні», — зазначив у блозі міністр культури Олександр Ткаченко.

2023 рік: скоро будуть новосілля!

ЖИТЛО. *У Полтаві встановлюють перше модульне містечко, в області створюють квартирний фонд для переселенців*

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

Останні дні року, що минає, в Полтаві на території закладу з надання психіатричної допомоги обласної ради триває будівництво першого в місті модульного житлового комплексу для внутрішніх переселенців. Тут демонтують двометровий цегляний паркан, пиляють старі дерева, корчують пні. До нового року підрядник полтавське приватне підприємство «Євроінвест плюс» має завезти на місце будівництва залізобетонні плити, підготувати траншеї для закладення фундаменту, водопровідних мереж і колодязів, змонтувати систему водовідведення тощо. На виконанні будівельних робіт на цьому об'єкті до кінця року запланували освоїти 17 мільйонів гривень.

Начальник Полтавської обласної військової адміністрації Дмитро Лунін пояснив, чому під модульне містечко обрали територію обласного закладу з надання психіатричної допомоги.

«Ми розглядали інші варіанти, але зупинилися на цьому. Тут велика вільна територія, куди ми зробили окремий в'їзд, щоб люди не відчували, що вони в лікарні. Є змога для енергозабезпечення опалення та потужності для водовідведення і водопостачання.

За перші два квартали 2023 року виконавець робіт має облаштувати вуличне освітлення і тротуари, зробити ремонт доріг та бетонні фундаменти, придбати альтанки для відпочинку, дитячу гірку, каруселі, гойдалки, пісочницю, лавки, стіл, контейнер для побутових відходів. Ще планують облаштувати велостоянку, зробити газон, встановити новий паркан, ворота, хвіртки.

У грудні психіатрична лікарня та департамент будівництва Полтавської ОВА уклали договір про технічний нагляд за ремонтом території медичного закладу для встановлення житлових корпусів. Майбутнє модульне містечко складатиметься з будинків виробництва Польщі та Великої Британії й матиме площу 6500 квадратних метрів. А житимуть у ньому понад 500 осіб. У містечку облаштують стоянку на майже 80 автомобілів, дитячий майданчик, місце для відпочинку й вуличне освітлення.

Згідно з проєктними документами, планують встановити шість модульних одноповерхових корпусів, які укомплектують меблями та побутовою технікою. У корпуси можуть заселити переселенців, які нині мешкають у дитячих садочках та школах Полтави.

«Разом з органами місцевого самоврядування буде створено комісію, яка визначить категорії переселенців, яких заселять у модульне містечко», — розповів Дмитро Лунін.

Щоб встановити модульні будинки, на території закладу демонтують недобудований спортивний майданчик, за спорудження якого з обласного бюджету заплатили понад мільйон гривень. Монтаж модульного містечка мають розпочати у січні. За документами тендера у Prozorro, загальна вартість будівельних та монтажних робіт становитиме понад 34 мільйони гривень. Із них майже 32,5 мільйона витратять на підготовчі роботи. Благоустрій обійдеться області приблизно в 1,7 мільйона гривень. Фінансуватимуть з обласного бюджету, термін виконання робіт — до 30 червня 2023 року.

У матеріалі «Подайте руку допомоги цим людям!» («УК» №219 за 12 жовтня) ми вже повідомляли, що Білицька територіальна громада Полтавського району уклала договір з харківськими підприємцями та громадською волонтерською організацією на зведення в селищі міського типу Білики десяти модульних будиночків для переселенців. Це повідомив голова громади Микола Скрильник.

За його словами, партнери зобов'язалися встановити ці будиночки та фінансувати проєкт, а громада — надати земельну ділянку і доступ до комунікацій. Під житловий комплекс відвели 0,5 гектара землі в центрі селища. Підвели воду, газ, каналізацію. Місце дуже зручне для проживання. Поряд лікарня, школа, дитячі садочки.

Поки що харків'яни виготовили один будиночок площею 14,5 квадратного метра. Його повністю укомплектовано, є обігрів, санвузол, кухня, електрика. Таке житло розраховане на сім'ю із чотирьох осіб: двох дорослих і двох дітей. Ціна будиночка — до 500 тисяч гривень з урахуванням логістики і можливостей громади.

Харківські підприємці, які піклуються про комфортне проживання переселенців у Біликах, цим селищем не обмежуються. Планують зводити модульні будиночки й для інших громад. Тепер у них є змога будувати три модульні будинки на місяць, а в майбутньому — до десяти.

На Полтавщині не планували споруджувати модульні будинки для переселенців. На брифінгу Дмитро Лунін зазначав: «Не плануємо будувати модульні містечка в області. Якщо держава забезпечить нас модульними блоками, зможемо організувати їх встановлення».

Тут перевагу надають капітальному будівництву. У Полтаві, можливо, наступного року збудують багатоквартирні житлові будинки на вулицях Лазурній, Остапа Вишні та Олеся Гончара. Там переселенцям буде надано 2000 квартир загальною площею 100 тисяч квадратних метрів.

Крім Полтави, житло для внутрішніх переселенців планують звести у Кременчуці, Лубнах, Миргороді та Горішніх Плавнях. Це будуть будинки заввишки не більш як чотири поверхи. Коштів з місцевих бюджетів та від приватних організацій не залучатимуть. Обласна військова адміністрація планує закупити для переселенців 500 квартир у вже споруджених будинках.

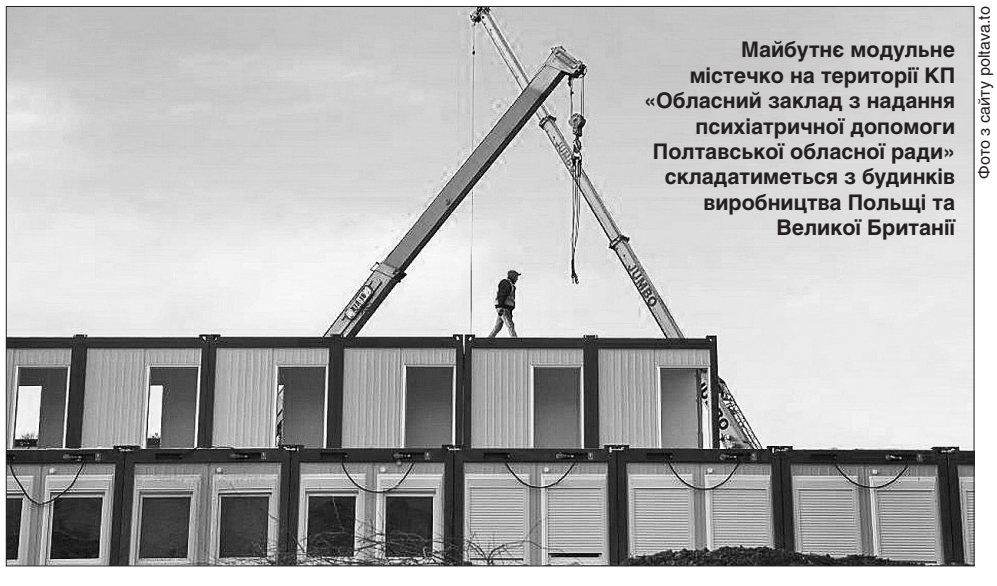

Майбутнє модульне містечко на території КП «Обласний заклад з надання психіатричної допомоги Полтавської обласної ради» складатиметься з будинків виробництва Польщі та Великої Британії

Фото з сайту poltava.to

ТОЧКА ЗОРУ

«Вкраїнцю мій, чи древо роду знаєш?»

ПРОБЛЕМА. *Виполюючи мовний бур'ян, обстоюємо нашу незалежність та самоідентичність*

Фото надав автор

Іван ХОМ'ЯК,
доктор педагогічних наук, професор Національного університету «Острозька академія», для «Урядового кур'єра»

Викладачі та студенти Острозької академії вивчають та удосконалюють рідну мову, а значить обстоюють нашу самоідентичність

Широкого розмаху набули деросіянізація міст, селищ, вулиць, станцій метро, демонтаж пам'ятників, меморіальних дощок російським діячам. На перейменування чекають Ватутіне, Сєвєродонецьк, Красноград, Хрустальне, Новомосковськ, Метьолкіне, Первомайськ. Цілком логічно постає питання і про деросіянізацію українських антропонімів.

Наука про імена антропоніміка (від гр. — людина, ім'я) — галузь ономастики, яка вивчає власні назви людей, прізвища, прізвиська, псевдоніми, криптоніми. Зосередимо увагу на українських іменах та прізвищах, що становлять генокод і духовний скарб нашого народу.

Таємниця імені

За ними нескладно визначити національність людини. Наприклад, Жоржетта, Амур, Анжеліка, Бенджаміна, Даніель, Ельза, Еммануель, Ізабелла; Дюжарден, Анрі, Дюпре, Бенуар, Легран, Бержерон, Жермен, Делон притаманні французам; Аделаїда, Адольфо, Альбано, Бальдуччо, Беньяміно, Фернандо; Антонеллі, Армані, Бельмондо, Джуліані, Кардуччі, Лоренцетті, Марконі властиві італійцям; Ніно, Зураб, Маріам, Іраклі; Абашидзе, Аміранашвілі, Арахамія, Бурчуладзе, Гамсахурдія, Чавчавадзе — грузинам.

А чи завжди впізнавані за антропонімами ми, українці? Проілюструємо наявний калейдоскоп імен і прізвищ сумнівного лексично-правописного забарвлення із сучасного інформаційного простору: Альона, Крістіна, Єлізавєта, Даніїл, Іріша, Ерік, Маргаріта, Пєтя, Аріна, Паша, Маша, Катюша, Нікіта, Даша, Діма; Денісюк, Люліч, Сініцин, Філіпченко, Анопченко, Атаманенко, Смірнов, Сєнічкін, Бєсєдіна, Кравчуков, Грінишина, Чумакова, Аліксійчук, Міхайлова, Кісіль, Маліновський, Прінц, Волоґжанінов, Літвінчук, Клімов, Новікова, Васільєв, Бенедіктова, Савюк, Мялюк, Кусік, Ковальов, Пирог, Оніщук, Сінельникова, Гром, Боль, Портніков, Столярова, Міхальов, Міхалюк, Семікін, Клімов, Антіпов, Карпюк, Скібицький, Тітаренко, Апанасенко, Дрісова, Колєсніков, Глінський, Слівинська, Мініч, Кузьміч, Галіч, Калиніченко і т. ін.

Складається враження, що ці власні назви дібрано із засобів масової інформації сусідньої росії. Підігнані під російські моделі імена й прізвища символізують чужоземний маркер ідентичности. Враження про їх деформацію з відчуттям болю передає знаний в Україні професор-мовознавець А. Поповський:

Що в імені і прізвищі
твоїм,
Вкраїнцю мій,
чи древо роду знаєш?
Ким предок був
в стражденнім світі цім:
Звитяжцем вольниці
козацької святої,
А чи холуй, запроданець,
стукач, злодюга,
Кат рідного народу,
кар'єрист, бандюга,
Чи суверенної Вкраїни
мужній воїн?!

Генетичний код українця

Наші предки вважали, що ім'я визначає долю людини, її призначення в житті. Автори книжки «Іменослов» зібрали понад 4200 власних імен і доводять, що ім'я — не порожній звук, у ньому бринить голос твоєї землі, звичаїв. Один з них — ім'я наречення рідною мовою, як-от: Ідимир — той, хто прямує до миру; Сонцеслав — той, хто славить сонце; Станіслав — той, хто стоїть зі славою; Цвітан — народжений у цвіту, в радості; Шумислав — той, по кому шумить (гримить) слава; Добрена — добра; Купава — так називали дівчаток, народжених на свято Івана Купала, вродлива, гарна; Любава — пестливий різновид імені Любов, Люба; Чаруня — зменшено-пестливе від імені Чарівниця.

Частину давніх імен, які з часом трансформувалися у прізвища, становлять найменння, в основі яких певна прикмета або риса людської вдачі. Із нетерпінням очікуваного сина називали Жданом, малюків із лагідною вдачею — Добринями, Веселиками, неслухняних — Брикунами, Шумилами. Якщо дитина народилася, скажімо, 24 липня, то дівчинці давали ім'я Ольги, а хлопчикові — Любомир, бо саме на цей день припадали іменини святих із такими найменнями.

Характерні для українок імена Марія, Ольга, Людмила, Дарина, Олена, Зоряна, Наталія, Оксана, Тетяна, Світлана, Юлія, Катерина, Іванна, Надія, Софія, Мар'яна, Вікторія, Соломія, Валентина, Галина, Анастасія; для українців — Андрій, Віталій, Віктор, Володимир, Богдан, Євген, Олександр, Сергій, Юрій, Ігор, Олег, Дмитро, Роман, Іван, Данило, Арсен, Вадим, Ярослав, В'ячеслав, Владислав, Максим, Анатолій.

Упорядкування власних імен та прізвищ має стати громадянським внеском у національну самосвідомість, своєрідним випробуванням на самоідентичність.

Українські словники фіксують поширені нині форми таких імен, як Маша (Машенька), Даша (Дашенька), Катюша, але — зауважте! — вони є прикінцевими в іменослівних переліках як рідко вживані на відміну від традиційно характерних для нашої мови Марія, Марійка, Марієнька, Марічка, Маруся, Марусина, Марусинка, Марусенька, Марусечка, Марусейка; Дарина, Даринка, Дарійка, Даронька, Дарочка, Дарка, Дарця, Даруся, Дарусенька, Даруня, Даруненька, Дарунечка; Катеринка, Катеринонька, Катериночка, Катруня, Катрунька, Катруся, Катрусенька, Катечка, які поступово, на жаль, втрачаються в нашому спілкуванні.

Коли з'явилося прізвище?

У XVII сторіччі майже всі українці мали прізвища, які часто трансформувалися з імен, роду діяльності, місця проживання тощо. Наприклад: від імені Микола — Миколаєнко, Миколайчук; за галуззю діяльності: син столяра — Столяренко, Столярчук; чоловік, який мешкав за річкою — Зарічнюк, в лісі — Лісовенко і т. ін. Стабільності прізвища набули в XIX сторіччі і зміцнювали відчуття національної причетності наших співвітчизників. Будь-яка видозміна їх порушує основи української ідентичности, сприяє намаганням російської ідеологічної машини реалізувати своє бачення українських імен і прізвищ, зокрема й через графічне спотворення в РАЦСах.

А. Бортняк радить працівникам засобів масової інформації не обстоювати викривлені несприятливими історичними обставинами чи казенними принципами форми прізвищ Подолянін, Кузнічук, Нікітюк, Антосєвич, Огороднік тощо, ілюструє правильні написання цих і подібних прізвищ — Подолянин, Кузничук, Никитюк (радше Микитюк), Антосевич, Огородник, Пилипенко, Калениченко, Кулик, Нижник, незалежно від того, як їх колись записав канцелярський мудрій. Не вкладаються в українські рамки і прізвища Алексєєнко, Казак, Тіхонюк, Закусіло, Бєлік, що походять від лексем Олекса, козак, Тихін, закусити, білий. Кумедно звучать прізвища в такій інтерпретації Крот, Рябоконь, Трегуб, Кот, Поп, Сокол, Куцевол, Кривой замість Кріт, Рябокінь, Тригуб, Піп, Кіт, Сокіл, Куцевіл, Кривий. Викликає подив, коли деякі українці намагаються хоч однією літерою підкреслити у своєму імені немужицьке походження: Третяк пишуть зі знаком м'якшення перед я, а Кукурудза — без простяцької д. Їм здається, що вони облагородять свої «хвамілії», коли писатимуть Совва, Салло, Варона, Подопригора, Мєдвєдь.

У калейдоскопі штучно зросіянізованих прізвищ-мутантів — Ковальов (від української лексеми коваль, бо російською кузнец), Мірошникова (від мірошник — російською мельник), Кухаруков (від кухар — російською повар), Ломаков (від ломака — російською дубина, большая палка), Хмарукова (від хмара — російською туча), Кравченков (від кравець — російською портной), а ще Білоусов, Биков, Жуков, Винников, Сомов, Куликов, Морозов, Логвинов, Новиков і їм подібні.

Дослідники стверджують, що у прізвищі людини закодовано завдання роду. З огляду на це в умовах незалежної держави маємо змогу відновити правильність або трансформувати їх відповідно до моделей українських прізвищ. Як це зробив О. Біляєв — провідний український лінгводидакт, доктор педагогічних наук, член-кореспондент АПН України родом із Херсонщини. Одразу із проголошенням незалежності України змінив прізвище Бєляєв на Біляєв, хотів відновити і суфікс -ів, однак утримався: не всі змогли б асоціювати його з автором численних і вагомих праць із теорії і практики навчання української мови, виданих до 1991 року.

Кожній мові властиві свої дериватологійні засоби творення прізвищ. Наприклад, у німецькій це суфікси -зон, -манн, у румунській -еску, у російській -ов, -єв. Для української також характерний суфіксальний різновид способу творення власних назв: найчастіше вживаний суфікс –енко: Петренко, Грищенко, Вашуленко. Велику групу українських прізвищ становлять нові й давні наймення із суфіксом -ук (-юк): Вересюк, Іванюк, Миронюк. Широко розповсюджений суфікс українських прізвищ, особливо на заході України, -ів: Михасів, Пономарів, Златів. Колоритні українські прізвища зі спонукальним компонентом: Крутивус, Тягнирядно, Недохиличарка, Убийвовк, Палихата, Неїжмак.

Писати правильно

Запис українських прізвищ здійснюють згідно із правилами «Українського правопису», проте в документах нерідко простежуються недогляди. Зокрема, відхилення в коренях відіменних прізвищ Міхайлюк, Міхайлишин (потрібно Михайлюк, Михайлишин, бо походять від імені Михайло), Грінишина (слід Гринишина, бо Григорій, Григір), Василюк (треба Василюк, бо Василь), Оніщук (необхідно Онищук, бо Онисько), Денісюк (треба Денисюк, бо Денис); спотворення суфіксів, що формують ті чи ті моделі відіменних українських прізвищ, — Стефанішина (потрібно Стефанишина, бо Стефаниха), Кузьміч, Галіч, Мініч, Люліч (замість Кузьмич, Галич, Мінич, Люлич); порушення нормативної форми прізвищ на -иченко (Михайліченко, Стариченко, Калиніченко замість Михайличенко, Стариченко, Калиниченко); заміна в коренях и на і (Скібицький, Кісіль, Слівинська замість Скибицький, Кисіль, Сливинська); неправомірна видозміна суфіксa -ик (Кусік, Круглік, треба Кусик, Круглик).

Поза увагою лишають вимогу написання літери і у прізвищах, утворених від слів, де і чергується з о або е: Грім (Грома), Кіт (Кота), Ведмідь (Ведмедя), Пиріг (Пирога); використання апострофа після літер на позначення губних приголосних перед я, ю, є, ї, що означають два звуки, — Сав'юк, М'ялюк, Клим'юк. Апостроф не пишеться, якщо перед літерою на позначення губного приголосного є інша, крім р, що належить до кореня (Морквянко), але Карп'юк, Верб'яний, Черв'яченко.

Національно-патріотичному вихованню сприяють телероликів в інформаційному марафоні «Єдині новини» про історію міст-героїв, зокрема боротьбу за право користуватися рідною мовою. Однак алогічні після цього виступи голів окремих міських, територіальних громад, радників Президента, військових експертів мовою народу-окупанта. На противагу їм посли інших країн, наприклад Німеччини, президенти держав, зокрема Литви, Польщі, демонструють високий рівень володіння українською мовою.

Доречно тут сказати про українських журналістів: деякі з них в інтерв'ю звертаються до респондентів російською, що добре чути в ефірі, схиляючи або заохочуючи наших співвітчизників відповідати мовою агресора.

Насамкінець. Увесь цивілізований світ сприймає нашу мову як мову сміливої, волелюбної й нескореної нації. З початком повномасштабної війни росії проти України українська стала ідентифікатором «свій — чужий». Утверджуючи й удосконалюючи рідну мову, ми, без перебільшення, обстоюємо нашу самоідентичність та незалежність.

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

Цей Закон визначає правові, організаційні та економічні засади у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, спрямовані на запобігання небезпечному впливу хімічної продукції на довкілля та здоров'я людини, встановлює вимоги до діяльності суб'єктів господарювання галузі хімічної промисловості, регулює відносини, що виникають у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, з урахуванням міжнародних зобов'язань України.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) аналіз загроз та уразливості цільового об'єкта — процес виявлення потенційних та реальних загроз вчинення терористичного акту на території цільового об'єкта або його захоплення, несанкціонованого вилучення і переміщення хімічних речовин подвійного використання, доступу до них сторонніх осіб або персоналу, а також кіберзагроз;

2) виведення з ринку особливо небезпечної хімічної речовини — комплекс заходів, спрямований на припинення виробництва чи імпорту особливо небезпечної хімічної речовини або на припинення її використання суб'єктами господарювання у процесі виробництва хімічної продукції;

3) вид небезпечного впливу — елемент інформації у графічній та/або текстовій формі про небезпечні властивості хімічної продукції з визначенням характеру і ступеня небезпечності хімічної продукції відповідно до певного класу та категорії небезпечності;

4) визначені орієнтовно безпечні рівні впливу — похідні безпечні рівні впливу хімічної речовини на довкілля та здоров'я людини або показники прогнозованої концентрації хімічної речовини, що не спричиняє несприятливого ефекту;

5) використання хімічної продукції — споживання, перетворення, змішування, переміщення, обробка, зберігання, пакування, використання хімічної продукції, включаючи виробництво, оброблення відходів такої продукції;

6) виробник хімічної продукції — суб'єкт господарювання, який здійснює виробництво, використання та надання на ринку хімічної продукції;

7) диференціація в межах класу небезпечності — розподіл у межах класів небезпечності хімічної продукції залежно від характеру впливу або негативних наслідків;

8) довкілля — земля, надра, ґрунти, поверхневі і підземні води, атмосферне повітря, рослинний, тваринний світ, ландшафти, інші природні території та об'єкти, озоновий шар атмосфери і навколоземний космічний простір, а також об'єкти, створені людиною для забезпечення потреб суспільства;

9) життєвий цикл хімічної продукції — послідовні та взаємопов'язані етапи зміни стану хімічної продукції від придбання чи виробництва до оброблення її відходів, включаючи наукові дослідження та розробки, лабораторний синтез, промислове виробництво, споживання або використання та утилізацію;

10) забезпечення хімічної безпеки — діяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних і фізичних осіб, спрямована на створення умов для стійкого, екологічно безпечного соціально-економічного розвитку держави та запобігання зовнішнім і внутрішнім загрозам хімічної безпеки;

11) заборона хімічної речовини — встановлення відповідно до законодавства заборони виробництва, використання, постачання, транспортування чи зберігання хімічної речовини;

12) забруднення довкілля хімічними речовинами — потрапляння в довкілля хімічних речовин, властивості, місце розташування або кількість яких спричиняють на нього небезпечний вплив;

13) загроза хімічній безпеці — наявність чинників або ситуацій, що виникають під час виробництва, транспортування, зберігання, використання хімічної продукції, оброблення її відходів, включаючи ризики виникнення хімічних інцидентів, диверсій, терористичних актів, надзвичайних ситуацій, і призводять до зростання ризиків для довкілля та/або здоров'я людини;

14) захист хімічної продукції — комплекс заходів, спрямованих на запобігання виникненню хімічних інцидентів у суб'єктів господарювання хімічної галузі промисловості та терористичних актів з використанням хімічних речовин подвійного використання, на мінімізацію негативних наслідків для здоров'я людини та/або довкілля, включаючи заходи щодо запобігання незаконному обігу токсичних хімічних речовин або прекурсорів хімічної, вогнепальної, запалювальної, ракетної та самохідної підводної вибухової зброї, а також заходи щодо кіберзахисту суб'єктів господарювання хімічної галузі промисловості;

15) заходи щодо мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків — заходи, спрямовані на усунення ідентифікованих загроз хімічній безпеці, зменшення імовірності виникнення хімічних інцидентів або на досягнення стану для достатнього контролю та стримування небезпечного впливу хімічних речовин на здоров'я людини та/або довкілля;

16) зона можливого хімічного забруднення — територія або акваторія, у межах якої в разі зміни напрямку вітру чи течії можливе переміщення небезпечних хімічних речовин у концентрації, що є небезпечною для здоров'я людини та/або довкілля;

17) інформація про небезпеку хімічної продукції — інформація у графічній та/або текстовій формі про небезпечні властивості хімічної продукції та заходи щодо запобігання небезпечному впливу або його негативним наслідкам, що є частиною маркування хімічної продукції;

18) інформаційний супровід хімічної продукції — попередження споживача та перевізника хімічної продукції про небезпеку та можливі негативні наслідки, надання споживачу повної інформації про безпечне використання хімічної продукції на всіх етапах її життєвого циклу;

19) їдка хімічна речовина — небезпечна хімічна речовина, однократний небезпечний вплив якої призводить до незворотного пошкодження шкіри (видимого некрозу від епідермісу до дерми), тканин ока або до серйозного фізичного погіршення зору;

20) категорія (підкатегорія, тип) у межах класу небезпеки — результат розподілу критеріїв у межах кожного класу небезпеки для визначення небезпечних властивостей хімічної речовини чи хімічної продукції;

21) класифікація небезпечності — віднесення хімічної продукції до певного виду чи видів небезпечної продукції або класу небезпеки, встановлення категорії та диференціація у межах класу небезпеки шляхом порівняння наявних даних з установленими критеріями класу небезпеки;

22) клас небезпечності — характеристика хімічної продукції відповідно до її небезпечних властивостей: фізичної небезпеки, небезпеки для здоров'я людини та/або довкілля;

23) моніторинг загроз хімічній безпеці — виявлення та аналіз потенційних загроз хімічній безпеці;

24) надання хімічної продукції на ринку — платне або безоплатне постачання хімічної продукції для її розповсюдження, споживання чи використання на ринку;

25) небезпечна хімічна речовина (хімічна продукція) — хімічна речовина (хімічна продукція), що потенційно може завдати шкоду здоров'ю людини та/або довкіллю;

26) обмеження використання хімічної речовини (хімічної продукції) — умова або заборона виробництва, видів використання або надання на ринку певної хімічної речовини або хімічної продукції;

27) особливо небезпечна хімічна речовина — небезпечна хімічна речовина, яка має мутагенні та/або канцерогенні властивості, та/або є токсичною для репродуктивної системи людини, та/або має здатність до руйнування ендокринної системи людини, та/або є стійкою, біоакумулятивною і токсичною для довкілля;

28) отруйна хімічна речовина — небезпечна хімічна речовина, яка може спричинити виникнення гострого або відстроченого тяжкого отруєння, яке призводить до хвороб, порушення роботи систем організму або його загибелі, у разі її перорального надходження, потрапляння на шкіру або під час вдихання;

29) оцінка безпечності хімічної речовини — аналіз інформації щодо небезпечних властивостей хімічної речовини, визначення безпечних рівнів впливу, прогнозування впливу хімічної речовини протягом її життєвого циклу, оцінки ризиків на основі отриманої інформації з визначенням заходів та засобів захисту від небезпечного впливу, необхідних для досягнення контролю ризиків;

30) оцінка впливу хімічної речовини — проведення оцінки безпечності хімічної речовини, що передбачає прогнозоване визначення рівнів впливу хімічної речовини на здоров'я людини та/або довкілля під час виробництва, використання, оброблення її відходів;

31) оцінка небезпечності — аналіз інформації щодо орієнтовно безпечних рівнів впливу хімічної речовини або хімічної продукції, здатних завдати шкоду довкіллю, здоров'ю людини або майну;

32) оцінка ризиків — проведення оцінки безпечності хімічної речовини, що передбачає співвідношення рівнів впливу хімічної речовини на здоров'я людини та/або довкілля під час виробництва, використання, оброблення її відходів, з визначеними орієнтовно безпечними рівнями впливу;

33) паспорт безпечності хімічної продукції — документ уніфікованої форми, що містить дані про небезпечні властивості хімічної продукції та заходи щодо її безпечного використання і видається наступному в ланцюгу постачання хімічної речовини або хімічної продукції суб'єкту господарювання для інформаційного супроводу поводження з хімічною продукцією;

34) піктограма небезпечності — графічна композиція, що є елементом інформації про небезпечні властивості хімічної продукції, містить певний символ та інші графічні складові (контур, фоновий чи кольоровий малюнок) і призначена для передачі конкретної інформації про небезпечні властивості хімічної продукції наступному в ланцюгу постачання хімічної речовини або хімічної продукції суб'єкту господарювання;

35) показники прогнозованої концентрації, шо не спричиняє небезпечного впливу, — показники, що визначаються шляхом розрахунку на основі результатів екотоксикологічних досліджень під час проведення оцінки безпечності хімічної речовини, перевищення яких у викидах у довкілля може призвести до негативних наслідків;

36) попередження про небезпечний вплив — інформація, що містить опис рекомендованих заходів щодо мінімізації або запобігання виникненню негативних наслідків можливого впливу небезпечної хімічної продукції під час її використання;

37) похідні безпечні рівні впливу хімічної речовини на здоров'я людини — показники, що визначаються шляхом розрахунку на основі результатів токсикологічних досліджень під час проведення оцінки безпечності хімічної речовини, перевищення яких в результаті впливу хімічної речовини може призвести до негативних наслідків для здоров'я людини, та застосовуються під час проведення оцінки ризиків;

38) прогнозована зона хімічного забруднення — зона, визначена розрахунковим методом, у межах зони можливого хімічного забруднення;

39) проміжна хімічна речовина — хімічна речовина, крім мономерів, вироблена з метою її використання для перетворення в іншу хімічну речовину або речовини;

40) ризик-орієнтований підхід — забезпечення безпечного виробництва, використання хімічної продукції, оброблення її відходів шляхом визначення ризиків їх небезпечного впливу на здоров'я людини та/або довкілля, що виникають під час діяльності, пов'язаної з виробництвом та використанням хімічної речовини, визначення та здійснення заходів, необхідних для забезпечення контролю ризиків, а також унеможливлення відповідних ризиків;

41) сигнальне слово — елемент інформації про небезпечні властивості хімічної продукції з визначенням ступеня небезпечності хімічної продукції для попередження про небезпечний вплив наступного користувача або споживача;

42) стійка, біоакумулятивна та токсична для довкілля хімічна речовина — небезпечна хімічна речовина, стійка до абіотичного та біотичного розкладу, що має здатність накопичуватися в живих організмах та є токсичною для них;

43) суворо контрольовані умови — умови виробництва або використання хімічної речовини, за яких її вивільнення суворо стримується за допомогою технічних засобів протягом життєвого циклу такої речовини для мінімізації її викидів у довкілля та будь-якого впливу на здоров'я людини;

44) суворе обмеження використання — встановлення відповідно до законодавства заборони виробництва та використання хімічної речовини, крім визначених видів використання;

45) управління ризиком — комплекс заходів, спрямованих на ліквідацію реального ризику або на максимальне зменшення ступеня такого ризику;

46) управління хімічною безпекою — реалізація правових, адміністративних, організаційних, економічних, технологічних та інших заходів, спрямованих на забезпечення хімічної безпеки та сталого соціально-економічного розвитку держави;

47) управління хімічною продукцією — реалізація правових, адміністративних, санітарних та еколого-економічних методів під час планування та провадження господарської та іншої діяльності з метою забезпечення гарантій захищеності довкілля, життя та здоров'я людини від можливого небезпечного впливу хімічних речовин;

48) хімічна безпека — стан, за якого ризики для здоров'я людини та/або довкілля, які виникають під час виробництва, транспортування, зберігання, використання хімічної продукції, оброблення її відходів, включаючи ризики вчинення хімічних інцидентів, диверсій, терористичних актів, є мінімальними та контрольованими;

49) хімічна продукція — хімічні речовини, суміші, сплави, а також вироби, під час використання яких відбувається навмисне вивільнення хімічних речовин або які виготовляються для проведення підривних робіт чи створення піротехнічного ефекту;

50) хімічна речовина (хімічна продукція) — хімічний елемент та його сполуки у природному стані або отримані в результаті виробничого процесу, включно з добавками, необхідними для збереження стабільності, та домішками, що утворилися внаслідок виробничого процесу, крім розчинника, який може відділятися без впливу на стабільність речовини або зміни її складу;

51) хімічна речовина подвійного використання — хімічна речовина, яка, крім прямого призначення, може використовуватися як хімічна зброя або вибухівка, як прекурсор для виготовлення хімічної, вогнепальної, запалювальної, ракетної та самохідної підводної вибухової зброї або використовуватися для здійснення терористичного акту, диверсії, нанесення умисного тяжкого тілесного ушкодження, забруднення довкілля на значних територіях з метою спричинення загибелі або захворюваності людей, масової загибелі об'єктів тваринного і рослинного світу або інших тяжких наслідків;

52) хімічний інцидент — випадкова або навмисна подія, що становить загрозу небезпечного впливу хімічних речовин або спричиняє такий вплив на здоров'я людини та/або довкілля, включаючи фізичні види небезпечного впливу внаслідок хімічних реакцій, вибуху;

53) цільовий об'єкт — виробничий, промисловий, торговий або будь-який інший об'єкт, на території якого зберігаються хімічні речовини подвійного використання в обсязі, що перевищує встановлений ліміт.

Стаття 2. Законодавство України у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. Відносини у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією регулюються Конституцією України, цим Законом, Кодексом цивільного захисту України, законами України «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про оцінку впливу на довкілля», «Про охорону праці», «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», «Про національну безпеку України», іншими актами законодавства, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Відносини у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією регулюються виключно цим Законом і не можуть регулюватися іншими законами, крім випадків, встановлених цим Законом. Зміна положень цього Закону здійснюється виключно окремими законами шляхом внесення змін до цього Закону.

3. Оцінка безпечності хімічної речовини, класифікація небезпечності хімічної продукції, заборона хімічної речовини, обмеження використання хімічної речовини, виведення з ринку особливо небезпечної хімічної речовини здійснюються виключно у порядку, передбаченому цим Законом.

4. У разі суперечності норм цього Закону нормам спеціальних законів норми цього Закону мають перевагу.

Стаття 3. Сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини, пов'язані із забезпеченням хімічної безпеки та управлінням хімічною продукцією, включаючи діяльність уповноважених центральних органів виконавчої влади, інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних і фізичних осіб — підприємців, суб'єктів наукової та науково-технічної діяльності.

2. Дія цього Закону поширюється на діяльність, пов'язану з виробництвом, зберіганням, імпортом, експортом, обігом, використанням хімічної продукції, обробленням її відходів, а також на відносини у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією.

3. Дія цього Закону не поширюється на діяльність, пов'язану з виробництвом, імпортом, експортом, обігом, використанням, утилізацією та/або видаленням активних фармацевтичних інгредієнтів, лікарських засобів, а також наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів, пестицидів і агрохімікатів, біоцидів, дезінфекційних засобів, тютюнових виробів, нікотиновмісної та кінцевої косметичної продукції.

Стаття 4. Цілі державної політики у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. До основних цілей державної політики у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією належать:

1) забезпечення державного управління хімічною безпекою та хімічною продукцією;

2) захист довкілля та здоров'я людини від небезпечного впливу хімічної продукції протягом її життєвого циклу;

3) унеможливлення розроблення, виробництва, імпорту та використання хімічної зброї;

4) запобігання терористичним актам із застосуванням хімічної зброї або небезпечних хімічних речовин, диверсій у суб'єктів господарювання галузі хімічної промисловості, запровадження контролю за використанням прекурсорів хімічної, вогнепальної, запалювальної, ракетної та самохідної підводної вибухової зброї;

5) запобігання виникненню хімічних інцидентів, пов'язаних з небезпечною хімічною продукцією;

6) відновлення стану довкілля після забруднення внаслідок хімічних інцидентів;

7) використання передового світового досвіду у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією у хімічній промисловості, стимулювання інноваційного розвитку економіки;

8) підвищення рівня інформаційного, освітнього, наукового та науково-технічного забезпечення у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією.

Стаття 5. Основні принципи державної політики у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. Основними принципами державної політики у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією є:

1) пріоритетність вимог хімічної безпеки, обов'язковість додержання встановлених нормативів під час здійснення господарської, управлінської та іншої діяльності, пов'язаної з використанням хімічної продукції або іншої нехарчової продукції;

2) сталий розвиток та захист довкілля від негативного антропогенного впливу;

3) гарантування мінімального ризику для життя та/або здоров'я людини і довкілля під час зберігання, виробництва та використання хімічних речовин або хімічної продукції;

4) науково обґрунтоване узгодження екологічних, економічних та соціальних інтересів суспільства;

5) відшкодування шкоди, завданої внаслідок порушення вимог законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;

6) координація діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади для цілей гарантування хімічної безпеки шляхом узгодженого планування на національному, регіональному рівнях з урахуванням наукових досягнень та технологічного розвитку;

7) доступність інформації про реалізацію державної політики у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, хімічні інциденти та відповідні заходи реагування, а також забруднені небезпечними хімічними речовинами території, небезпеку, яку становить хімічна продукція або інша нехарчова продукція;

8) соціальний захист працівників, які потерпіли від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань;

9) використання передового світового досвіду для цілей гарантування хімічної безпеки, підвищення рівня промислової безпеки та забезпечення інноваційного розвитку галузей хімічної промисловості.

Стаття 6. Суб'єкти у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. Суб'єктами у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією є органи державної влади, органи місцевого самоврядування, суб'єкти господарювання незалежно від форми власності, установи, організації, громадяни України, а також іноземці та особи без громадянства, на яких поширюється дія цього Закону.

Стаття 7. Права та обов'язки суб'єктів господарювання

1. Суб'єкти господарювання мають право:

1) одержувати у встановленому порядку інформацію про небезпечні властивості хімічної продукції та її безпечне використання, про заходи щодо мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків, а також про передовий світовий досвід у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;

2) брати участь у розробленні національного та регіональних планів управління хімічною безпекою;

3) брати участь у відповідних заходах щодо мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків;

4) отримувати відшкодування шкоди, завданої внаслідок порушення вимог законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, у встановленому законом порядку.

2. Суб'єкти господарювання зобов'язані:

1) проводити оцінку впливу на довкілля у випадках, передбачених Законом України «Про оцінку впливу на довкілля»;

2) дотримуватися вимог щодо обмеження використання небезпечних хімічних речовин;

3) використовувати за можливості альтернативні хімічні речовини до початку виробництва чи використання в технологічному процесі небезпечних хімічних речовин;

4) дотримуватися вимог щодо надання хімічної продукції та її маркування;

5) проводити оцінку безпечності хімічної речовини;

6) надавати інформацію про небезпечні хімічні речовини, хімічні інциденти та випадки забруднення довкілля;

7) запроваджувати систему управління хімічною безпекою та хімічною продукцією на основі ризик-орієнтованого підходу;

8) проводити класифікацію небезпечності хімічної продукції та ідентифікацію хімічних речовин;

9) проводити оцінку ризиків небезпеки для довкілля та здоров'я людини під час виробництва та використання хімічної продукції, у тому числі під час використання у науково-технічних та дослідно-технологічних розробках, виробництві нових хімічних речовин, та вживати заходів щодо їх мінімізації;

10) дотримуватися вимог щодо державної реєстрації хімічних речовин та безпечного управління хімічною продукцією;

11) дотримуватися встановлених законодавством вимог щодо виробництва та імпорту хімічної продукції, а також відповідних вимог щодо її перевезення, транспортування та зберігання;

12) запобігати сумісному перевезенню чи складуванню хімічних речовин з харчовими продуктами, завантаженню хімічних речовин у тару (зокрема великогабаритну), контейнери (зокрема середньої вантажопідйомності для масових вантажів), цистерни та іншу тару (упаковку), що використовуються для перевезення харчових продуктів;

13) мати дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, що виводиться з ринку;

14) брати участь в інформаційному забезпеченні сфери забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;

15) здійснювати заходи щодо запобігання виникненню хімічних інцидентів, а також щодо захисту персоналу та населення, яке потрапляє в зону можливого хімічного забруднення;

16) сприяти суб'єктам, що безпосередньо здійснюють боротьбу з тероризмом, та державним органам, які залучаються до участі в реалізації заходів, пов'язаних із запобіганням, виявленням і припиненням терористичної діяльності;

17) забезпечувати безпечні умови праці та охорону довкілля під час використання хімічної продукції, надавати працівникам або їх повноважним представникам доступ до інформації про властивості хімічної продукції, що виробляється або використовується ними, під впливу якої вони можуть потрапити під час виконання своїх обов'язків;

18) здійснювати у встановленому законодавством порядку відшкодування шкоди, завданої життю, здоров'ю і майну громадян України, юридичним особам, іноземцям та особам без громадянства та/або довкіллю, спричиненої порушенням вимог законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;

19) забезпечувати фінансування заходів у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;

20) забезпечувати проведення професійного навчання з підвищення кваліфікації працівників та проведення атестації фахівців у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;

21) дотримуватися встановлених законодавством вимог у сфері ліцензування видів господарської діяльності під час здійснення перевезення небезпечних вантажів і небезпечних відходів річковим, морським, автомобільним, залізничним та повітряним транспортом;

22) вживати заходів щодо гарантування хімічної безпеки;

23) визначати безпечний рівень впливу хімічної речовини на здоров'я людини та довкілля;

24) дотримуватися інших вимог законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією.

Стаття 8. Права та обов'язки громадян України, іноземців та осіб без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах

1. Громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, мають право на:

1) безпечні умови для життя та здоров'я під час управління хімічною продукцією протягом її життєвого циклу;

2) одержання у встановленому порядку повної та достовірної інформації про небезпечні властивості хімічної продукції, що надається на ринку, та заходи щодо управління хімічною безпекою і мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків;

3) участь в обговоренні питань щодо розміщення об'єктів, на яких виробляється або зберігається хімічна продукція;

4) відшкодування збитків, пов'язаних із загрозою життю, здоров'ю або майну внаслідок порушення вимог щодо забезпечення хімічної безпеки;

5) внесення пропозицій щодо забезпечення хімічної безпеки та вжиття додаткових заходів для мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків.

2. Громадяни України, а також іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, зобов'язані:

1) дотримуватися вимог цього Закону та інших законодавчих актів у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;

2) дотримуватися правил безпечного використання хімічної продукції протягом її життєвого циклу;

3) повідомляти про порушення вимог законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією.

Розділ II. ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ХІМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА УПРАВЛІННЯ ХІМІЧНОЮ ПРОДУКЦІЄЮ

Стаття 9. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією належать:

1) здійснення управління у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;

2) забезпечення участі України у міжнародному співробітництві у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;

3) координація діяльності та здійснення контролю виконання робіт щодо зниження ризиків, запобігання хімічним інцидентам, реалізації заходів з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, пов'язаних з небезпечною хімічною продукцією;

4) встановлення Порядку виявлення джерел загроз хімічній безпеці;

5) визначення Порядку проведення оцінки безпечності хімічних речовин та складання звіту про безпечність хімічної речовини;

6) затвердження Порядку моніторингу загроз хімічній безпеці;

7) встановлення Порядку створення та адміністрування Інформаційної системи управління хімічною безпекою;

8) затвердження критеріїв та правил класифікації небезпек хімічної продукції;

ДОКУМЕНТИ

9) визначення Правил використання інформації про небезпеку хімічної продукції;
10) затвердження Порядку оцінювання рівнів ризиків у сфері забезпечення хімічної безпеки;
11) затвердження Порядку державної реєстрації хімічних речовин;
12) визначення Порядку ведення Державного реєстру хімічних речовин;
13) затвердження Правил розроблення паспорта безпечності хімічної продукції, а також вимог до їх безпечного використання;
14) затвердження Порядку встановлення обмежень виробництва, використання або надання на ринку хімічної продукції, що становить неконтрольований ризик для здоров'я людини та/або довкілля, що неможливо контролювати, та Порядку формування Переліку хімічних речовин, які становлять неконтрольований ризик для здоров'я людини та/або довкілля, що неможливо контролювати, виробництво, використання або надання на ринку яких обмежується;
15) затвердження порядків видачі (відмови у видачі, переоформлення, анулювання) дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, що виводиться з ринку, і дозволу на використання отруйної хімічної речовини;
16) затвердження Порядку реєстрації повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини;
17) встановлення критеріїв та процедур визначення особливо небезпечних хімічних речовин, що виводяться з ринку;
18) встановлення Порядку ведення переліку особливо небезпечних хімічних речовин, що виводяться з ринку;
19) затвердження Національного плану управління хімічною безпекою та проведення оцінки ефективності його виконання;
20) затвердження порядків видачі (відмови у видачі, переоформлення, анулювання) висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть, і письмової згоди (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук;
21) встановлення Порядку ведення реєстрів викидів і скидів ртуті та її сполук;
22) формування державного замовлення на підготовку фахівців у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією за поданням уповноважених органів.
2. Кабінет Міністрів України у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

Стаття 10. Уповноважені органи у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. Уповноваженими органами у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів; центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері карантину та захисту рослин, санітарного та епідемічного благополуччя населення та гігієни праці, державного нагляду (контролю) у сфері агропромислового комплексу, державного контролю за додержанням вимог законодавства про захист прав споживачів; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері промислової безпеки, охорони праці; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту; інші державні органи виконавчої влади відповідно до їхньої компетенції.

Стаття 11. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, з питань забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, належать:
1) координація роботи уповноважених органів виконавчої влади у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;
2) забезпечення формування державної політики у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;
3) встановлення Порядку розроблення та затвердження регіональних планів управління хімічною продукцією;
4) забезпечення розроблення стратегій, планів, програм у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;
5) укладання у встановленому законодавством порядку міжвідомчих міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, щодо співробітництва у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;
6) встановлення Порядку класифікації хімічних інцидентів;
7) забезпечення обміну інформацією з відповідними органами влади іноземних держав та міжнародними організаціями у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;
8) надання підтримки у здійсненні наукових досліджень та розробок у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;
9) участь у здійсненні заходів з адаптації законодавства України у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією до законодавства Європейського Союзу;
10) виконання функцій національного органу, який уповноважений виступати від імені України під час виконання адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі;
11) виконання функцій національного координаційного центру, передбачених Стокгольмською конвенцією про стійкі органічні забруднювачі;
12) виконання функцій національного координаційного центру, передбачених Мінаматською конвенцією про ртуть;
13) встановлення Порядку визначення відповідних категорій точкових джерел викидів та скидів ртуті і її сполук;
14) виконання функцій національного координаційного центру, передбачених Стратегічним підходом до міжнародного регулювання хімічних речовин;
15) розроблення та затвердження екологічних нормативів.
2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

Стаття 12. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, належать:
1) реалізація державної політики у сфері забезпечення хімічної безпеки;
2) забезпечення розроблення і виконання стратегій, планів, програм у сфері забезпечення хімічної безпеки;
3) забезпечення розроблення і виконання Національного плану управління хімічною безпекою, забезпечення проведення оцінки його ефективності;
4) погодження проектів регіональних планів забезпечення хімічної безпеки;
5) видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, що виводиться з ринку, і дозволу на використання отруйної хімічної речовини;
6) здійснення державної реєстрації хімічних речовин;
7) ведення Державного реєстру повідомлень про використання альтернативної назви хімічної речовини;
8) забезпечення виконання робіт щодо зниження ризиків, запобігання хімічним інцидентам та хімічним аваріям;
9) реалізація заходів з виявлення джерел загроз хімічній безпеці;
10) забезпечення здійснення моніторингу загроз хімічній безпеці, підготовка та оприлюднення звіту за результатом його здійснення;
11) створення та адміністрування Інформаційної системи управління хімічною безпекою;
12) ведення Державного реєстру хімічних речовин;
13) формування та ведення Реєстру класифікації небезпечності та елементів інформації про небезпечну хімічну продукцію;
14) формування та ведення Переліку хімічних речовин, що становлять неконтрольований ризик для здоров'я людини та/або довкілля, що неможливо контролювати, виробництво, використання або надання на ринку України яких обмежується;
15) формування та ведення Переліку отруйних хімічних речовин;
16) встановлення лімітів обсягу та проведення ідентифікації хімічних речовин подвійного використання та формування і ведення Переліку хімічних речовин подвійного використання;
17) забезпечення розроблення плану заходів з підготовки до виконання зобов'язань, що випливають із членства України у Мінаматській конвенції про ртуть;
18) видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) письмової згоди (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук;
19) видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть;
20) формування та ведення реєстрів викидів і скидів ртуті та її сполук;
21) забезпечення здійснення підготовки фахівців у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;
22) забезпечення обміну інформацією з центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування у сфері забезпечення хімічної безпеки;
23) надання доступу до узагальнених даних у сфері забезпечення хімічної безпеки та інформування громадськості щодо забезпечення хімічної безпеки;
24) інформаційна та технічна підтримка компетентного органу виконавчої влади, що забезпечує виконання положень Базельської конвенції про контроль за транскордонним перевезенням небезпечних відходів та їх видаленням, національного органу, уповноваженого виступати від імені України під час виконання адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, національного координаційного центру, передбаченого Стокгольмською конвенцією про стійкі органічні забруднювачі, національного координаційного центру, передбаченого Мінаматською конвенцією про ртуть, національного координаційного центру, передбаченого Стратегічним підходом до міжнародного регулювання хімічних речовин та Єдиного центру із забезпечення виконання міжнародних договорів України, що регулюють питання поводження з небезпечними відходами та речовинами;
25) участь у здійсненні заходів з адаптації законодавства України у сфері забезпечення хімічної безпеки до законодавства Європейського Союзу.
2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

Стаття 13. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, з питань забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, належать:
1) здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням суб'єктами господарювання, установами, організаціями вимог законодавства про забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;
2) здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням суб'єктами господарювання вимог екологічних нормативів та за реалізацією необхідних заходів щодо мінімізації (контролю) ризиків для цілей забезпечення охорони довкілля за результатами проведення оцінки безпечності хімічних речовин та/або відповідно до паспортів безпечності хімічної продукції чи інструкцій з безпечного використання хімічної продукції, суб'єктами господарювання під час здійснення своєї господарської діяльності;
3) здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням суб'єктами господарювання правил і режиму експлуатації установок, призначених для використання хімічних речовин;
4) здійснення контролю за станом здійснення заходів, передбачених національним та регіональними планами управління хімічною безпекою.
2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

Стаття 14. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, з питань забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, належать:
1) затвердження державних медико-санітарних нормативів та державних медико-санітарних правил (регламентів) під час виробництва та/або використання хімічних речовин чи хімічної продукції;
2) затвердження методичних настанов щодо аналізу ризику для здоров'я людини хімічних речовин або хімічної продукції;
3) визначення пріоритетних заходів щодо захисту населення від негативного впливу хімічних речовин або хімічної продукції;
4) методичне забезпечення під час визначення рівня небезпечності хімічних речовин;
5) забезпечення надання невідкладної медичної допомоги та необхідної інформації у випадках отруєнь, травм, хвороб, порушень роботи систем організму, спричинених негативним впливом хімічних речовин та хімічної продукції;
6) здійснення міжнародного співробітництва у питаннях розроблення та вдосконалення підходів до проведення оцінок впливу хімічних речовин на здоров'я населення та довкілля;
7) участь у здійсненні заходів з адаптації законодавства України у сфері забезпечення хімічної безпеки до законодавства Європейського Союзу.

Стаття 15. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері промислової безпеки, охорони праці, з питань забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері промислової безпеки, охорони праці, належать:
1) здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням відповідних гігієнічних нормативів та за здійсненням необхідних заходів щодо мінімізації (контролю) ризиків;
2) реалізація заходів, передбачених планами управління хімічною безпекою.
2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері промислової безпеки, охорони праці, здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

Стаття 16. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері карантину та захисту рослин, санітарного та епідемічного благополуччя населення та гігієни праці, державного нагляду (контролю) у сфері агропромислового комплексу, державного контролю за додержанням вимог законодавства про захист прав споживачів, з питань забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері карантину та захисту рослин, санітарного та епідемічного благополуччя населення та гігієни праці, державного нагляду (контролю) у сфері агропромислового комплексу, державного контролю за додержанням вимог законодавства про захист прав споживачів, належать:
1) здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду (контролю) за додержанням вимог санітарного законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;
2) прийняття у передбачених законом випадках рішень про вилучення з обігу хімічної продукції, яка не відповідає вимогам законодавства;
3) розроблення та затвердження гігієнічних нормативів.
2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері карантину та захисту рослин, санітарного та епідемічного благополуччя населення та гігієни праці, державного нагляду (контролю) у сфері агропромислового комплексу, державного контролю за додержанням вимог законодавства про захист прав споживачів, здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

Стаття 17. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, з питань забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, належать:
1) реалізація державної політики з питань хімічного захисту населення, координація діяльності та контроль здійснення заходів щодо захисту населення і територій у разі виникнення надзвичайних ситуацій, пов'язаних із виливом (викидом) небезпечних хімічних речовин;
2) забезпечення здійснення заходів щодо захисту населення і територій у разі виникнення надзвичайних ситуацій на об'єктах хімічної промисловості;
3) залучення підрозділів пошуково-рятувальних сил та аварійно-рятувальних служб центральних та місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та координація їхньої діяльності під час ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій державного і регіонального рівнів, пов'язаних з вивільненням (викидом) небезпечних хімічних речовин;
4) забезпечення здійснення заходів щодо мінімізації ризиків виникнення надзвичайних ситуацій на об'єктах хімічної промисловості;
5) участь у здійсненні заходів з адаптації законодавства України у сфері забезпечення хімічної безпеки до законодавства Європейського Союзу.
2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

Стаття 18. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення охорони прав і свобод людини, запобігання злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку, з питань забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, запобігання злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку, у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, належить попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень щодо незаконного обігу та використання отруйних хімічних речовин та особливо небезпечних хімічних речовин або операцій поводження з ними.
2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення охорони прав і свобод людини, запобігання злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку, здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

Стаття 19. Повноваження Служби безпеки України з питань забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. До повноважень Служби безпеки України у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією належать:
1) запобігання, виявлення, припинення та розкриття злочинів технологічного тероризму;
2) запобігання терористичним актам з використанням небезпечних хімічних речовин;
3) участь в ідентифікації та інвентаризації цільових об'єктів відповідно до наявності на їхній території хімічних речовин подвійного використання в обсязі, що перевищує встановлений ліміт;
4) погодження Порядку формування Реєстру цільових об'єктів;
5) погодження наданого суб'єктами господарювання Порядку розроблення плану захисту цільових об'єктів;
6) схвалення планів захисту цільових об'єктів;
7) розроблення та виконання заходів щодо запобігання терористичним актам, диверсіям або актам несанкціонованого втручання на цільових об'єктах, а також координація діяльності суб'єктів господарювання під час нейтралізації (локалізації) загроз.
2. Служба безпеки України у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

Стаття 20. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією належать:
1) забезпечення дотримання законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;
2) розроблення і затвердження регіональних планів забезпечення хімічної безпеки;
3) забезпечення реалізації заходів Національного плану управління хімічною безпекою;
4) виконання заходів щодо запобігання та зменшення небезпечного впливу хімічних речовин на довкілля;
5) забезпечення проведення професійних навчань з підвищення кваліфікації фахівців у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;
6) взаємодія з органами місцевого самоврядування у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;
7) надання інформації та проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи з населенням щодо дотримання вимог щодо забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;
8) забезпечення надання невідкладної медичної допомоги та необхідної інформації у випадках отруєнь, травм, хвороб, порушень роботи систем організму, спричинених небезпечним впливом хімічних речовин та хімічної продукції;
9) забезпечення прогнозування масштабів можливого хімічного забруднення в разі виникнення хімічних інцидентів на об'єктах хімічної промисловості, розташованих на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці;
10) забезпечення виконання робіт з ліквідації наслідків хімічних інцидентів, пов'язаних з викидом небезпечних хімічних речовин, а також захисту населення від їх наслідків;
11) завчасне накопичення і підтримання у постійній готовності засобів індивідуального захисту для населення, яке проживає у прогнозованих зонах хімічного забруднення.
2. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська і Севастопольська міські державні адміністрації у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією здійснюють інші повноваження відповідно до цього Закону.

Стаття 21. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. До повноважень органів місцевого самоврядування у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією належать:
1) здійснення заходів щодо запобігання забрудненню небезпечними хімічними речовинами, їх викидами та скидами території відповідної територіальної громади та довкілля;
2) надання засобам масової інформації та громадським об'єднанням інформації про небезпечні хімічні речовини, що виробляються та використовуються в межах території відповідної територіальної громади, у тому числі про випадки несанкціонованого та аварійного викиду хімічних речовин у довкілля та вжиті заходи реагування;
3) здійснення інших, передбачених законом заходів у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією.
2. Органи місцевого самоврядування у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією здійснюють інші повноваження відповідно до цього Закону.

Розділ III. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ХІМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Стаття 22. Джерела загроз хімічній безпеці

1. Основними джерелами загроз хімічній безпеці є:
1) використання у промисловості технологій, що не забезпечують належний рівень хімічної безпеки;
2) низький рівень обізнаності персоналу та населення щодо небезпеки, яку становлять хімічні речовини, та відповідних заходів щодо забезпечення хімічної безпеки;
3) порушення вимог до інформаційного супроводу хімічної продукції;
4) забруднені небезпечними хімічними речовинами або хімічною продукцією території (ділянки);
5) розроблення, виробництво, імпорт та використання нових хімічних речовин, щодо яких не проведено оцінки ризиків;
6) обіг продукції, що містить особливо небезпечні хімічні речовини, отруйні хімічні речовини, з порушенням законодавства;
7) накопичення небезпечних хімічних речовин, а також не придатних та заборонених до використання пестицидів та агрохімікатів;
8) неналежне управління небезпечними відходами, що утворюються під час виробництва або використання хімічної продукції;
9) відсутність використання передового світового досвіду у сфері управління небезпечними відходами та відновлення забрудненого хімічними речовинами довкілля;
10) відсутність захисту цільових об'єктів від несанкціонованого доступу та технологічного тероризму;
11) можливість імпорту, створення або застосування хімічної зброї;
12) наявність хімічної зброї, затопленої у Чорному морі за часів колишнього СРСР;
13) наявність хімічних речовин, розміщених на території України без умов належного зберігання з часів колишнього СРСР;
14) здійснення бойових дій на території України внаслідок збройної агресії російської федерації.
2. Організацію заходів з виявлення джерел загроз хімічній безпеці здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки.
3. Порядок виявлення джерел загроз хімічній безпеці встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 23. Хімічні інциденти

1. Хімічні інциденти класифікуються за характером виникнення, ступенем впливу на довкілля і здоров'я людини та тяжкості наслідків від незначного вивільнення хімічних речовин до хімічних аварій, катастроф, забруднення довкілля та інших надзвичайних ситуацій.
2. Порядок класифікації хімічних інцидентів визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Стаття 24. Гарантія хімічної безпеки

1. Гарантія хімічної безпеки забезпечується шляхом здійснення заходів щодо мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків, зокрема:
1) забезпечення охорони здоров'я населення, у тому числі забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя та охорони праці, відповідно до законодавства про охорону здоров'я, охорону праці та санітарного законодавства;
2) забезпечення охорони довкілля відповідно до законодавства про охорону навколишнього природного середовища;
3) забезпечення безпечності хімічної продукції, що виробляється, імпортується або надається на ринку, відповідно до цього Закону та законодавчих актів у сфері забезпечення хімічної безпеки та технічного регулювання, а також міжнародних угод України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;
4) безпечне управління відходами відповідно до законодавства про управління відходами;
5) здійснення моніторингу загроз хімічній безпеці;
6) проведення оцінки безпечності хімічної речовини для хімічних речовин чи хімічної продукції, що виробляється або надається на ринку в обсязі 10 тонн на рік і більше, для визначення заходів щодо мінімізації (контролю) ризиків;
7) запровадження Інформаційної системи управління хімічною безпекою;
8) запобігання технологічному тероризму та несанкціонованому доступу до хімічних речовин подвійного використання;
9) обмеження використання або заборона надання на ринку особливо небезпечних хімічних речовин, що становлять неконтрольований ризик;
10) відновлення довкілля після забруднення хімічними речовинами;
11) запровадження інформаційного супроводу хімічної продукції;
12) розроблення та впровадження сучасних методів визначення небезпечних хімічних речовин у об'єктах довкілля або організмі людини;
13) розроблення та впровадження сучасних методів ідентифікації нових хімічних речовин;

ДОКУМЕНТИ

14) імплементація Узгодженої на глобальному рівні системи класифікації небезпеки та маркування хімічної продукції (Globally Harmonized System of Classification and Labelling of Chemicals (GHS) до законодавства України;

15) соціальний захист працівників, на яких може здійснюватися вплив небезпечних хімічних речовин, громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства, які проживають на забруднених територіях або постраждали внаслідок хімічного інциденту;

16) інші заходи захисту людини та/або довкілля від небезпечного впливу хімічних речовин.

Стаття 25. Оцінка безпечності хімічної речовини

1. З метою визначення необхідних практичних заходів щодо мінімізації (контролю) ризиків для кожної хімічної речовини, що виробляється, імпортується або надається на ринку та може становити ризик виходячи з її небезпечних властивостей, обсягу виробництва або надання на ринку, суб'єкти господарювання проводять оцінку безпечності хімічної речовини, що включає такі етапи:

1) проведення оцінки небезпечності хімічної речовини, результатом якої є:

класифікація небезпечності хімічної речовини;

визначення безпечного рівня впливу хімічної речовини на здоров'я людини та довкілля;

2) проведення оцінки впливу хімічної речовини на здоров'я людини та довкілля;

3) проведення оцінки ризиків використання небезпечних хімічних речовин у виробничому процесі та здійснення заходів щодо їх мінімізації;

4) визначення відповідних заходів щодо мінімізації (контролю) ризиків;

5) фіксація даних у формі звіту про безпечність хімічної речовини.

2. Оцінка безпечності хімічної речовини проводиться для хімічних речовин, що виробляються, імпортуються або надаються на ринку, у тому числі у складі хімічної продукції, в обсязі 10 тонн або більше на рік.

3. Оцінка безпечності хімічної речовини проводиться перед державною реєстрацією хімічної речовини.

4. Оцінка безпечності хімічної речовини передбачає перевірку її належності до стійких, біоакумулятивних та токсичних для довкілля хімічних речовин відповідно до критеріїв, встановлених Кабінетом Міністрів України.

5. Проведення оцінки безпечності хімічної речовини та складання звіту про безпечність хімічної речовини здійснюються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 26. Виявлення та реєстрація загроз хімічній безпеці, їх моніторинг, мінімізація (контроль) ризиків

1. Моніторинг загроз хімічній безпеці здійснюється з метою оперативного виявлення загроз хімічній безпеці, перевірки рівня загроз хімічній безпеці з відомих джерел, здійснення відповідних заходів щодо мінімізації таких загроз і ризиків, а також з метою перевірки ефективності реалізованих заходів щодо мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків.

2. Виявлені загрози хімічній безпеці, а також заходи щодо їх мінімізації вносяться до Реєстру загроз хімічній безпеці.

3. Моніторинг загроз хімічній безпеці включає:

1) пошук та збір даних за ознаками наявності загроз хімічній безпеці;

2) аналіз отриманих даних, розподіл виявлених загроз за ступенем ризику, пошук взаємозв'язку між виявленою загрозою та її джерелом;

3) звіт за результатами здійснення моніторингу.

4. Ознаками наявності загроз хімічній безпеці є інформація про:

1) забруднення небезпечними хімічними речовинами довкілля та/або його об'єктів, отримана державною системою моніторингу довкілля;

2) забруднення небезпечними хімічними речовинами питної води, отримана внаслідок здійснення моніторингу дотримання санітарних норм хімічних, бактеріологічних, радіологічних показників стану водних об'єктів, призначених для питного водопостачання, і систем питного водопостачання відповідно до законодавства;

3) рівень забруднювальних (небезпечних) речовин, залишків пестицидів та ветеринарних препаратів у харчових продуктах та кормах відповідно до законодавства про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження;

4) гострі та хронічні отруєння хімічними речовинами серед населення та інформація про встановлений взаємозв'язок між захворюванням та тривалим незначним впливом хімічних речовин, отримана внаслідок здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду відповідно до законодавства;

5) інша інформація про небезпеку та ризики, зазначена в Інформаційній системі забезпечення хімічної безпеки.

5. Моніторинг загроз хімічній безпеці здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

6. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, щорічно за результатами здійснення моніторингу загроз хімічній безпеці подає звіт із пропозиціями прийняти або вдосконалити відповідні заходи щодо мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків до інших уповноважених центральних органів виконавчої влади у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, а також до Служби безпеки України.

7. Уповноважені органи виконавчої влади у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією у межах своїх повноважень беруть участь у здійсненні моніторингу загроз хімічній безпеці шляхом оперативного надання відповідної інформації, визначеної частиною четвертою цієї статті, а також інформації про інші виявлені ними ознаки наявності загроз хімічній безпеці центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки.

Стаття 27. Нормування у сфері забезпечення хімічної безпеки

1. З метою гарантування хімічної безпеки та запобігання небезпечному впливу на здоров'я людини та/або довкілля небезпечних хімічних речовин встановлюються та затверджуються у встановленому законодавством порядку:

1) гігієнічні нормативи (гігієнічні регламенти):

гранично допустима концентрація хімічних речовин у повітрі робочої зони;

гранично допустима концентрація хімічних речовин в атмосферному повітрі населених місць;

гранично допустима концентрація хімічних речовин у питній воді;

гранично допустима концентрація хімічних речовин у воді водних об'єктів господарсько-питного та культурно-побутового водокористування;

гранично допустима концентрація хімічних речовин у воді водойм рибогосподарського призначення;

інші нормативи;

2) екологічні нормативи:

рівні гранично допустимих викидів забруднювальних речовин у водні об'єкти;

рівні гранично допустимих викидів забруднювальних речовин в атмосферне повітря із стаціонарних джерел;

рівні вмісту забруднювальних речовин у відпрацьованих газах пересувних джерел забруднення атмосферного повітря;

гранично допустима концентрація хімічних речовин у ґрунті;

інші нормативи;

3) технічні регламенти.

2. Розроблення та затвердження гігієнічних та екологічних нормативів здійснюються уповноваженими органами виконавчої влади у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією відповідно до цього Закону.

3. Оцінка відповідності у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією проводиться відповідно до Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».

Стаття 28. Інформаційна система забезпечення хімічної безпеки

1. Інформаційна система забезпечення хімічної безпеки створюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, з метою забезпечення обліку, звітності, узагальнення та аналізу інформації у сфері забезпечення хімічної безпеки, інформаційного забезпечення центральних органів виконавчої влади та їх територіальних органів, суб'єктів господарювання та громадян України, а також іноземних юридичних осіб, іноземців та осіб без громадянства для практичного визначення та реалізації заходів щодо мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків.

2. Інформаційна система забезпечення хімічної безпеки — це комплекс інформаційних технологій та технологічних засобів надання, оброблення, збереження, захисту та оприлюднення інформації у сфері забезпечення хімічної безпеки в електронному вигляді та інформації, що міститься у відповідних електронних базах даних.

3. Інформаційна система забезпечення хімічної безпеки є функціональним модулем загальнодержавної екологічної автоматизованої інформаційно-аналітичної системи забезпечення доступу до екологічної інформації.

4. Інформаційна система забезпечення хімічної безпеки є державною власністю. Ведення інформаційної системи у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією здійснюється на основі програмного забезпечення, що забезпечує його сумісність і взаємодію з іншими базами даних та інформаційними системами.

5. Інформаційна система забезпечення хімічної безпеки складається із підсистем звітності, надання адміністративних послуг, переліків і реєстрів.

6. Підсистема звітності забезпечує отримання, аналіз та узагальнення інформації про:

1) небезпечні властивості хімічних речовин, що виробляються, імпортуються або надаються на ринку, а також про відповідні наявні результати проведеної оцінки безпечності хімічної речовини;

2) обсяги хімічної продукції, що виробляється, імпортується або надається на ринку;

3) встановлені гігієнічні та/або екологічні нормативи для хімічних речовин;

4) виявлені хімічні інциденти та відповідні заходи реагування чи про заходи щодо захисту здоров'я людини та/або довкілля;

5) результати здійснення моніторингу довкілля;

6) результати державного санітарно-епідеміологічного нагляду;

7) результати здійснення моніторингу загроз хімічній безпеці;

8) зупинені, виведені з експлуатації або зруйновані об'єкти, на яких вироблялася, використовувалася або зберігалася хімічна продукція чи її відходи;

9) сучасні новітні технології виробництва, використання, утилізації та/або видалення хімічних речовин та відходів хімічної продукції, а також про альтернативи для заміщення хімічних речовин, що є постійним джерелом загроз хімічній безпеці.

7. Підсистема надання адміністративних послуг забезпечує отримання суб'єктами господарювання адміністративних послуг та документів дозвільного характеру.

8. Підсистема переліків та реєстрів включає:

1) реєстр загроз хімічній безпеці;

2) Державний реєстр хімічних речовин;

3) реєстр класифікації небезпек та елементів інформації про небезпеку хімічної продукції;

4) перелік особливо небезпечних хімічних речовин, що виводяться з ринку;

5) перелік отруйних хімічних речовин;

6) перелік хімічних речовин подвійного використання;

7) реєстр цільових об'єктів;

8) перелік особливо небезпечних хімічних речовин;

9) перелік хімічних речовин, що становлять неконтрольований ризик для здоров'я людини та/або довкілля, що неможливо контролювати, виробництво, використання або обіг яких обмежується;

10) реєстр зупинених, виведених з експлуатації або зруйнованих об'єктів, на яких вироблялася, використовувалася або зберігалася хімічна продукція або її небезпечні відходи;

11) реєстр сучасних новітніх технологій виробництва, використання, утилізації та/або видалення хімічних речовин;

12) реєстр заміщення альтернативних хімічних речовин, що є постійним джерелом загроз хімічній безпеці;

13) інші реєстри та переліки хімічних речовин (хімічної продукції), що створюються відповідно до законодавства.

9. Інформаційна система забезпечення хімічної безпеки містить відкриту інформацію та інформацію з обмеженим доступом і функціонує відповідно до законодавства про інформацію, про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах, про державну таємницю та про захист персональних даних.

10. Порядок створення та адміністрування Інформаційної системи забезпечення хімічної безпеки визначається Кабінетом Міністрів України.

11. Доступ до інформації, що міститься в Інформаційній системі забезпечення хімічної безпеки, здійснюється на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки.

Стаття 29. Державне регулювання та управління ризиками у сфері забезпечення хімічної безпеки і управління хімічної продукції

1. З метою забезпечення досягнення гарантованого рівня безпеки громадян та суспільства здійснюється державне регулювання у сфері забезпечення хімічної безпеки на основі ризик-орієнтованого підходу.

2. Державне регулювання у сфері забезпечення хімічної безпеки здійснюється уповноваженими органами у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією.

Державне регулювання у сфері забезпечення хімічної безпеки включає:

1) систему управління ризиками;

2) дозвільну систему;

3) технічне регулювання;

4) державний ринковий нагляд;

5) державний нагляд (контроль);

6) страхування.

3. Система управління ризиками у сфері управління хімічною продукцією на основі ризик-орієнтованого підходу включає такі етапи:

1) визначення безпечних рівнів впливу хімічної речовини або хімічної продукції на здоров'я людини та довкілля під час її виробництва та/або всіх видів передбачуваного використання протягом життєвого циклу, включаючи етапи оброблення відходів. Безпечні рівні впливу хімічної речовини або хімічної продукції визначаються окремо для кожного виду використання та відповідних етапів діяльності в межах виду використання або виробництва;

2) визначення дози (концентрації) прогнозованого або реального впливу хімічної речовини або хімічної продукції на здоров'я людини та/або довкілля, який здійснюється під час виробництва та/або всіх видів передбачуваного використання відповідної хімічної речовини або хімічної продукції. Доза (концентрація) реального або прогнозованого впливу хімічної речовини або хімічної продукції визначається окремо для кожного виду використання та відповідних етапів діяльності в межах виду використання або виробництва;

3) проведення оцінки ризику:

у разі якщо відповідна доза (концентрація) прогнозованого або реального впливу хімічної речовини або хімічної продукції є нижчою за безпечний рівень впливу, ризик визнається контрольованим;

у разі якщо відповідна доза (концентрація) прогнозованого або реального впливу хімічної речовини або хімічної продукції є вищою за безпечний рівень впливу, ризик визнається неконтрольованим;

4) визначення заходів та засобів стримування або зменшення небезпечного впливу хімічної речовини або хімічної продукції, що здійснюються під час виробництва та/або визначеного виду передбачуваного використання, у разі якщо ризик є неконтрольованим;

5) здійснення повторного порівняння етапів проведення оцінки ризику та встановлення чи є ризик контрольованим, після визначення необхідних заходів та засобів стримування або зменшення впливу хімічної речовини або хімічної продукції з урахуванням їх застосування.

Етапи системи управління ризиками у сфері управління хімічною продукцією циклічно повторюються до досягнення стану, коли ризик визнається контрольованим.

4. Порядок управління ризиками у сфері управління хімічною продукцією на основі ризик-орієнтованого підходу затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 30. Запобігання виникненню аварій на об'єктах хімічної промисловості та реагування на надзвичайні ситуації

1. Заходи щодо мінімізації ризиків виникнення аварій та надзвичайних ситуацій на об'єктах хімічної промисловості, а також щодо ліквідації їх наслідків здійснюються відповідно до законодавства у сфері цивільного захисту.

Стаття 31. Запобігання терористичним актам та диверсіям з використанням хімічних речовин подвійного використання

1. З метою мінімізації загроз терористичних актів з використанням хімічних речовин подвійного використання здійснюються такі заходи щодо мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків:

1) ідентифікація хімічних речовин подвійного використання, які розміщуються на території України;

2) ідентифікація та інвентаризація цільових об'єктів із веденням Реєстру цільових об'єктів;

3) аналіз загроз та уразливості цільових об'єктів, імовірності та наслідків несанкціонованого доступу до хімічних речовин подвійного використання та/або інформаційних систем;

4) розроблення та схвалення планів захисту цільових об'єктів;

5) аналіз та внесення змін до планів захисту цільових об'єктів;

6) заходи щодо забезпечення захисту хімічних речовин подвійного використання та інформаційних систем цільових об'єктів від несанкціонованого доступу та кібератак відповідно до ухвалених планів захисту цільових об'єктів;

7) заходи щодо реагування на терористичний акт, диверсію або несанкціонований доступ відповідно до ухвалених планів захисту цільових об'єктів.

2. Ідентифікація хімічних речовин подвійного використання та встановлення лімітів кількості здійснюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, на основі даних, отриманих від суб'єктів господарювання під час державної реєстрації хімічних речовин відповідно до статті 38 цього Закону.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, ідентифікує цільові об'єкти відповідно до наявності на їхній території хімічних речовин подвійного використання в обсязі, що перевищує встановлений ліміт.

4. На основі даних щодо ідентифікованих цільових об'єктів створюється та ведеться Реєстр цільових об'єктів.

5. Порядок формування Реєстру цільових об'єктів, його ведення, встановлення Порядку розроблення плану захисту цільових об'єктів суб'єктами господарювання та їх затвердження здійснюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.

6. Реєстр цільових об'єктів є складовою Інформаційної системи забезпечення хімічної безпеки.

7. Суб'єкти господарювання, які виробляють, імпортують або використовують хімічні речовини подвійного використання в обсязі, що перевищує встановлений ліміт, надають Службі безпеки України інформацію про:

1) хімічні речовини подвійного використання, які вони виробляють, імпортують або використовують;

2) масову кількість для кожної хімічної речовини подвійного використання;

3) місця розташування цільових об'єктів;

4) персональні дані працівників, які мають доступ до хімічних речовин подвійного використання або можуть його отримати з урахуванням посадових обов'язків.

8. Суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність на цільових об'єктах або є їх власниками, проводять аналіз загроз та уразливості цільових об'єктів, імовірності та наслідків несанкціонованого доступу до хімічних речовин подвійного використання та/або інформаційних систем, розробляють та надають Службі безпеки України плани захисту цільових об'єктів для їх схвалення.

9. У разі ненадання плану захисту цільового об'єкта у встановлений строк суб'єкти господарювання несуть відповідальність згідно із законодавством.

10. Суб'єкти господарювання та суб'єкти, які безпосередньо здійснюють боротьбу з тероризмом, відповідно до своїх повноважень реалізують заходи щодо забезпечення захисту хімічних речовин подвійного використання та інформаційних систем цільових об'єктів від несанкціонованого доступу та кібератак, а також повинні бути готовими здійснити заходи щодо реагування на терористичний акт, диверсію або несанкціонований доступ відповідно до ухвалених планів захисту цільових об'єктів.

11. Інформація, зазначена у цій статті, є інформацією з обмеженим доступом.

Стаття 32. Заборона розробки, виробництва, накопичення, зберігання, застосування та порядок знищення хімічної зброї

1. Відповідно до Конвенції про заборону розробки, виробництва, накопичення, застосування хімічної зброї та про її знищення забороняються розробка, виробництво, накопичення, зберігання та застосування хімічної зброї або її пряма чи опосередкована передача фізичними чи юридичними особами на території України, а також на територіях, які перебувають під юрисдикцією України.

2. Забороняється брати участь у військовій підготовці до використання хімічної зброї або вчиняти дії із застосуванням хімічної зброї на території України.

3. Боєприпаси та пристрої, спеціально призначені для смертельного ураження або завдання іншої шкоди за рахунок токсичних властивостей, а також будь-яке обладнання, спеціально призначене для використання безпосередньо у зв'язку із застосуванням таких боєприпасів та пристроїв, у разі їх виявлення підлягають знищенню відповідно до законодавства.

4. З метою запобігання виготовленню та використанню хімічної зброї виробництво, імпорт та експорт хімічних речовин подвійного використання, які проявляють токсичну дію або які є прекурсорами для створення хімічної зброї, контролюються відповідно до законодавства.

5. Інформація про цільові об'єкти, отримана відповідно до статті 31 цього Закону, використовується для здійснення контролю відповідно до частини четвертої цієї статті.

Стаття 33. Захист здоров'я людини та/або довкілля від небезпечного впливу хімічних речовин

1. З метою забезпечення захисту здоров'я громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства, крім заходів, визначених пунктами 1 і 2 частини першої статті 24 цього Закону, здійснюються такі заходи:

1) підвищення рівня обізнаності громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства щодо джерел загроз хімічній безпеці, отруйних, особливо небезпечних та інших небезпечних хімічних речовин, що містяться в будь-якій продукції, яка ними споживається, а також щодо небезпеки, яку вони становлять;

2) розроблення та впровадження методів та засобів ідентифікації хімічних речовин, а також продуктів їх розкладу або перетворення, що спричинили отруєння живих організмів;

3) розроблення та впровадження методів і засобів лікування та профілактики погіршення стану здоров'я працівників об'єктів хімічної промисловості, що виникає внаслідок впливу небезпечних хімічних речовин;

4) розроблення та впровадження заходів надання невідкладної допомоги внаслідок впливу хімічної продукції, яка використовується населенням, а також методів подальшого лікування постраждалих від такого небезпечного впливу;

5) розроблення та впровадження регуляторних норм та методів захисту вразливих категорій населення (дітей, вагітних жінок, людей похилого віку, спортсменів та людей, схильних до алергічних реакцій) від небезпечного впливу хімічної продукції;

6) розроблення, виробництво та забезпечення обігу достатньої кількості засобів індивідуального захисту, антидотів та інших технічних засобів захисту населення від негативного впливу небезпечних хімічних речовин, включаючи медичні засоби для надання невідкладної допомоги та лікування внаслідок ураження;

7) створення та утримання достатнього обсягу державних запасів засобів індивідуального захисту, антидотів та технічних засобів для захисту населення від впливу отруйних, токсичних, особливо небезпечних хімічних речовин або хімічної зброї на випадок хімічних інцидентів, катастроф та терористичних актів;

8) пріоритетна ліквідація зруйнованих об'єктів хімічної промисловості, складів безхазяйних відходів, заборонених до використання пестицидів або невідомої хімічної продукції, які розміщуються у безпосередній близькості до населених пунктів чи на їхній території або які є потенційним джерелом забруднення довкілля;

9) посилення контролю за будівництвом житлових будинків, об'єктів інфраструктури, виробничих приміщень на територіях, які можуть бути забруднені отруйними, особливо небезпечними та іншими небезпечними хімічними речовинами, за здійсненням інженерно-технічних заходів цивільного захисту, а також за подальшою експлуатацією приміщень і територій, на яких були розміщені об'єкти хімічної промисловості;

10) проведення досліджень у сфері пошуку взаємозв'язків між здоров'ям населення та станом довкілля.

2. З метою забезпечення захисту довкілля від впливу небезпечної хімічної продукції здійснюються такі заходи захисту довкілля, крім зазначених у пункті 2 частини першої статті 24 цього Закону:

1) створення та забезпечення функціонування підприємств для утилізації та/або видалення небезпечних відходів на території України;

2) розроблення та впровадження методів якісного та кількісного виявлення у довкіллі хімічних речовин, які надаються на ринку та є токсичними для довкілля та/або людини, включаючи продукти їх абіотичної або біотичної деградації;

3) розроблення відповідних методів очищення територій, забруднених хімічними речовинами, які є токсичними для довкілля та/або людини;

4) визначення та інвентаризація засобів, необхідних для забезпечення захисту довкілля від забруднення небезпечними хімічними речовинами.

3. Підвищення рівня інформованості населення з питань хімічної безпеки реалізується шляхом:

1) розроблення та реалізації програм, спрямованих на забезпечення хімічної безпеки та раціональне використання хімічної продукції із залученням засобів масової інформації та використанням засобів мережі Інтернет;

2) розроблення та впровадження спеціальних занять з питань забезпечення хімічної безпеки та сталого розвитку суспільства у відповідні освітні програми та навчальні плани закладів загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти;

3) запровадження спеціальних правил рекламування небезпечної хімічної продукції.

Стаття 34. Відновлення земельних ділянок та водних об'єктів, забруднених хімічними речовинами

1. Відновлення земельних ділянок та водних об'єктів, забруднених хімічними речовинами, здійснюється відповідно до законодавства про охорону навколишнього природного середовища.

2. Відновлення земельних ділянок та водних об'єктів, забруднених хімічними речовинами, здійснюється за розробленими програмами залежно від рівня забруднення на основі ризик-орієнтованого підходу наслідків такого забруднення за фактичними показниками порівняно з моніторинговими даними або відповідно до встановлених нормативів.

3. Якщо забруднення хімічними речовинами спричинило надзвичайну ситуацію, відновлення земельних ділянок та водних об'єктів здійснюється відповідно до законодавства про цивільний захист.

Розділ IV. ВИМОГИ ДО ВИРОБНИЦТВА ТА ВИКОРИСТАННЯ ХІМІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ

Стаття 35. Класифікація небезпечності хімічної продукції

1. Для хімічної продукції, яка виробляється або надається на ринку, проводиться оцінка її небезпеки, що є основою для проведення класифікації небезпечності хімічної продукції.

2. Класифікація небезпечності хімічної продукції проводиться з метою визначення та прийняття відповідних заходів для забезпечення захисту здоров'я людини та/або довкілля.

3. Класифікація небезпечності хімічної продукції проводиться на основі Узгодженої на глобальному рівні системи класифікації небезпеки та маркування хімічної продукції (GHS).

4. Хімічна продукція класифікується за відповідними класами небезпечності, диференціаціями, категоріями, підкатегоріями та типами у межах класу небезпечності.

5. Хімічна продукція класифікується за такими класами небезпечності:

1) вибухова хімічна продукція;

2) легкозаймисті гази;

3) легкозаймисті аерозолі та аерозолі;

4) гази, які окиснюють;

5) гази, які перебувають під тиском;

6) легкозаймисті рідини;

7) легкозаймисті тверді речовини;

8) самореактивна хімічна продукція;

9) пірофорні рідини;

10) пірофорні тверді речовини;

11) хімічна продукція, яка самонагрівається;

12) хімічна продукція, яка при контакті з водою виділяє легкозаймисті гази;

13) рідини, які окиснюють;

14) тверді речовини, які окиснюють;

15) органічні пероксиди;

16) хімічна продукція, яка спричиняє корозію металів;

17) десенсибілізована вибухова хімічна продукція;

18) хімічна продукція, яка проявляє гостру токсичність у разі впливу на організм людини;

ДОКУМЕНТИ

19) хімічна продукція, яка спричиняє ураження (подразнення) шкіри;
20) хімічна продукція, яка спричиняє серйозні пошкодження (подразнення) органів зору;
21) хімічна продукція, яка спричиняє сенсибілізацію (алергічну реакцію) у дихальних шляхах або на шкірі;
22) хімічна продукція, яка має мутагенні властивості;
23) хімічна продукція, яка має канцерогенні властивості;
24) хімічна продукція, яка проявляє токсичність для репродуктивної системи людини;
25) хімічна продукція, яка проявляє вибіркову токсичність для органів-мішеней та (або) систем органів за умови одноразового впливу;
26) хімічна продукція, яка проявляє вибіркову токсичність для органів-мішеней та (або) систем органів за умови багаторазового впливу;
27) хімічна продукція, яка спричиняє небезпеку токсичної аспірації;
28) хімічна продукція, яка проявляє токсичність для водних біоресурсів;
29) хімічна продукція, яка руйнує озоновий шар.

6. Критерії та правила класифікації небезпечності хімічної продукції затверджуються Кабінетом Міністрів України.

7. Класифікація небезпечності хімічної продукції проводиться виробниками або імпортерами хімічної продукції до початку виробництва хімічної продукції або надання на ринку.

8. Виробники або імпортери подають дані про класифікацію небезпечності для хімічних речовин, які вводяться в обіг, до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки.

9. На основі отриманих даних про класифікацію небезпечності хімічних речовин формується реєстр класифікації небезпечності та елементів інформації про небезпеку хімічної продукції.

10. Реєстр класифікації небезпечності та елементів інформації про небезпеку хімічної продукції є складовою Інформаційної системи забезпечення хімічної безпеки.

11. Відповідно до визначеної класифікації небезпечності хімічних речовин, а також потенційної можливості їх використання для усвідомленого завдання шкоди здоров'ю людини та/або довкіллю, здійснення терористичного акту або для створення хімічної, вогнепальної, запалювальної, ракетної та самохідної підводної вибухової зброї центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, формуються такі переліки:
1) особливо небезпечних хімічних речовин;
2) отруйних хімічних речовин;
3) хімічних речовин подвійного використання.

12. Порядок формування та ведення переліків, визначених частиною одинадцятою цієї статті, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 36. Маркування та пакування хімічної продукції

1. На упаковку або іншу тару небезпечної хімічної продукції, яка виробляється або надається на ринку, наноситься інформація про небезпеку відповідно до Узгодженої на глобальному рівні системи класифікації небезпеки та маркування хімічної продукції (GHS) із зазначенням таких елементів:
1) назва, адреса та телефонний номер постачальника;
2) номінальна кількість хімічної продукції в упаковці;
3) ідентифікатор хімічної продукції;
4) піктограма (піктограми) небезпеки;
5) сигнальне слово;
6) види небезпечного впливу;
7) попередження щодо небезпечного впливу;
8) додаткова інформація.

2. Маркування небезпечної хімічної продукції проводиться з метою інформування користувачів щодо небезпечних властивостей та заходів із запобігання та реагування на негативний вплив.

3. Правила використання інформації про небезпеку хімічної продукції визначаються Кабінетом Міністрів України.

4. Вимоги до упаковки хімічної продукції:
1) дизайн та конструкція упаковки повинні унеможливлювати вивільнення хімічної продукції з неї, крім випадків, якщо додатково передбачено застосування спеціальних захисних пристроїв;
2) матеріали упаковки та кріплень мають бути стійкими до руйнування або утворення небезпечних речовин внаслідок взаємодії з хімічною продукцією;
3) упаковка та кріплення повинні бути достатньо міцними та цілісними для унеможливлення випадкового послаблення кріплень та для забезпечення стійкості до механічних навантажень і напруги, які можуть виникати під час поводження з хімічною продукцією;
4) упаковка, обладнана змінними кріпленнями, повинна мати конструкцію, яка передбачає можливість повторної фіксації кріплення без можливості вивільнення хімічної продукції.

5. Упаковка небезпечної хімічної продукції не повинна мати вигляд чи дизайн, який приваблює дітей або здатний викликати їх цікавість чи який схожий на упаковки харчових продуктів, кормів для тварин, лікарських та/або косметичних засобів.

6. Обіг небезпечної хімічної продукції без нанесення інформації про небезпеку хімічної продукції або в упаковці, яка не відповідає вимогам цієї статті, забороняється.

Стаття 37. Ідентифікація хімічних речовин

1. Для хімічної речовини, яка виробляється, імпортується або надається на ринку, проводиться її ідентифікація.

2. Ідентифікація хімічної речовини проводиться з метою однозначного та чіткого визначення структури і складу хімічної речовини.

3. Відповідальними за проведення ідентифікації хімічної речовини є виробник чи імпортер хімічної речовини або хімічної продукції.

4. Ідентифікація хімічної речовини включає визначення:
1) назви хімічної речовини відповідно до номенклатури Міжнародного союзу теоретичної та прикладної хімії (ІЮПАК) або її тривіальної назви, або іншої міжнародної визнаної назви;
2) реєстраційного номера, встановленого Хімічною реферативною службою (CAS) (за наявності);
3) хімічної та структурної формул хімічної речовини;
4) складу хімічної речовини.

5. Залежно від визначеного складу хімічної речовини додатково визначається один з таких типів хімічної речовини:
1) однокомпонентна хімічна речовина;
2) багатокомпонентна хімічна речовина;
3) хімічна речовина невизначеного або змінного складу.

6. Ідентифікація хімічної речовини здійснюється за результатами аналітичного дослідження за такими методами:
1) абсорбційна спектроскопія в ультрафіолетовому та видимому спектрі випромінювання (UV/Vis);
2) інфрачервона спектроскопія (IR);
3) ядерна магнітно-резонансна спектроскопія (NMR);
4) мас-спектроскопія (MS);
5) рентгенодифракційний аналіз (XRD);
6) рентгенофлуоресцентний аналіз (XRF);
7) атомно-абсорбційний спектральний аналіз (AAS);
8) газова хроматографія (GC);
9) високоефективна рідинна хроматографія (HPLC).

7. Уповноважені органи виконавчої влади у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією за необхідності можуть визначати додаткові сучасні методи аналітичного дослідження хімічних речовин.

Стаття 38. Державна реєстрація хімічних речовин

1. Хімічна речовина, яка виробляється, імпортується або надається на ринку, підлягає обов'язковій державній реєстрації.

2. Державна реєстрація хімічних речовин здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

3. Підставою для проведення державної реєстрації хімічної речовини є річна сумарна масова кількість її надання на ринку суб'єктом господарювання або хімічної продукції, яка становить 1 тонну на рік або більше.

4. Суб'єкти господарювання, які є наступними в ланцюгу постачання хімічної речовини або хімічної продукції, не повинні проходити процедуру державної реєстрації хімічної речовини за умови проходження процедури державної реєстрації для такої хімічної речовини попереднім учасником ланцюга постачання, яка враховує річну сумарну масову кількість використання хімічної речовини суб'єктом господарювання, який є наступним у ланцюгу постачання.

5. Для проходження процедури державної реєстрації хімічної речовини суб'єкт господарювання подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, заяву про проведення державної реєстрації хімічної речовини.

6. Подання суб'єктом господарювання заяви про проведення державної реєстрації хімічної речовини до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, здійснюється у друкованому вигляді або електронній формі через Єдиний державний веб-портал електронних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи органів державної влади та органів місцевого самоврядування, Інформаційну систему управління хімічною безпекою, а рішення про державну реєстрацію (відмову в державній реєстрації) — виключно в електронній формі. Заяву може подавати особа, уповноважена суб'єктом господарювання.

7. До заяви про проведення державної реєстрації хімічної речовини додаються:
1) відомості про хімічну речовину:
а) назва хімічної речовини відповідно до номенклатури ІЮПАК;
б) інші назви хімічної речовини (тривіальні назви, торгові назви, абревіатура);
в) реєстраційний номер, установлений Хімічною реферативною службою (номер CAS) (за наявності);
г) інші ідентифікатори хімічної речовини (за наявності);
ґ) хімічна і структурна формули хімічної речовини (включаючи позначення специфікації спрощеного представлення молекул у рядку введення, за наявності);
д) інформація щодо оптичної активності та типового співвідношення (стерео) ізомерів хімічної речовини (у разі наявності та відповідності);
е) молекулярна маса або діапазон молекулярних мас хімічної речовини;
є) ступінь чистоти хімічної речовини (концентрація основного компонента або основних компонентів у відсотках);
ж) ідентифікатори домішок, включаючи ізомери та побічні продукти;
з) концентрація основних домішок у відсотках;
и) ідентифікатори та концентрація у порядку зменшення (у мільйонних долях або у відсотках) добавок (наприклад стабілізуючі або інгібіторні реагенти);
і) результати аналітичних досліджень, проведених з метою ідентифікації хімічної речовини відповідно до статті 37 цього Закону;
2) відомості щодо визначених видів використання хімічної речовини або хімічної продукції, для яких надається заява про державну реєстрацію;
3) дані щодо класифікації небезпеки хімічної речовини відповідно до статті 35 цього Закону;
4) резюме досліджень небезпечних властивостей хімічної речовини, які включають опис цілей, методів, результатів та висновків цих досліджень;
5) інструкція з безпечного використання хімічної речовини;
6) звіт про безпечність хімічної речовини як результат проведеної оцінки безпечності хімічної речовини відповідно до статті 25 цього Закону або інформація щодо рівнів впливу на здоров'я людини та/або довкілля хімічної речовини, якщо проведення оцінки безпечності хімічної речовини не вимагається;
7) пропозиції щодо проведення нових випробувань хімічної речовини, якщо для проведення оцінки безпечності хімічної речовини необхідні результати нових випробувань;
8) запит щодо збереження конфіденційної інформації, що надається у заяві про проведення державної реєстрації хімічної речовини;
9) документальне підтвердження інформації про реєстрацію хімічної речовини у відповідному діапазоні масової кількості надання хімічної речовини на ринку Європейського Союзу (за наявності);
10) відомості про розрахунок розміру та здійснення оплати за проведення державної реєстрації хімічної речовини.

8. У разі подання заяви про проведення державної реєстрації ідентичної хімічної речовини суб'єкт господарювання може посилатися на відповідні документи, які надавалися раніше іншими суб'єктами господарювання, якщо вони офіційно дозволяють робити такі посилання.

9. У разі подання суб'єктами господарювання заяви про проведення державної реєстрації ідентичної хімічної речовини вони повинні спільно подавати інформацію відповідно до пунктів 3, 4, 6 та 7 частини сьомої цієї статті.

10. Правила спільного подання інформації у заявах про проведення державної реєстрації ідентичної хімічної речовини визначаються Кабінетом Міністрів України.

11. Форми документів, що додаються до заяви про проведення державної реєстрації хімічної речовини, встановлюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки.

12. Прийняття рішення про державну реєстрацію хімічної речовини або відмову у державній реєстрації здійснюється протягом 30 календарних днів з дня одержання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері хімічної безпеки, заяви про проведення державної реєстрації та документів, що додаються до неї.

13. Після прийняття рішення про державну реєстрацію хімічної речовини центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері хімічної безпеки, вносить відповідні дані до Державного реєстру хімічних речовин.

14. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері хімічної безпеки, вносить до Єдиного державного інформаційного веб-порталу «Єдине вікно для міжнародної торгівлі» у формі електронного документа, засвідченого електронним підписом, інформацію про державну реєстрацію хімічної речовини в день її реєстрації.

15. Підставою для прийняття рішення про відмову в державній реєстрації хімічної речовини є:
1) подання суб'єктом господарювання документів не в повному обсязі, що додаються до заяви про проведення державної реєстрації хімічної речовини згідно із встановленим цим Законом переліком;
2) невідповідність результатів аналітичних досліджень, проведених з метою ідентифікації хімічної речовини, відомостям про хімічну речовину, які були додані до заяви про проведення державної реєстрації хімічної речовини, або якщо такі аналітичні дослідження були проведені за невалідними методами, які відрізняються від методів, зазначених у статті 37 цього Закону.

16. Термін дії рішення про державну реєстрацію хімічної речовини є безстроковим.

17. У разі зміни інформації, зазначеної у документах, що додаються до заяви про проведення державної реєстрації, суб'єкти господарювання повинні подати оновлену інформацію до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, з урахуванням правил спільного подання інформації для ідентичних хімічних речовин відповідно до частини десятої цієї статті.

18. За проведення державної реєстрації хімічної речовини справляється плата. Базовим нормативом плати за проведення державної реєстрації хімічної речовини є розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, що діє на день подання заяви про проведення державної реєстрації хімічної речовини.

19. Розмір плати визначається з урахуванням коефіцієнтів:
1) масової кількості хімічної речовини, яку заявник вводить в обіг або має такий намір;
2) індивідуального чи спільного способу подання інформації, що додається до заяви;
3) належності заявника до певних категорій суб'єктів господарювання (малого, середнього чи мікропідприємництва);
4) типу процедури державної реєстрації хімічної речовини.

20. Для розрахунку розміру плати встановлюються такі значення коефіцієнтів:
1) масової кількості хімічної речовини, яку заявник надає на ринку:
від 1 тонни до 10 тонн на рік — 2,5;
від 10 тонн до 100 тонн на рік — 5;
від 100 тонн до 1000 тонн на рік — 25;
1000 тонн на рік або більше — 50;
2) способу надання інформації, що додається до заяви:
індивідуальне надання інформації — 2;
спільне надання інформації — 1;
3) типу процедури державної реєстрації хімічної речовини:
державна реєстрація хімічної речовини — 2;
державна реєстрація проміжної хімічної речовини — 0,5;
державна реєстрація хімічної речовини, зареєстрованої в Європейському Союзі, — 0,5;
4) належності заявника до певної категорії суб'єктів господарювання:
суб'єкт господарювання, що належить до суб'єктів мікропідприємництва, — 0,25;
суб'єкт господарювання, що належить до суб'єктів малого підприємництва, — 0,5;
суб'єкт господарювання, що належить до суб'єктів середнього підприємництва, — 0,75;
суб'єкт господарювання, що належить до суб'єктів великого підприємництва, — 1.

21. Розмір плати обчислюється шляхом множення базового нормативу плати на відповідний коефіцієнт.

22. Умови звільнення заявника від проведення державної реєстрації хімічних речовин та критерії суворо контрольованих умов виробництва або використання проміжних хімічних речовин визначаються Кабінетом Міністрів України.

23. Хімічні речовини, які не пройшли процедуру ідентифікації відповідно до статті 37 цього Закону, не допускаються до державної реєстрації.

Стаття 39. Державний реєстр хімічних речовин

1. Державний реєстр хімічних речовин створюється для цілей систематизації інформації про хімічні речовини, які виробляються, імпортуються або надаються на ринку.

2. Державний реєстр хімічних речовин є складовою Інформаційної системи забезпечення хімічної безпеки.

3. Ведення Державного реєстру хімічних речовин здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 40. Виробництво, імпорт хімічної продукції та безпека персоналу хімічної галузі

1. Виробництво хімічної продукції здійснюється за умов забезпечення безпеки персоналу суб'єктів господарювання, населення, яке перебуває у зоні можливого забруднення у разі хімічного інциденту у суб'єктів господарювання або технологічних викидів суб'єктів господарювання, а також захисту довкілля від небезпечного впливу небезпечних хімічних речовин.

2. Виробництво, використання та обіг особливо небезпечних хімічних речовин, які становлять неконтрольований ризик для здоров'я людини та/або довкілля, що неможливо контролювати, обмежуються відповідно до статті 45 цього Закону.

3. До виробництва хімічної продукції допускається персонал, який має спеціальність та кваліфікацію відповідно до характеру виробничих робіт і процесів, знання та навички з реагування на хімічні інциденти, використання засобів індивідуального захисту та надання домедичної допомоги.

4. Не дозволяється допуск до виробничих робіт і процесів персоналу без відповідного спецодягу, спецвзуття та інших засобів індивідуального захисту, а також у разі порушення правил їх застосування.

5. Перед початком виробництва хімічної продукції виробник зобов'язаний:
1) ідентифікувати хімічні речовини, які він виробляє та які використовує у виробничих процесах;
2) провести класифікацію небезпеки хімічної продукції, яку він виробляє, та розробити інформацію про небезпеку — у разі, якщо хімічна продукція була класифікована як небезпечна;
3) провести оцінку безпечності хімічної речовини для хімічних речовин, які виробляються, у тому числі у складі хімічної продукції, в індивідуальній кількості, що становить 10 тонн або більше на рік;
4) визначити види використання хімічної продукції, яку він виробляє;
5) пройти процедуру державної реєстрації хімічних речовин, які він виробляє в індивідуальній кількості, що становить 1 тонну або більше на рік;
6) отримати дозвіл на використання отруйної хімічної речовини у разі, якщо здійснюється виробництво або використання таких хімічних речовин;
7) отримати дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, у разі її використання як сировини або допоміжного реагенту у виробничих процесах, якщо такий дозвіл відсутній у виробника цієї речовини для відповідного виду використання;
8) отримати дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, якщо він планує продовжити виробництво такої речовини після початку її виведення з ринку та забезпечити використання споживачами протягом певного часу;
9) зареєструвати повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини у передбачених законодавством випадках;
10) розробити та надати споживачу хімічної продукції паспорт безпечності хімічної продукції або інструкцію з безпечного використання залежно від небезпечності хімічної продукції;
11) отримати від постачальника хімічної продукції паспорт безпечності хімічної продукції або інструкцію з безпечного використання та застосувати рекомендовані постачальником заходи щодо захисту персоналу суб'єктів господарювання галузі хімічної промисловості та довкілля від несприятливого впливу хімічних речовин, враховуючи конкретні умови праці, виявлені ризики для здоров'я і життя працівників та будь-які додаткові ризики, пов'язані з виробництвом хімічної продукції;
12) забезпечувати дотримання вимог, передбачених статтею 30 цього Закону, — у разі виробництва або використання хімічних речовин подвійного використання у кількості, що перевищує встановлений ліміт.

6. Перед імпортом хімічної продукції імпортер зобов'язаний:
1) ідентифікувати хімічні речовини, які він імпортує та надає на ринку;
2) провести класифікацію небезпеки хімічної продукції, яку він імпортує, та розробити інформацію про небезпеку — у разі, якщо хімічна продукція класифікована як небезпечна;
3) провести оцінку безпечності хімічних речовин, які імпортуються, у тому числі у складі хімічної продукції, в індивідуальній кількості, що становить 10 тонн або більше на рік;
4) визначити види використання хімічної продукції, яку він імпортує та надає на ринку;
5) пройти процедуру державної реєстрації хімічних речовин, які він імпортує в індивідуальній кількості, що становить 1 тонну або більше на рік;
6) отримати дозвіл на використання отруйної хімічної речовини у разі, якщо здійснюється її імпорт та надання на ринку;
7) отримати дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, якщо він планує продовжити надання на ринку такої хімічної речовини (групи хімічних речовин) після початку її виведення з ринку та забезпечити використання споживачами протягом певного часу;
8) зареєструвати повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини у передбачених законодавством випадках;
9) надати споживачу хімічної продукції паспорт безпечності хімічної продукції або інструкцію з безпечного використання;
10) отримати від виробника хімічної продукції паспорт безпечності хімічної продукції або інструкцію з безпечного використання та надати їх споживачу хімічної продукції;
11) забезпечувати дотримання вимог, передбачених статтею 30 цього Закону, у разі імпорту або використання хімічних речовин подвійного використання у кількості, що перевищує встановлені ліміти.

7. Іноземний виробник хімічної продукції може виконати вимоги до імпортерів, визначені частиною шостою цієї статті, призначивши для цих цілей уповноваженого представника, який є юридичною особою України, та надати імпортеру хімічної продукції всю інформацію щодо виконаних вимог, паспорт безпечності хімічної продукції або інструкцію з безпечного використання.

8. У разі застосування вимог частини сьомої цієї статті іноземним виробником імпортер хімічної продукції такого іноземного виробника звільняється від виконання вимог, передбачених частиною шостою цієї статті, за умови надання споживачам паспорта безпечності або інструкції з безпечного використання разом з інформацією про державну реєстрацію хімічних речовин та отримані дозволи.

9. Митні органи здійснюють митний контроль та виконують митні формальності, необхідні для пропуску через державний кордон України, випуску у вільний обіг на митній території України хімічної продукції на підставі інформації про державну реєстрацію хімічних речовин, отриманої від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, з використанням механізму «єдиного вікна» відповідно до Митного кодексу України.

Стаття 41. Безпечне поводження з хімічною продукцією

1. Поводження з хімічною продукцією здійснюється за умови забезпечення її безпечності для здоров'я і життя людини та/або довкілля.

2. Для цілей безпечного поводження з хімічною продукцією суб'єкти господарювання та населення повинні дотримуватися таких заходів безпеки:
1) використання технічних засобів контролю впливу на населення та довкілля, засобів індивідуального захисту, рекомендованих виробником та визначених паспортом безпечності хімічної продукції або інструкцією з безпечного використання, під час поводження з хімічною продукцією та утримання їх у належному стані;
2) зазначення інформації про небезпечні властивості хімічної продукції на непромаркованій тарі, у якій зберігається небезпечна хімічна продукція;
3) забезпечення інформування персоналу про небезпеку, наявності попереджувальних знаків щодо небезпеки або потенційного небезпечного впливу хімічної продукції у виробничих або інших приміщеннях, у яких зберігається або використовується хімічна продукція;
4) забезпечення дотримання персоналом особистої гігієни під час та після поводження з хімічною продукцією;
5) розроблення заходів реагування на хімічні інциденти та засобів ліквідації їх наслідків;
6) забезпечення інформування споживачів щодо безпечного поводження з хімічною продукцією та вжиття заходів для мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків відповідно до наявних загроз.

3. Небезпечна хімічна продукція повинна супроводжуватися паспортом безпечності хімічної продукції.

4. Хімічна продукція, яка не супроводжується паспортом безпечності хімічної продукції, повинна супроводжуватися інструкцією з безпечного використання.

5. Правила розроблення паспорта безпечності хімічної продукції та його форма, а також вимоги до інструкції з безпечного використання визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 42. Перевезення та транспортування хімічної продукції

1. Перевезення та транспортування хімічної продукції здійснюються за умови забезпечення її безпечності для здоров'я людини та/або довкілля відповідно до законодавства, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Перевезення небезпечної хімічної продукції здійснюється відповідно до законодавства у сфері перевезення небезпечних вантажів залізничним, морським, річковим, автомобільним та авіаційним транспортом, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

3. Перевезення небезпечної хімічної продукції незалежно від того, чи класифікована така хімічна продукція як небезпечний вантаж, здійснюється за таких обов'язкових умов:
1) застосування спеціального електронного обладнання для здійснення контролю перевезення небезпечної хімічної продукції та відслідковування руху транспортних засобів;
2) супроводження паспортом безпечності хімічної продукції.

4. Транспортування небезпечної хімічної продукції трубопровідним транспортом здійснюється відповідно до законодавства у сфері трубопровідного транспорту.

5. Суб'єкти господарювання трубопровідного транспорту забезпечують паспортом безпечності хімічної продукції для продукції, транспортування якої вони здійснюють.

Стаття 43. Надання на ринку хімічної продукції

1. Хімічна продукція, яка надається на ринку, повинна відповідати вимогам, встановленим цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

2. Перед введенням в обіг хімічної продукції виробники, імпортери, постачальники та інші суб'єкти господарювання повинні розробити заходи щодо контролю ризиків під час її визначеного використання протягом усього життєвого циклу такої продукції та надати цю інформацію споживачу хімічної продукції як паспорт безпечності хімічної продукції або інструкцію з безпечного використання.

Стаття 44. Поводження з відходами хімічної продукції

ДОКУМЕНТИ

1. Управління відходами хімічної продукції здійснюється відповідно до законодавства у сфері управління відходами.

2. Класифікація відходів хімічної продукції здійснюється відповідно до законодавства у сфері управління відходами з урахуванням їх походження, складу, властивостей, концентрації та класифікації небезпеки хімічної продукції відповідно до статті 35 цього Закону.

Стаття 45. Обмеження використання хімічних речовин

1. Виробництво, використання або надання на ринку хімічних речовин, які становлять неконтрольований ризик для здоров'я людини та/або довкілля, що неможливо контролювати, обмежуються шляхом встановлення:

1) заборони окремих видів використання хімічних речовин або заборони надання хімічних речовин на ринку для окремих видів використання;

2) заборони імпорту продукції, яка містить хімічні речовини, які становлять неконтрольовані ризики для здоров'я людини та/або довкілля;

3) відповідних лімітів концентрацій для хімічних речовин або груп хімічних речовин у складі хімічної продукції чи хімічних виробів або у складі іншої продукції, яка надається на ринку;

4) інших умов використання хімічних речовин з метою контролю їх негативного впливу на здоров'я людини та/або довкілля.

2. Перелік хімічних речовин, які становлять неконтрольований ризик для здоров'я людини та/або довкілля, що неможливо контролювати, виробництво, використання або надання на ринку яких обмежується, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.

3. Включення до Переліку хімічних речовин, які становлять неконтрольований ризик для здоров'я людини та/або довкілля, що неможливо контролювати, виробництво, використання або надання на ринку України яких обмежується, здійснюється на підставі висновків за результатами досліджень, отриманих уповноваженими органами у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією.

4. Порядок встановлення обмежень виробництва, використання або надання на ринку України хімічної продукції, яка становить неконтрольований ризик для здоров'я людини та/або довкілля, що неможливо контролювати, та Порядок формування Переліку хімічних речовин, які становлять неконтрольований ризик для здоров'я людини та/або довкілля, що неможливо контролювати, виробництво, використання або надання на ринку яких обмежується, затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 46. Захист хімічної продукції

1. З метою сприяння захисту життя громадян, майна, продукції, виробничих процесів та інформаційних систем, мінімізації ризику вчинення терористичних актів суб'єкти господарювання, які виробляють, зберігають, транспортують або використовують хімічні речовини подвійного використання, забезпечують належний рівень захисту таких хімічних речовин чи небезпечних хімічних речовин, хімічної продукції чи небезпечної хімічної продукції, яка містить їх у значній концентрації, від несанкціонованого доступу, включаючи здійснення превентивних заходів із запобігання потенційним терористичним актам на виробничих об'єктах, засобах транспортування та місцях зберігання таких хімічних речовин подвійного використання, та захист інформаційних систем від кібератак.

2. Забезпечення захисту хімічних речовин подвійного використання суб'єктами господарювання вважається належним, якщо суб'єкт господарювання виконує такі обов'язкові умови, але не обмежується ними:

1) впроваджує стратегію захисту виробничих об'єктів та складських приміщень, хімічної продукції та персоналу;

2) забезпечує дотримання вимог, передбачених статтею 31 цього Закону;

3) володіє необхідною інформацією про відсутність зв'язків з терористичними організаціями працівників, які мають доступ до хімічних речовин подвійного використання або які можуть його отримати залежно від посади та функцій;

4) систематично проводить навчання персоналу з питань захисту хімічних речовин подвійного використання від несанкціонованого доступу та реагування на вчинення злочинних дій і терористичних актів;

5) зберігає документацію щодо результатів аналізу загроз та уразливості своїх цільових об'єктів, імовірності та наслідків несанкціонованого доступу до хімічних речовин подвійного використання та/або інформаційних систем, плану захисту цільових об'єктів, а також щодо здійснених заходів.

3. Заходи щодо забезпечення захисту хімічних речовин подвійного використання від несанкціонованого доступу, які практично здійснюються, повинні відповідати відповідним планам захисту цільових об'єктів, ухвалених відповідно до статті 31 цього Закону.

Розділ V. ДОЗВІЛЬНА СИСТЕМА У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ХІМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Стаття 47. Дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку

1. Суб'єкти господарювання, які виробляють або використовують особливо небезпечні хімічні речовини, які виводяться з ринку, отримують дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку.

2. Строки виведення особливо небезпечних хімічних речовин з ринку та види їх використання для надання на ринку встановлюються Кабінетом Міністрів України.

3. Суб'єкти господарювання не мають права виробляти, надавати на ринку або використовувати особливо небезпечні хімічні речовини, які виводяться з ринку, без отримання дозволу, крім випадків, якщо:

1) види використання особливо небезпечної хімічної речовини, що надається на ринку, є дозволеними;

2) дата виведення особливо небезпечної хімічної речовини з ринку ще не настала;

3) дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, отримано попереднім або наступним учасником ланцюга постачання;

4) особливо небезпечна хімічна речовина, яка виводиться з ринку, використовується виключно у науково-технічних та дослідно-технологічних цілях;

5) особливо небезпечна хімічна речовина, яка виводиться з ринку, використовується у складі засобів захисту рослин (пестицидів), які підпадають під дію законодавства про пестициди і агрохімікати;

6) особливо небезпечна хімічна речовина, яка виводиться з ринку, використовується у складі дезінфекційних засобів (біоцидів), які підпадають під дію законодавства у сфері захисту населення від інфекційних хвороб;

7) особливо небезпечна хімічна речовина, яка виводиться з ринку, використовується як моторне паливо або котельне паливо, які підпадають під дію законодавства щодо встановлених вимог до автомобільних бензинів, дизельного, суднових та котельних палив;

8) особливо небезпечна хімічна речовина, яка виводиться з ринку, використовується у складі суміші у концентрації меншій за 0,1 відсотка за масою;

9) особливо небезпечна хімічна речовина, яка виводиться з ринку, є проміжною хімічною речовиною;

10) здійснюється ліквідація наслідків надзвичайних ситуацій;

11) на території України або в окремих її місцевостях введено правовий режим воєнного стану.

4. Дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, отримують суб'єкти господарювання у разі необхідності продовження використання такої хімічної речовини ними та/або іншими суб'єктами господарювання протягом певного часу після початку її виведення з ринку.

5. Видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, здійснюється відповідно до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

6. Порядок видачі (відмови у видачі, переоформлення, анулювання) дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, затверджується Кабінетом Міністрів України.

7. Критерії та процедури визначення особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку, та Порядок ведення переліку особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку, затверджуються Кабінетом Міністрів України.

8. Подання суб'єктом господарювання заяви про отримання (переоформлення, анулювання) дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, здійснюється у друкованому вигляді або електронній формі через Єдиний державний веб-портал електронних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи органів державної влади та органів місцевого самоврядування, Інформаційну систему забезпечення хімічної безпеки, а рішення про відмову у видачі — виключно в електронній формі. Заяву може подавати особа, уповноважена суб'єктом господарювання.

9. Заяву про отримання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, може бути подано для однієї хімічної речовини та/або для групи хімічних речовин.

10. До заяви про отримання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, додаються:

1) відомості про хімічну речовину:

назва хімічної речовини відповідно до номенклатури ІЮПАК;

інші назви хімічної речовини (тривіальні назви, торгові назви, абревіатура);

реєстраційний номер, встановлений Хімічною реферативною службою (номер CAS) (за наявності);

інші ідентифікатори хімічної речовини (за наявності);

хімічна і структурна формули хімічної речовини (включаючи позначення специфікації спрощеного представлення молекул у рядку введення) (за наявності);

інформація про оптичну активність та типове співвідношення (стерео) ізомерів хімічної речовини (у разі наявності та відповідності);

молекулярна маса або діапазон молекулярних мас хімічної речовини;

ступінь чистоти хімічної речовини (концентрація основного компонента або основних компонентів у відсотках);

ідентифікатори домішок, включаючи ізомери та побічні продукти;

концентрація основних домішок у відсотках;

ідентифікатори та концентрація у порядку зменшення (у мільйонних долях або у відсотках) добавок (наприклад стабілізуючі або інгібіторні реагенти);

2) відомості про визначені види використання хімічної речовини або хімічної продукції, щодо якої подається заява про отримання дозволу;

3) звіт про безпечність хімічної речовини за результатом проведеної оцінки безпечності хімічної речовини відповідно до статті 25 цього Закону, якщо він не був поданий під час процедури державної реєстрації хімічної речовини відповідно до статті 38 цього Закону;

4) результати аналізу щодо можливості заміщення особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, альтернативною речовиною, враховуючи технічну можливість та економічну доцільність, а також інформація про науково-дослідницьку діяльність заявника з такого питання;

5) план заміщення особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, якщо альтернативні хімічні речовини або технології визначені під час проведення аналізу щодо можливості заміщення особливо небезпечної хімічної речовини альтернативною речовиною;

6) результати соціально-економічного аналізу наслідків відмови в наданні дозволу;

7) обґрунтування щодо можливості неврахування під час розгляду заяви про отримання дозволу певних ризиків для здоров'я людини та довкілля внаслідок:

викидів в атмосферне повітря, для яких отримано дозвіл на викиди забруднювальних речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами;

скидів у водні об'єкти, для яких отримано дозвіл на спеціальне водокористування;

8) відомості про страхування відповідальності суб'єктів господарювання за шкоду, яку може бути завдано довкіллю та/або життю, здоров'ю і майну третіх осіб під час використання небезпечних хімічних речовин;

9) відомості про розрахунок розміру та здійснення оплати за видачу дозволу.

11. У разі якщо заяву про отримання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, вже подано для розгляду іншим суб'єктом господарювання або такий дозвіл вже надано іншому суб'єкту господарювання, заявник для отримання дозволу на такий самий вид використання для ідентичної хімічної речовини або групи хімічних речовин може посилатися на відповідні документи, подані раніше іншим суб'єктом господарювання, якщо він офіційно дозволяє робити такі посилання заявнику.

12. Форма документів, що додаються до заяви про отримання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки.

13. Граничним строком подання заяви про отримання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, є строк, що становить два місяці до настання дати заборони надання на ринку особливо небезпечної хімічної речовини.

14. Видача або відмова у видачі дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, здійснюється протягом 30 календарних днів з дня одержання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, заяви та документів, необхідних для його видачі.

15. За видачу дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, справляється плата.

16. Базовим нормативом плати за видачу дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, є розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, що діє на день прийняття рішення про видачу такого дозволу.

17. Розмір плати розраховується з урахуванням коефіцієнтів:

1) строку дії дозволу;

2) кількості видів використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку;

3) кількості особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку, зазначеної у заяві про отримання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини;

4) обсягу використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку.

18. Для розрахунку розміру плати встановлюються такі значення коефіцієнтів:

1) коефіцієнт строку дії дозволу:

до шести місяців — 1;

від шести місяців до одного року — 2;

від одного року до півтора року — 3;

від півтора року до двох років — 5;

від двох років до трьох років — 7;

від трьох років до чотирьох років — 10;

від чотирьох років до п'яти років — 20;

2) кількості видів використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, для кількості:

1-1;

від 1 до 3 включно — 2;

від 4 до 5 включно — 3;

від 6 до 7 включно — 5;

від 8 до 10 включно — 7;

понад 10-10;

3) кількості особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, зазначеної у заяві про отримання дозволу, для кількості:

1-1;

від 1 до 3 включно — 2;

від 4 до 5 включно — 3;

від 6 до 7 включно — 5;

від 8 до 10 включно — 7;

понад 10-10;

4) обсягу використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку:

від 0,1 тонни до 1 тонни включно — 1;

від 1 тонни до 10 тонн включно — 2,5;

від 10 тонн до 100 тонн включно — 5;

від 100 тонн до 1000 тонн включно — 25;

понад 1000 тонн — 50.

19. Розмір плати обчислюється шляхом множення базового нормативу плати на відповідний коефіцієнт.

20. Строк дії дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, розраховується суб'єктом господарювання самостійно з урахуванням дати початку і дати закінчення строку виведення речовини з ринку та не може перевищувати п'ять років.

21. Під час розгляду заяви про отримання (переоформлення) дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, здійснюється перевірка ефективності заходів контролю ризиків для здоров'я людини та/або довкілля під час використання хімічної речовини, зазначених у звіті заявника про безпечність хімічної речовини на отримання дозволу, з урахуванням даних щодо викидів та можливого вивільнення хімічної речовини, а також ризиків під час використання.

22. Перевірка ефективності заходів контролю ризиків не проводиться для:

1) хімічних речовин, для яких неможливо визначити безпечні рівні впливу хімічної речовини на здоров'я людини та/або довкілля або показники прогнозованої концентрації, яка не спричиняє негативних наслідків, у процесі проведення оцінки безпечності хімічної речовини;

2) хімічних речовин, визначених як стійкі, біоакумулятивні та токсичні для довкілля або дуже стійкі, дуже біоакумулятивні та дуже токсичні для довкілля відповідно до критеріїв, встановлених Кабінетом Міністрів України;

3) хімічних речовин, які мають властивості ендокринних руйнівників або щодо яких існує наукове доведення еквівалентного рівня небезпеки порівняно з небезпекою, визначеною цим пунктом.

23. Під час розгляду заяви про отримання (переоформлення) дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, здійснюється розгляд результатів аналізу щодо можливості заміщення особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, альтернативною речовиною, плану заміщення особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, інформації щодо ризиків, пов'язаних із використанням альтернативних хімічних речовин або технологій, та іншої важливої інформації щодо можливості зниження ризиків під час використання альтернативних хімічних речовин.

24. Якщо заходи контролю ризиків визначаються як неефективні або у разі відсутності можливості заміни особливо небезпечної хімічної речовини альтернативними хімічними речовинами або технологіями, додатково здійснюється розгляд доказів того, що соціально-економічна вигода від використання хімічної речовини переважає ризики для здоров'я людини та/або довкілля, та соціально-економічних наслідків у разі відмови у наданні дозволу.

25. Підставою для переоформлення дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, є:

1) зміна обставин контролю ризиків для здоров'я людини та довкілля та/або результатів соціально-економічного аналізу наслідків відмови в наданні дозволу;

2) отримання інформації про можливість заміни особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, на альтернативну речовину;

3) виникнення або визначення неконтрольованих ризиків від використання особливо небезпечної хімічної речовини для здоров'я людини та/або довкілля;

4) накладення відповідно до статті 45 цього Закону нових обмежень та/або заборони виробництва, використання та обігу особливо небезпечної речовини, яка виводиться з ринку, яким суперечить наданий дозвіл.

26. Переоформлення дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, здійснюється безоплатно протягом двох календарних днів за заявою, до якої додається дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, який підлягає переоформленню, та документи, визначені частиною десятою цієї статті.

27. Підставою для прийняття рішення про відмову у видачі (переоформленні) дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, є:

1) подання суб'єктом господарювання не в повному обсязі документів, необхідних для одержання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, згідно з переліком, встановленим цим Законом;

2) виявлення в документах, поданих суб'єктом господарювання, недостовірних відомостей;

3) накладення обмежень або заборони виробництва, використання та обігу відповідно до статті 45 цього Закону особливо небезпечної речовини, яка виводиться з ринку, що суперечать отриманню дозволу.

28. Рішення про анулювання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, приймається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, на підставах, визначених Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

29. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, який видав дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, може звернутися до адміністративного суду з позовом про застосування заходу реагування у вигляді анулювання дозволу на підставах, визначених Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

30. Суб'єкти господарювання, які отримали дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, зобов'язані:

1) забезпечувати переоформлення дозволу — у разі настання підстав, визначених законом;

2) здійснювати заходи контролю ризиків для здоров'я людини та/або довкілля під час використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку;

3) надавати інформацію про номер дозволу та вжиті заходи щодо контролю ризиків наступним користувачам — у разі якщо дозвіл отримано для визначеного виду використання;

4) зазначати номер дозволу на маркуванні особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, — у разі її наявності в обігу;

5) забезпечувати інформування протягом доби центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, про порушення технологічної дисципліни, виникнення хімічного інциденту, що призвели до отруєння населення або забруднення довкілля, шляхом застосування Інформаційної системи забезпечення хімічної безпеки.

31. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, отримує необхідні документи або інформацію без участі заявника на підставі поданих у заяві відомостей, у тому числі шляхом доступу до інформаційних систем або баз даних інших суб'єктів надання адміністративних послуг, суб'єктів господарювання, що належать до сфери їх управління, або через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.

Стаття 48. Повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини

1. Суб'єкти господарювання, які використовують альтернативні назви хімічних речовин в інформаційному супроводі хімічної продукції, зобов'язані надсилати відповідне повідомлення до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки.

2. Суб'єкти господарювання не мають права зазначати альтернативні назви хімічних речовин в інформації про небезпеку хімічної продукції або в паспорті безпечності хімічної продукції без реєстрації повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини.

3. Повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини надсилаються суб'єктами господарювання, які виробляють, імпортують або використовують хімічну продукцію, яка є сумішшю хімічних речовин, для певної хімічної речовини у складі такої суміші, якщо заявник надасть аргументовану інформацію, що розкриття ідентифікації такої хімічної речовини порушує права його інтелектуальної власності та комерційну таємницю.

4. За результатом розгляду повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, приймає рішення про внесення до державного реєстру повідомлень про використання альтернативної назви хімічної речовини.

5. Порядок реєстрації повідомлень про використання альтернативної назви хімічної речовини затверджується Кабінетом Міністрів України.

6. Повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини для продукції із вмістом отруйних хімічних речовин, особливо небезпечних хімічних та їдких хімічних речовин не подається.

7. Подання суб'єктом господарювання повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, здійснюється у друкованому вигляді або електронній формі через Єдиний державний веб-портал електронних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи органів державної влади та органів місцевого самоврядування, Інформаційну систему забезпечення хімічної безпеки, а рішення про відмову у використанні — виключно в електронній формі. Повідомлення може подавати особа, уповноважена суб'єктом господарювання.

8. До повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини додаються:

1) відомості про хімічну продукцію (суміш), яка містить хімічну речовину:

торгова назва хімічної продукції;

класифікація небезпеки хімічної продукції відповідно до Узгодженої на глобальному рівні системи класифікації та маркування хімічної продукції (GHS);

2) відомості про хімічну речовину:

назва хімічної речовини відповідно до номенклатури ІЮПАК;

інші назви хімічної речовини (тривіальні назви, торгові назви, абревіатура);

реєстраційний номер, установлений Хімічною реферативною службою (номер CAS) (за наявності);

інші ідентифікатори хімічної речовини (за наявності);

класифікація небезпеки хімічної речовини відповідно до Узгодженої на глобальному рівні системи класифікації та маркування хімічної продукції (GHS);

концентрація хімічної речовини у складі хімічної продукції у відсотках;

альтернативна назва хімічної речовини, яку заявник планує використовувати;

3) обґрунтування надання необхідної інформації споживачу для забезпечення виконання заходів з охорони праці працівників та/або здоров'я громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства без зазначення справжньої назви хімічної речовини;

4) обґрунтування порушення прав інтелектуальної власності та недоцільності розкриття комерційної таємниці заявника у разі розкриття ідентифікації хімічної речовини в інформації про небезпеку або в паспорті безпечності хімічної продукції;

5) відомості про розрахунок розміру та здійснення оплати за включення повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини до державного реєстру повідомлень про використання альтернативної назви хімічної речовини.

9. Форми документів, що додаються до повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини, встановлюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки.

10. За включення повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини до Державного реєстру повідомлень про використання альтернативної назви хімічної речовини справляється плата у розмірі п'яти прожиткових мінімумів для працездатних осіб, що діє на день прийняття рішення про включення до Державного реєстру, з урахуванням коефіцієнтів належності заявника до певних категорій суб'єктів господарювання (малого, середнього чи мікропідприємництва) та додаткової кількості найменувань хімічної продукції для використання альтернативної назви хімічної речовини з такими значеннями:

1) коефіцієнт належності заявника до певної категорії суб'єктів господарювання:

суб'єкт господарювання, що належить до суб'єктів мікропідприємництва, — 0,25;

суб'єкт господарювання, що належить до суб'єктів малого підприємництва, — 0,5;

суб'єкт господарювання, що належить до суб'єктів середнього підприємництва, — 0,75;

суб'єкт господарювання, що належить до суб'єктів великого підприємництва, — 1;

2) коефіцієнт додаткової кількості найменувань хімічної продукції для використання альтернативної назви хімічної речовини:

використання альтернативної назви хімічної речовини до п'яти найменувань — 1;

використання альтернативної назви хімічної речовини додатково у десяти найменуваннях хімічної продукції — 1,5.

11. Строк розгляду повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини становить 30 робочих днів з дня його одержання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки.

12. Рішення про включення повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини до Державного реєстру повідомлень про використання альтернативної назви хімічної речовини є безстроковим.

ДОКУМЕНТИ

13. Під час розгляду повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини здійснюється аналіз інформації, що міститься у поданих заявником документах, та перевірка відповідності хімічної речовини спеціально встановленим законодавством критеріям щодо рівня її небезпечності.

14. Підставою для прийняття рішення про відмову у внесенні повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини до державного реєстру повідомлень про використання альтернативної назви хімічної речовини є:

1) подання суб'єктом господарювання документів не в повному обсязі;

2) виявлення в документах, поданих суб'єктом господарювання, недостовірних відомостей;

3) подання повідомлення про використання альтернативної назви для продукції із вмістом отруйної, особливо небезпечної, їдкої хімічної речовини.

15. Рішення про анулювання рішення про включення повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини до Державного реєстру повідомлень про використання альтернативної назви хімічної речовини приймається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, на підставах, визначених Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», а також у випадках:

1) зміни класифікації небезпеки хімічної речовини, що призвело до віднесення її до отруйних, особливо небезпечних хімічних речовин, або у разі такої класифікації небезпеки:

хімічна продукція, яка спричиняє ураження (подразнення) шкіри;

хімічна продукція, яка спричиняє серйозні пошкодження (подразнення) органів зору;

2) виникнення або визначення неконтрольованих ризиків для здоров'я населення або довкілля внаслідок використання хімічної речовини.

16. Анулювання рішення про включення повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини до Державного реєстру повідомлень про використання альтернативної назви хімічної речовини здійснюється безоплатно протягом 10 робочих днів за заявою суб'єкта господарювання із внесенням відповідного запису до Державного реєстру повідомлень про використання альтернативної назви хімічної речовини.

17. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, отримує необхідні документи або інформацію без участі суб'єкта звернення на підставі поданих у заяві відомостей, у тому числі шляхом доступу до інформаційних систем або баз даних інших суб'єктів надання адміністративних послуг, суб'єктів господарювання, що належать до сфери їх управління, або через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.

Стаття 49. Дозвіл на використання отруйної хімічної речовини

1. Суб'єкти господарювання, які виробляють або використовують отруйні хімічні речовини, повинні отримати дозвіл на використання отруйної хімічної речовини.

2. Дозвіл видається для кожної отруйної хімічної речовини із зазначенням виду або видів її використання.

3. Суб'єкти господарювання не мають права виробляти, надавати на ринку або використовувати отруйні хімічні речовини без отримання дозволу на використання отруйної хімічної речовини.

4. Видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) дозволу на використання отруйної хімічної речовини здійснюється відповідно до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

5. Порядок видачі (відмови у видачі, переоформлення, анулювання) дозволу на використання отруйної хімічної речовини затверджується Кабінетом Міністрів України.

6. Подання суб'єктом господарювання заяви про отримання (переоформлення, анулювання) дозволу на використання отруйної хімічної речовини до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, здійснюється у друкованому вигляді або електронній формі через Єдиний державний веб-портал електронних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи органів державної влади та органів місцевого самоврядування, Інформаційну систему забезпечення хімічної безпеки, а рішення про відмову у видачі — виключно в електронній формі. Заяву може подавати особа, уповноважена суб'єктом господарювання.

7. Заяви про отримання дозволу на використання отруйної хімічної речовини надаються тільки для власного виду використання заявника, включаючи виробництво.

8. Заяви про отримання дозволу на використання отруйної хімічної речовини надаються щодо однієї хімічної речовини та/або груп хімічних речовин.

9. До заяви про отримання дозволу на використання отруйної хімічної речовини додаються:

1) відомості про хімічну речовину:

назва хімічної речовини відповідно до номенклатури ІЮПАК;

інші назви хімічної речовини (тривіальні назви, торгові назви, абревіатура);

реєстраційний номер, установлений Хімічною реферативною службою (номер CAS) (за наявності);

інші ідентифікатори хімічної речовини (за наявності);

хімічна і структурна формули хімічної речовини (включаючи позначення специфікації спрощеного представлення молекул у рядку введення) (за наявності);

інформація щодо оптичної активності та типового співвідношення (стерео) ізомерів хімічної речовини (у разі наявності та відповідності);

молекулярна маса або діапазон молекулярних мас хімічної речовини;

ступінь чистоти хімічної речовини (концентрація основного компонента або основних компонентів у відсотках);

ідентифікатори домішок, включаючи ізомери та побічні продукти;

концентрація основних домішок у відсотках;

ідентифікатори та концентрація у порядку зменшення (у мільйонних долях або у відсотках) добавок (наприклад стабілізуючі або інгібіторні реагенти);

2) відомості про визначені види використання хімічної речовини або у складі хімічної продукції, щодо якої подається заява на отримання дозволу на використання;

3) звіт про безпечність хімічної речовини як результат проведеної оцінки безпечності хімічної речовини відповідно до статті 25 цього Закону, якщо він не був наданий під час процедури державної реєстрації хімічної речовини відповідно до статті 38 цього Закону;

4) відомості про здійснення необхідних заходів контролю ризиків;

5) відомості про страхування відповідальності суб'єктів господарювання за шкоду, яку може бути завдано довкіллю та/або життю, здоров'ю і майну третіх осіб під час використання небезпечних хімічних речовин;

6) відомості про розрахунок розміру та порядок здійснення оплати за видачу дозволу.

10. У разі якщо заяву на отримання дозволу на використання отруйної хімічної речовини вже подано для розгляду іншим суб'єктом господарювання або такий дозвіл вже було надано іншому суб'єкту господарювання, заявник на отримання дозволу для такого самого виду використання ідентичної хімічної речовини або групи хімічних речовин може посилатися на відповідні документи, які були надані раніше іншим суб'єктом господарювання, якщо він офіційно дозволив заявнику робити такі посилання.

11. Форми документів, що додаються до заяви про отримання дозволу на використання отруйної хімічної речовини, встановлюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки.

12. Видача або надання відмови у видачі дозволу на використання отруйної хімічної речовини здійснюється протягом 30 календарних днів з дня одержання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, заяви та документів, необхідних для його видачі.

13. За видачу дозволу на використання отруйної хімічної речовини справляється плата, розмір якої обчислюється шляхом множення базового нормативу плати на відповідні коефіцієнти.

Суб'єкти господарювання, які надають послуги централізованого водопостачання, отримують дозволи на використання отруйної хімічної речовини на безоплатній основі.

14. Базовим нормативом плати за видачу дозволу на використання отруйної хімічної речовини є розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, що діє на день прийняття рішення про видачу такого дозволу.

15. Розмір плати розраховується з урахуванням коефіцієнтів:

1) кількості отруйних хімічних речовин;

2) обсягів використання отруйних хімічних речовин;

3) кількості видів використання отруйних хімічних речовин.

16. Для розрахунку розміру плати встановлюються такі значення коефіцієнтів:

1) коефіцієнт кількості отруйних хімічних речовин:

кількість отруйних хімічних речовин 1-1;

кількість отруйних хімічних речовин від 1 до 3 включно — 1,5;

кількість отруйних хімічних речовин від 4 до 5 включно — 2;

кількість отруйних хімічних речовин від 6 до 10 включно — 2,5;

кількість отруйних хімічних речовин понад 10-3;

2) коефіцієнт обсягу використання хімічних речовин:

до 1 тонни — 1;

від 1 тонни до 10 тонн включно — 2;

від 11 тонн до 40 тонн включно — 3;

від 41 тонни до 100 тонн включно — 4;

понад 100 тонн — 5;

3) коефіцієнт кількості видів використання отруйної хімічної речовини:

1-1;

від 1 до 3 включно — 2;

понад 3-3.

17. Строк дії дозволу на використання отруйної хімічної речовини становить три роки.

18. Підставами для переоформлення дозволу на використання отруйної хімічної речовини є:

1) зміна визначених видів використання хімічної речовини або хімічної продукції, для яких надається заява на отримання дозволу;

2) зміна необхідних заходів контролю ризиків.

19. Переоформлення дозволу на використання отруйної хімічної речовини здійснюється безоплатно протягом двох робочих днів за заявою, до якої додаються дозвіл на використання отруйної хімічної речовини, який підлягає переоформленню, та документи, зазначені в частині дев'ятій цієї статті.

20. Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі (переоформлення) дозволу на використання отруйної хімічної речовини є:

1) подання суб'єктом господарювання не в повному обсязі документів, необхідних для одержання дозволу на використання отруйної хімічної речовини, згідно з переліком, встановленим цим Законом;

2) виявлення в документах, поданих суб'єктом господарювання, недостовірних відомостей.

21. Рішення про анулювання дозволу на використання отруйної хімічної речовини приймається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, на підставах, визначених Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», а також у разі отримання інформації про виникнення або визначення неконтрольованого ризику для здоров'я людини та/або довкілля внаслідок використання хімічної речовини.

22. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, може звернутися до адміністративного суду з позовом про застосування заходу реагування у виді анулювання відповідно до підстав, визначених Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

23. Суб'єкти господарювання, які отримали дозвіл на використання отруйної хімічної речовини, зобов'язані:

1) здійснювати заходи контролю ризиків для здоров'я людини та/або довкілля під час виробництва або використання отруйної хімічної речовини;

2) забезпечувати інформування протягом доби центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, щодо порушення технологічної дисципліни, виникнення хімічного інциденту, що призвели до отруєння населення або забруднення довкілля, шляхом застосування Інформаційної системи забезпечення хімічної безпеки.

24. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, отримує необхідні документи або інформацію без участі суб'єкта звернення на підставі поданих у заяві відомостей, у тому числі шляхом доступу до інформаційних систем або баз даних інших суб'єктів надання адміністративних послуг, суб'єктів господарювання, що належать до сфери їх управління, або через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.

Розділ VI. ДЕРЖАВНИЙ НАГЛЯД (КОНТРОЛЬ) У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ХІМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА УПРАВЛІННЯ ХІМІЧНОЮ ПРОДУКЦІЄЮ

Стаття 50. Здійснення державного нагляду (контролю) за додержанням вимог законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. Державний нагляд (контроль) у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією — це превентивна діяльність органів, уповноважених здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, спрямована на виявлення та запобігання порушенням вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією.

2. Органами, уповноваженими здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах промислової безпеки, охорони праці, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері карантину та захисту рослин, санітарного та епідемічного благополуччя населення та гігієни праці, державного нагляду (контролю) у сфері агропромислового комплексу, державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів (далі — органи державного нагляду (контролю).

3. Державний нагляд (контроль) за додержанням вимог законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією здійснюється відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», цього Закону та інших законодавчих актів.

4. Органи державного нагляду (контролю) уповноважені організовувати та здійснювати державний нагляд (контроль) щодо виконання вимог законів та інших нормативно-правових актів з питань забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією.

Стаття 51. Способи здійснення державного нагляду (контролю)

1. Заходи державного контролю здійснюються відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».

1. Заходи державного контролю здійснюються відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».

2. Державний контроль за дотриманням вимог щодо забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією реалізується у формі заходів державного контролю, у рамках яких здійснюється запобігання порушенням, перевірка дотримання органами державної влади та органами місцевого самоврядування, суб'єктами господарювання та фізичними особами вимог законодавства про хімічну безпеку та управління хімічною продукцією, виявлення та фіксація порушень, установлення винних осіб та притягнення їх до відповідальності.

3. Заходи державного контролю за дотриманням вимог щодо забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією здійснюються на всій території України відповідно до розподілу повноважень органів державного нагляду (контролю).

Якщо об'єкт нагляду (контролю) перебуває у спільній власності (господарському віданні, оперативному управлінні, володінні чи користуванні) двох або більше суб'єктів, вони несуть солідарну відповідальність за дотримання (виконання) вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією на об'єкті нагляду, якщо інше не передбачено умовами договору між ними. Заходи державного нагляду (контролю) у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією до таких суб'єктів здійснюються одночасно.

4. Заходи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог щодо забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією здійснюються без попередження, крім планових заходів.

5. Позапланові заходи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог щодо забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією здійснюються відповідно до законодавства.

6. Органи державного нагляду (контролю) фіксують заходи державного нагляду (контролю) чи окремі дії технічними приладами і засобами, що мають функції фото- та/або відеозйомки, аудіо- та/або відеозапису, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

7. Критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від здійснення господарської діяльності у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією і визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю), затверджуються Кабінетом Міністрів України та повинні містити кількісні та якісні характеристики і розрахункові показники ризику.

Стаття 52. Повноваження органів, уповноважених здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. Органи, уповноважені здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, можуть:

1) відвідувати виробничі майданчики та інші місця здійснення господарської діяльності суб'єктів господарювання, на яких здійснюється виробництво та/або використання хімічної продукції, у порядку, встановленому законом;

2) отримувати відповідні документи у паперовій або електронній формі від суб'єкта господарювання, необхідні для здійснення державного нагляду (контролю);

3) складати акти перевірок, приписи про усунення порушень вимог законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією у разі виявлення таких порушень;

4) звертатися до адміністративного суду щодо застосування заходів реагування у вигляді повного або часткового зупинення до повного усунення порушень вимог законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією роботи підприємств, окремих виробництв, виробничих дільниць, експлуатації будівель, об'єктів, споруд, цехів, дільниць, а також машин, механізмів, устаткування, транспортних засобів, зупинення проведення робіт, виробництва та надання на ринку хімічної продукції, якщо такі порушення створюють загрозу довкіллю та/або життю та здоров'ю людини;

5) проводити перевірку стану планування та готовності до здійснення заходів управління хімічною безпекою та хімічною продукцією;

6) застосовувати адміністративно-господарські санкції за порушення вимог законодавства з управління хімічною безпекою та хімічною продукцією;

7) розглядати відповідно до закону справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням встановлених законодавством вимог щодо забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;

8) здійснювати звукозапис, фото- і відеозйомку як допоміжні засоби документування правопорушень у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;

9) скликати у встановленому порядку та проводити наради з питань, що належать до їхньої компетенції;

10) отримувати у встановленому порядку від центральних органів виконавчої влади, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання інформацію, необхідну для виконання поставлених завдань.

2. Органи, уповноважені здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, здійснюють інші повноваження відповідно до законодавства.

Стаття 53. Санкції за порушення вимог законодавства з питань хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. Посадові особи органів, уповноважених здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, у разі порушення вимог законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, у тому числі невиконання їх законних вимог, зобов'язані застосовувати санкції, визначені Законом.

2. У разі встановлення порушення законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, що створює загрозу довкіллю і життю та/або здоров'ю людини, посадові особи органів, уповноважених здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, звертаються до адміністративного суду щодо застосування заходів реагування у вигляді повного або часткового зупинення роботи підприємств, окремих виробництв, виробничих дільниць, агрегатів, експлуатації будівель, споруд, окремих приміщень, виробництва та надання на ринку хімічної продукції у порядку, встановленому Законом України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».

3. За шкоду, завдану юридичним та фізичним особам внаслідок правомірного застосування санкцій, органи, уповноважені здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, та їх посадові особи відповідальності не несуть.

Стаття 54. Підстави для видачі приписів, розпоряджень чи постанов органами, уповноваженими здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. Посадові особи органів, уповноважених здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, у межах своїх повноважень видають відповідно приписи, розпорядження чи постанови у разі:

1) недотримання вимог щодо забезпечення хімічної безпеки, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, нормами і правилами;

2) виробництва і надання на ринку хімічної продукції з порушенням вимог, визначених нормативно-правовими актами, або у разі відсутності даних про відповідність такої продукції вимогам щодо забезпечення хімічної безпеки;

3) невиконання вимог, передбачених законодавчими та іншими нормативно-правовими актами з питань управління хімічною безпекою та хімічною продукцією;

4) порушення правил поводження з небезпечними хімічними речовинами.

Стаття 55. Підстави для зупинення роботи підприємств, об'єктів, окремих виробництв, цехів, дільниць, експлуатації машин, механізмів, устаткування, транспортних засобів

1. Підставою для звернення органів, уповноважених здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, до адміністративного суду щодо застосування заходів реагування у вигляді повного або часткового зупинення роботи підприємств, об'єктів, окремих виробництв, цехів, дільниць, експлуатації машин, механізмів, устаткування, транспортних засобів є:

1) недотримання вимог щодо забезпечення хімічної безпеки, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, нормами і правилами, що призвело або може призвести до забруднення довкілля, прямого чи опосередкованого шкідливого впливу на здоров'я людини та економічних збитків;

2) виробництво і надання на ринку хімічної продукції з порушенням вимог, визначених нормативно-правовими актами, або у разі відсутності даних про відповідність такої продукції вимогам щодо забезпечення хімічної безпеки, що призвело або може призвести до забруднення довкілля, прямого чи опосередкованого шкідливого впливу на здоров'я людини та економічних збитків;

3) недотримання вимог, передбачених законодавчими та іншими нормативно-правовими актами з питань управління хімічною безпекою та хімічною продукцією, що призвело або може призвести до забруднення довкілля, прямого чи опосередкованого шкідливого впливу на здоров'я людини та економічних збитків;

4) порушення правил поводження з небезпечними хімічними речовинами, що призвело або може призвести до забруднення довкілля, прямого чи опосередкованого шкідливого впливу на здоров'я людини та економічних збитків.

2. Повне або часткове зупинення роботи підприємств, об'єктів, окремих виробництв, цехів, дільниць, експлуатації машин, механізмів, устаткування, транспортних засобів, виконання робіт, надання послуг здійснюється виключно за рішенням адміністративного суду.

Стаття 56. Здійснення державного ринкового нагляду за хімічною продукцією

1. Державний ринковий нагляд за хімічною продукцією здійснюється відповідно до Закону України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» з урахуванням вимог цього Закону.

Стаття 57. Повноваження органів державного ринкового нагляду

1. З метою здійснення державного ринкового нагляду за хімічною продукцією органи державного ринкового нагляду в межах своїх повноважень проводять перевірку щодо:

1) відповідності інформації про небезпеку хімічної продукції та її класифікації небезпечності, а також щодо встановлених правил нанесення інформації про небезпеку хімічної продукції;

2) державної реєстрації хімічних речовин, у тому числі у складі хімічної продукції, яка надається на ринку, відповідно до вимог, встановлених законодавством;

3) характеристик хімічної продукції (виробів) щодо встановлених обмежень використання хімічних речовин або груп хімічних речовин.

2. Органи, уповноважені здійснювати державний ринковий нагляд за хімічною продукцією, здійснюють інші повноваження відповідно до законів України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції», «Про загальну безпечність нехарчової продукції» та інших законодавчих актів.

Розділ VII. ПЛАНУВАННЯ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ХІМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Стаття 58. Плани управління хімічною безпекою

1. Плани управління хімічною безпекою розробляються на національному та регіональному рівнях.

2. Національний та регіональні плани управління хімічною безпекою розробляються на основі даних, отриманих в результаті статистичних спостережень, адміністративних даних центральних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, даних обліку та звітності суб'єктів господарювання, установ, організацій, а також даних Інформаційної системи управління хімічною безпекою.

3. Національний та регіональні плани управління хімічною безпекою оприлюднюються на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Стаття 59. Національний план управління хімічною безпекою

1. Національний план управління хімічною безпекою розробляється з метою визначення конкретних суспільно-політичних, інституційних, організаційно-технічних, регуляторних, технологічних заходів, спрямованих на реалізацію державної політики у сфері забезпечення хімічної безпеки, визначення відповідальних виконавців і строків здійснення заходів, джерел і обсягів фінансового забезпечення, засобів контролю за станом здійснення заходів та процедур моніторингу результатів їх впровадження.

2. Національний план управління хімічною безпекою розробляється уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері забезпечення хімічної безпеки та затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Національний план управління хімічною безпекою розробляється на період 10 років.

4. Основними розділами Національного плану управління хімічною безпекою є:

1) результати моніторингу загроз хімічній безпеці;

2) заходи щодо забезпечення безпеки та здоров'я працівників і населення від небезпечного впливу хімічної продукції;

3) заходи щодо забезпечення охорони довкілля від негативного впливу хімічної продукції;

4) заходи щодо забезпечення безпеки перевезення хімічної продукції;

5) заходи щодо підвищення рівня готовності до надзвичайних ситуацій внаслідок хімічних інцидентів та ліквідації наслідків;

6) заходи щодо запобігання вчиненню тероризму із застосуванням хімічної зброї або небезпечних хімічних речовин;

7) заходи щодо виконання вимог, передбачених міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у сфері забезпечення хімічної безпеки.

5. Національний план управління хімічною безпекою є основою для розроблення регіональних планів управління хімічною безпекою.

6. Оцінка ефективності впровадження Національного плану управління хімічною безпекою проводиться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, кожні два роки.

7. Результати оцінки ефективності виконання Національного плану управління хімічною безпекою оприлюднюються на веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки.

8. Участь громадськості у підготовці Національного плану управління хімічною безпекою здійснюється відповідно до законодавства.

Стаття 60. Регіональні плани управління хімічною безпекою

1. Регіональні плани управління хімічною безпекою розробляються та затверджуються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними державними адміністраціями, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями.

ДОКУМЕНТИ

Проекти регіональних планів погоджуються з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки. Регіональний план управління хімічною безпекою охоплює всю територію відповідної області, міста Києва чи Севастополя, Автономної Республіки Крим.

2. Порядок розроблення та затвердження регіональних планів управління хімічною безпекою затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.

3. Регіональні плани управління хімічною безпекою розробляються на період 10 років та підлягають перегляду кожні чотири роки з дня набрання ними чинності.

4. Регіональні плани управління хімічною безпекою підлягають оновленню протягом шести місяців після внесення змін до Національного плану управління хімічною безпекою.

5. Цільові показники, встановлені Національним планом управління хімічною безпекою, є обов'язковими для використання в регіональних планах управління хімічною безпекою і можуть бути скореговані лише на підставі достатніх обґрунтувань.

6. Затверджені регіональні плани управління хімічною безпекою є обов'язковою умовою для фінансування з державного і місцевого бюджетів заходів щодо мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків на території відповідної області.

7. Оцінка ефективності впровадження регіональних планів управління хімічною безпекою здійснюється Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями кожні два роки з дати затвердження.

8. Результати оцінки виконання регіональних планів управління хімічною безпекою оприлюднюються на веб-сайті органу, який проводив таку оцінку.

9. Участь громадськості у підготовці регіональних планів управління хімічною безпекою здійснюється відповідно до законодавства.

Розділ VIII. ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІ ІНСТРУМЕНТИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ХІМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА УПРАВЛІННЯ ХІМІЧНОЮ ПРОДУКЦІЄЮ

Стаття 61. Фінансування заходів у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. Фінансування заходів у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, коштів суб'єктів господарювання, благодійних фондів, добровільних внесків громадян України та їх об'єднань, а також з інших джерел, не заборонених законодавством.

Стаття 62. Страхування у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. Страхування відповідальності суб'єктів господарювання у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією здійснюється у встановленому законодавством порядку.

2. Укладення договору страхування відповідальності суб'єктів господарювання за шкоду, яку може бути завдано довкіллю та/або здоров'ю, життю і майну третіх осіб під час використання небезпечних хімічних речовин, є обов'язковою умовою для отримання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, та дозволу на використання отруйних хімічних речовин.

3. Кабінет Міністрів України може встановлювати додаткові вимоги до договорів страхування відповідальності суб'єктів господарювання за шкоду, яку може бути завдано довкіллю та/або життю, здоров'ю і майну третіх осіб під час використання небезпечних хімічних речовин, у тому числі щодо страхових ризиків, які підлягають страхуванню за такими договорами, мінімального розміру страхової суми за такими договорами та строку дії такого договору.

Розділ IX. ОСВІТА, НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ХІМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА УПРАВЛІННЯ ХІМІЧНОЮ ПРОДУКЦІЄЮ

Стаття 63. Освіта та підготовка фахівців у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. Підвищення культури хімічної безпеки населення і професійна підготовка фахівців забезпечуються загальною обов'язковою комплексною освітою та вихованням у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, у тому числі в закладах дошкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, а також підвищенням кваліфікації та перепідготовки працівників.

2. Знання з питань забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією є обов'язковою кваліфікаційною вимогою для всіх посадових осіб, діяльність яких пов'язана з виробництвом, використанням, утилізацією та/або видаленням хімічної продукції.

3. Заклади професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти здійснюють підготовку фахівців у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією з урахуванням суспільних потреб.

Стаття 64. Наукові дослідження у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. В Україні проводяться систематичні комплексні наукові дослідження з питань забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією з метою розроблення наукових основ їх застосування та забезпечення хімічної безпеки.

2. Координацію та узагальнення результатів зазначених досліджень здійснюють Національна академія наук України та уповноважені органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері наукової, науково-технічної, інноваційної діяльності та забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією.

Стаття 65. Безпечність використання хімічної продукції в освітній, науковій, науково-технічній та інноваційній діяльності

1. Безпечність використання хімічної продукції в освітній, науковій, науково-технічній та інноваційній діяльності забезпечується шляхом:

1) дотримання встановлених правил та нормативів безпеки або інструкцій з безпечного використання;

2) інформування учасників освітнього процесу про ризики використання та небезпечні властивості хімічних речовин та іншої хімічної продукції, яку вони використовують в освітній, науковій, науково-технічній та інноваційній діяльності;

3) забезпечення освітніх, наукових та дослідницьких установ і лабораторій належним обладнанням та устаткуванням;

4) встановлення відповідальності за недотримання вимог безпечного використання хімічної продукції, охорони праці та охорони довкілля під час здійснення освітньої, наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності.

Стаття 66. Інформаційне забезпечення у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. Інформаційне забезпечення у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією уповноважених центральних органів виконавчої влади, суб'єктів господарювання та громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства здійснюється шляхом використання Інформаційної системи управління хімічною безпекою.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, забезпечує громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства додатковою інформацією про хімічну продукцію, яка надається на ринку, та інструкціями з користування інформаційною системою у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією у зрозумілій для сприйняття громадськістю формі в електронному вигляді.

3. Суб'єкти господарювання забезпечують наступних у ланцюгу постачання користувачів та споживачів хімічної продукції інформацією про небезпеку, яку становить хімічна продукція, та заходи, які необхідно здійснити для забезпечення її безпечного використання, шляхом надання паспорта безпечності хімічної продукції або інструкції з безпечного використання.

Стаття 67. Доступ громадськості до інформації у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. Громадяни України, а також іноземці та особи без громадянства та їх об'єднання забезпечуються відкритим доступом в електронному вигляді до інформації, яка міститься в Інформаційній системі забезпечення хімічної безпеки та не є інформацією з обмеженим доступом, відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Розділ X. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВИМОГ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ХІМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА УПРАВЛІННЯ ХІМІЧНОЮ ПРОДУКЦІЄЮ

Стаття 68. Порушення у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. Особи, винні в порушенні вимог законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільну або кримінальну відповідальність за:

1) порушення вимог законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, що призвело або може призвести до забруднення довкілля, прямого чи опосередкованого шкідливого впливу на здоров'я людини та економічних збитків;

2) виробництво, надання на ринку та використання хімічних речовин, які не пройшли процедуру державної реєстрації, щодо яких не отримано документи дозвільного характеру, передбачені цим Законом, або за недотримання умов, визначених такими документами;

3) порушення порядку імпорту, експорту та транзиту через територію України хімічних речовин та хімічної продукції;

4) невиконання розпоряджень та приписів органів, що здійснюють державний нагляд (контроль) у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією;

5) приховування або відмову в наданні інформації про виробництво небезпечних хімічних речовин, їх використання та зберігання, у тому числі про аварійні скиди та викиди;

6) приховування або фальсифікацію інформації про стан території та/або об'єктів, призначених для виробництва хімічної продукції.

2. Законами України може бути встановлено відповідальність також за інші правопорушення у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією.

Стаття 69. Відшкодування шкоди, завданої внаслідок порушення законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. Шкода, завдана внаслідок порушення вимог законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, підлягає компенсації в повному обсязі.

2. Суб'єкти господарювання та громадяни України, а також іноземці та особи без громадянства зобов'язані відшкодувати збитки, завдані внаслідок порушення ними вимог законодавства у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, у порядку та розмірах, установлених законом.

3. Суб'єкти господарювання та громадяни України, а також іноземці та особи без громадянства зобов'язані ліквідувати негативні наслідки, завдані довкіллю, за власний рахунок.

Стаття 70. Вирішення спорів у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. Спори, що виникають у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, вирішуються судом у встановленому законом порядку.

Розділ XI. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ХІМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА УПРАВЛІННЯ ХІМІЧНОЮ ПРОДУКЦІЄЮ

Стаття 71. Участь України у міжнародному співробітництві у сфері хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

1. Україна бере участь у міжнародному співробітництві у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією відповідно до норм міжнародного права.

2. Міжнародне співробітництво України у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією здійснюється шляхом укладення міжнародних договорів, участі в міжнародних програмах і проектах, міждержавного обміну інформацією та передовим досвідом з метою забезпечення управління хімічною безпекою та хімічною продукцією.

3. У разі якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 72. Виконання зобов'язань, що випливають із членства України в Роттердамській конвенції про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі

1. Забезпечення виконання міжнародних зобов'язань України, що випливають з її членства в Роттердамській конвенції про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, здійснює національний орган, уповноважений виступати від імені України під час виконання адміністративних функцій, передбачених цією конвенцією.

2. Національний орган уповноважений виступати від імені України під час виконання адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі.

Стаття 73. Виконання зобов'язань, що випливають із членства України у Стокгольмській конвенції про стійкі органічні забруднювачі

1. Забезпечення виконання міжнародних зобов'язань України, що випливають з її членства у Стокгольмській конвенції про стійкі органічні забруднювачі, здійснює національний координаційний центр.

2. Національний координаційний центр розробляє, переглядає та оновлює Національний план виконання Стокгольмської конвенції про стійкі органічні забруднювачі, забезпечує інформування та обмін інформацією в порядку, встановленому зазначеною конвенцією.

3. Заборона та обмеження виробництва і використання, а також імпорту та експорту хімічних речовин, визначених у додатку А та додатку В до Стокгольмської конвенції про стійкі органічні забруднювачі, встановлюються відповідно до статті 45 цього Закону.

4. Хімічні речовини, визначені за результатом оцінки безпечності хімічної речовини відповідно до статті 25 цього Закону як стійкі, біоакумулятивні та токсичні для довкілля, вважаються особливо небезпечними хімічними речовинами, які становлять неконтрольований ризик для здоров'я людини та/або довкілля, що неможливо контролювати, та виробництво, використання або надання на ринку України яких обмежується відповідно до статті 45 цього Закону.

Стаття 74. Виконання зобов'язань, що випливають із членства України в Мінаматській конвенції про ртуть

1. Забезпечення виконання міжнародних зобов'язань України, що випливають з її членства в Мінаматській конвенції про ртуть, здійснює національний координаційний центр.

2. Національний координаційний центр забезпечує інформування та обмін інформацією в порядку, встановленому зазначеною конвенцією.

Стаття 75. Особливості транскордонного перевезення ртуті та її сполук

1. Транскордонне перевезення ртуті та її сполук здійснюється на підставі письмової згоди (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Подання суб'єктом господарювання заяви про отримання (переоформлення, анулювання) письмової згоди (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, здійснюється у паперовій формі або електронному вигляді через Єдиний державний веб-портал електронних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи органів державної влади та органів місцевого самоврядування, Інформаційну систему забезпечення хімічної безпеки, а рішення про відмову у видачі (переоформленні, анулюванні) письмової згоди (повідомлення) — виключно в електронній формі. Заяву може подавати особа, уповноважена суб'єктом господарювання.

3. Письмову згоду (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук надає до запланованої дати їх першого перевезення центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, безоплатно протягом 30 робочих днів.

4. Видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) письмової згоди (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук здійснюється відповідно до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

5. Порядок видачі (відмови у видачі, переоформлення, анулювання) письмової згоди (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук затверджується Кабінетом Міністрів України.

6. Форма документів, що додаються до заяви про отримання письмової згоди (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки.

7. До заяви на отримання письмової згоди (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук додаються:

1) для експорту ртуті та її сполук:

інформація про необхідну кількість заповнених бланків повідомлення (примірники, призначені для компетентних органів держав імпорту заповнюються мовою, прийнятною для цих держав);

відомості про кількість ртуті та її сполук;

відомості про походження ртуті та її сполук;

відомості про подальше використання ртуті та її сполук у державі імпорту;

відомості про наявність згоди держави імпорту;

відомості про виконання вимог Мінаматської конвенції про ртуть, необхідних для ввезення ртуті, у державі імпорту;

засвідчену належним чином копію контракту між експортером та особою, що відповідає за подальше поводження з ртуттю;

опис шляху перевезення ртуті та її сполук;

інформація про орієнтовний строк транскордонного перевезення;

відомості про страхування відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів на випадок настання негативних наслідків під час перевезення небезпечних вантажів;

2) для імпорту ртуті та її сполук:

оригінал повідомлення держави експорту;

відомості про кількість ртуті та її сполук;

відомості про походження ртуті та її сполук;

відомості про подальше використання ртуті у державі імпорту;

відомості про виконання вимог Мінаматської конвенції про ртуть, необхідних для ввезення ртуті, у державі імпорту;

засвідчену належним чином копію контракту між експортером та особою, що відповідає за подальше поводження з ртуттю та її сполуками;

опис шляху перевезення ртуті та її сполук;

інформація про орієнтовний строк транскордонного перевезення;

відомості про страхування відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів на випадок настання негативних наслідків під час перевезення небезпечних вантажів.

8. Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі (переоформленні) письмової згоди (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук є:

1) виявлення недостовірності даних, зазначених у документах, поданих для видачі письмової згоди (повідомлення);

2) подання не в повному обсязі документів, необхідних для видачі письмової згоди (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук.

9. Строк дії письмової згоди (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук становить три роки.

10. Підставою для переоформлення письмової згоди (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук є:

1) зміна в описі шляху транспортування;

2) заміна перевізника ртуті та її сполук;

3) зміна виду перевезення.

11. Переоформлення письмової згоди (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук здійснюється безоплатно протягом двох робочих днів за заявою, до якої додається письмова згода (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук, яка підлягає переоформленню, та документи, зазначені в частині сьомій цієї статті.

12. Рішення про анулювання письмової згоди (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук приймається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, на підставах, визначених Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

13. Положення цієї статті не поширюються на:

1) обсяг ртуті та її сполук, які планується використовувати для лабораторних досліджень або як еталон та стандартні зразки складу та властивостей речовин і матеріалів;

2) обсяг ртуті у концентрації менше за 0,1 відсотка за масою ртуті природного походження, присутній у нертутних металах, рудах або корисних копалинах, включаючи вугілля, та продукцію, отриману з них;

3) обсяг ртуті у складі хімічної продукції у концентрації менше за 0,1 відсотка за масою ртуті.

Стаття 76. Загальні обмеження та вимоги до продукції, що містить ртуть

1. Виробництво, імпорт та експорт продукції, що містить ртуть, здійснюються на підставі висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть.

2. Висновок щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть, надає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

3. Для отримання висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть, суб'єкт господарювання подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, заяву про отримання висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть.

4. Подання суб'єктом господарювання заяви про отримання (переоформлення, анулювання) висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть, до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, здійснюється у друкованому вигляді або електронній формі через Єдиний державний веб-портал електронних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи органів державної влади та органів місцевого самоврядування, Інформаційну систему управління хімічною безпекою, а рішення про відмову у видачі (переоформленні, анулюванні) — виключно в електронній формі. Заяву може подавати особа, уповноважена суб'єктом господарювання.

5. Видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть, здійснюється відповідно до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» безоплатно протягом 30 робочих днів з дня одержання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, заяви та документів, необхідних для його видачі.

6. Порядок видачі (відмови у видачі, переоформлення, анулювання) висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть, затверджується Кабінетом Міністрів України.

7. Форма документів, що додаються до заяви про отримання висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки.

8. До заяви про отримання висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть, додаються:

1) копія зовнішньоекономічного договору або контракту щодо транскордонного перевезення продукції, що містить ртуть;

2) відомості про походження і склад продукції, що містить ртуть, яка є об'єктом транскордонного перевезення;

3) відомості про виробництво продукції, що містить ртуть.

9. Строк дії висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть, становить один рік.

10. Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі (переоформленні) висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть, є:

1) недостовірність відомостей у документах, поданих для видачі висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть;

2) подання документів, необхідних для видачі висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть, не в повному обсязі.

11. Рішення про анулювання висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть, приймається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, на підставах, визначених Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

12. Підставою для переоформлення висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть, є:

1) зміна технології виробництва продукції, що містить ртуть;

2) зміна складу продукції, що містить ртуть.

13. Переоформлення висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть, здійснюється безоплатно протягом двох робочих днів за заявою, до якої додається письмова згода (повідомлення), яка підлягає переоформленню, та документи, визначені частиною сьомою цієї статті.

14. Вимоги цієї статті не поширюються на:

1) виробництво, імпорт та експорт продукції, що містить ртуть, необхідної для захисту цивільного населення та використання у військових цілях;

2) використання продукції, що містить ртуть, для проведення досліджень, калібрування приладів як еталонів та стандартних зразків складу та властивостей речовин і матеріалів;

3) виробництво, імпорт та експорт перемикачів та реле, люмінесцентних ламп з холодним катодом та люмінесцентних ламп із зовнішнім електродом для електронних дисплеїв, засобів вимірювальної техніки у разі відсутності прийнятних безртутних альтернатив для їх заміни;

4) використання продукції, що містить ртуть, у релігійних обрядах;

5) виробництво, імпорт та експорт вакцин, що містять тіомерсал як консервант;

6) продукцію, що містить ртуть, включену до додатка А до Мінаматської конвенції про ртуть.

15. Забороняється включення до складеної продукції, що містить ртуть, виробництво, імпорт та експорт якої заборонені відповідно до цієї статті.

Стаття 77. Загальні вимоги та обмеження для виробничих процесів, у яких використовується ртуть або сполуки ртуті

1. Підлягає обмеженню використання ртуті та її сполук у виробничих процесах із:

1) виробництва мономеру вінілхлориду;

2) виробництва метилату чи етилату натрію або калію;

3) виробництва поліуретану із застосуванням каталізаторів, що містять ртуть.

2. Для обмеження використання ртуті та сполук ртуті у зазначених виробничих процесах вживаються такі заходи:

1) сприяння заходам із скорочення чи заборони використання ртуті, отриманої в результаті первинного видобутку ртуті;

2) скорочення обсягу викидів та скидів ртуті в довкілля;

3) надання підтримки щодо наукових досліджень та розробок у сфері безртутних каталізаторів і процесів.

3. Забороняється використання ртуті або її сполук на об'єктах, введених в експлуатацію після набрання чинності цим Законом, у виробничих процесах, зазначених у частині другій цієї статті, крім виробництва поліуретану із застосуванням каталізаторів, що містять ртуть.

4. Забороняється створення об'єктів, які здійснюють будь-який виробничий процес, у якому використовується ртуть або її сполуки, якщо вони не були введені в експлуатацію до дати набрання чинності для України Мінаматською конвенцією про ртуть.

5. Створення об'єктів, визначених абзацом першим цієї частини, дозволяється лише за умови відсутності безртутних альтернатив, які технічно та економічно можуть бути впроваджені, якщо виробничий процес не завдає значної шкоди довкіллю та здоров'ю людини, що встановлюється за результатами проведення оцінки впливу на довкілля відповідно до Закону.

Стаття 78. Загальні вимоги та обмеження щодо викидів ртуті та її сполук

1. Підлягають обмеженню викиди ртуті та її сполук з таких джерел викидів:

1) вугільних електростанцій;

2) вугільних промислових котлоагрегатів;

3) процесів плавлення та випалу, які використовуються у виробництві кольорових металів (свинцю, цинку, міді, виробленого промисловим способом золота);

4) сміттєспалювальних об'єктів;

5) об'єктів виробництва цементного клінкеру.

Стаття 79. Загальні вимоги та обмеження щодо скидів ртуті та її сполук

1. Підлягають обмеженню скиди ртуті та її сполук з джерел скидів шляхом:

1) установлення граничних значень скидів;

2) використання найкращих доступних технологій та методів управління для обмеження скидів;

3) вжиття альтернативних заходів щодо скорочення обсягу скидів.

Стаття 80. Вимоги до екологічно безпечного тимчасового зберігання ртуті, крім відходів ртуті

1. Тимчасове зберігання ртуті або сполук ртуті, призначених для використання у способі, дозволеній Мінаматською конвенцією про ртуть, здійснюється з додержанням санітарних та екологічних норм у спосіб, що забезпечує безпеку для довкілля та здоров'я людини.

Стаття 81. Виконання зобов'язань, що випливають із членства України у Стратегічному підході регулювання хімічних речовин на міжнародному рівні

1. Забезпечення виконання міжнародних зобов'язань України, що випливають із її членства у Стратегічному підході до регулювання хімічних речовин на міжнародному рівні, здійснює національний координаційний центр.

2. Національний координаційний центр забезпечує інформування та обмін інформацією у визначеному законом порядку.

Стаття 82. Виконання зобов'язань, що випливають із членства України в Конвенції про заборону розробки, виробництва, накопичення, застосування хімічної зброї та про її знищення

1. Забезпечення виконання міжнародних зобов'язань України, що випливають із її членства в Конвенції про заборону розробки, виробництва, накопичення, застосування хімічної зброї та про її знищення, здійснює національний координаційний центр.

2. Національний координаційний центр забезпечує інформування та обмін інформацією у визначеному законом порядку.

ДОКУМЕНТИ

Стаття 83. Єдиний центр із забезпечення виконання міжнародних договорів України, що регулюють питання управління відходами та хімічною продукцією

1. Координація діяльності із забезпечення виконання зобов'язань України, що випливають з її членства в міжнародних договорах, які регулюють питання управління відходами та хімічною продукцією, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, через Єдиний центр із забезпечення виконання міжнародних договорів України, що регулюють питання управління відходами та хімічною продукцією.

2. Основними завданнями Єдиного центру із забезпечення виконання міжнародних договорів України, що регулюють питання управління відходами та хімічною продукцією, є:

1) підвищення ефективності впровадження міжнародних конвенцій, що регулюють питання управління відходами та хімічною продукцією;

2) забезпечення на національному рівні координації, взаємодії, співробітництва і спільної діяльності в рамках Базельської конвенції про контроль за транскордонними перевезеннями небезпечних відходів та їх видаленням, Роттердамської конвенції про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, Стокгольмської конвенції про стійкі органічні забруднювачі, Мінаматської конвенції про ртуть, Стратегічного підходу до управління хімічними речовинами на міжнародному рівні;

3) здійснення інформаційної взаємодії та інформаційного обміну із сторонами та секретаріатами міжнародних конвенцій, що регулюють питання управління відходами та хімічною продукцією;

4) забезпечення на національному рівні інформаційного обміну з питань виконання міжнародних договорів України, що регулюють питання управління відходами та хімічною продукцією;

5) аналіз найкращих світових практик управління відходами та хімічною продукцією, підготовка пропозицій щодо їх запровадження в Україні;

6) збір, аналіз та узагальнення матеріалів, підготовлених центральними та місцевими органами виконавчої влади і необхідних для виконання зобов'язань України, що випливають з її членства в міжнародних договорах, що регулюють питання управління відходами та хімічною продукцією;

7) підготовка поточних інформаційно-аналітичних та періодичних звітних матеріалів відповідно до вимог міжнародних конвенцій, що регулюють питання управління відходами та хімічною продукцією;

8) створення інформаційно-аналітичних систем і баз даних, необхідних для виконання зобов'язань України, що випливають з її членства в міжнародних договорах, що регулюють питання управління відходами та хімічною продукцією;

9) організація участі уповноважених представників у заходах, що проводяться в рамках міжнародних конвенцій, що регулюють питання управління відходами та хімічною продукцією;

10) координація впровадження спільних проектів для реалізації положень міжнародних конвенцій, що регулюють питання управління відходами та хімічною продукцією;

11) виконання інших функцій, спрямованих на покращення співробітництва з міжнародними організаціями.

3. Центральні та місцеві органи виконавчої влади подають до Єдиного центру із забезпечення виконання міжнародних договорів України, що регулюють питання управління відходами та хімічною продукцією, інформаційні матеріали, необхідні для виконання покладених на нього завдань.

4. Положення про Єдиний центр із забезпечення виконання міжнародних договорів України, що регулюють питання управління відходами та хімічною продукцією, затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Розділ XII. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через вісімнадцять місяців з дня набрання чинності цим Законом.

2. Пункти 20 і 21 частини першої статті 9, пункти 12 і 13 частини першої статті 11, пункти 17-20 частини першої статті 12, статті 74-80 цього Закону, пункт 3, підпункти 2 і 3 пункту 5, підпункти 2 і 3 пункту 6, пункти 7 і 8 цього розділу вводяться в дію з дня набрання для України чинності Мінаматською конвенцією про ртуть.

3. До 2024 року скоротити використання ртуті у виробничих процесах, передбачених частиною першою статті 77 цього Закону, в розрахунку на одиницю продукції на 50 відсотків порівняно з обсягом використання у 2010 році.

4. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 41, ст. 546 із наступними змінами):

у статті 52:

у назві слова «токсичних хімічних речовин та інших препаратів» замінити словами «небезпечних хімічних речовин»;

у частині першій слова «токсичних хімічних речовин та інших препаратів» замінити словами «небезпечних хімічних речовин»;

у частині другій слова «препаратів і» виключити;

у частині третій слово «препаратах» замінити словами «хімічних речовинах»;

частину четверту виключити;

у пункті «й» частини другої статті 68 слово «токсичних» замінити словами «небезпечних хімічних речовин»;

2) статтю 24 Закону України «Про Службу безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 382 із наступними змінами) доповнити пунктом 21 такого змісту:

«21) здійснювати попередження, виявлення, припинення та розкриття злочинів технологічного тероризму, запобігання вчиненню терористичних актів з використанням небезпечних хімічних речовин, диверсій у суб'єктів господарювання хімічної промисловості та на об'єктах критичної інфраструктури»;

3) пункт «б» частини першої статті 33 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами) доповнити підпунктом 16 такого змісту:

«16) здійснення заходів у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією відповідно до закону»;

4) у статті 2 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483 із наступними змінами):

в абзаці першому частини другої слова «сильнодіючими отруйними речовинами» виключити;

частину третю доповнити абзацом такого змісту:

«Видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, дозволу на використання отруйної хімічної речовини, письмової згоди (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук, висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть, рішення про включення повідомлення про використання альтернативної назви хімічної речовини до Державного реєстру повідомлень про використання альтернативної назви хімічної речовини здійснюються відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про забезпечення хімічної безпеки, управління хімічною безпекою та хімічною продукцією»;

5) Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затверджений Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532), доповнити пунктами 159-162 такого змісту:

«159.	Дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку	Закон України «Про хімічну безпеку та управління хімічною продукцією»
160.	Дозвіл на використання отруйної хімічної речовини	Закон України «Про хімічну безпеку та управління хімічною продукцією»
161.	Письмова згода (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук	Закон України «Про хімічну безпеку та управління хімічною продукцією»
162.	Висновок щодо можливості здійснення виробництва, імпорту та експорту продукції, що містить ртуть	Закон України «Про хімічну безпеку та управління хімічною продукцією»;

6) у пункті 14 частини першої статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 23, ст. 158 із наступними змінами) слова «виробництво особливо небезпечних хімічних речовин, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України» виключити;

7) статтю 60 Закону України «Про управління відходами» від 20 червня 2022 року № 2320-IX доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Координація діяльності із забезпечення виконання зобов'язань України, що випливають з її членства в міжнародних договорах, які регулюють питання щодо поводження з небезпечними хімічними речовинами та відходами, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, через Єдиний центр із забезпечення виконання міжнародних договорів України, що регулюють питання управління відходами та хімічною продукцією».

5. Установити, що:

1) суб'єкти господарювання у сфері забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією зобов'язані подати заяви про отримання документів дозвільного характеру не пізніше ніж через шість місяців з дня введення в дію цього Закону;

2) первинний видобуток ртуті та дослідно-промислова розробка родовищ ртуті, якщо вони не здійснювалися з дня набрання чинності для України Мінаматською конвенцією про ртуть, забороняються;

3) продовження видобутку ртуті та дослідно-промислової розробки існуючих родовищ ртуті дозволяється на строк до 15 років з дня набрання чинності для України Мінаматською конвенцією про ртуть у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

6. Кабінету Міністрів України:

1) протягом вісімнадцяти місяців з дня набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

2) протягом чотирьох років з дня набрання чинності для України Мінаматською конвенцією про ртуть затвердити план заходів з обмеження скидів ртуті та її сполук;

3) протягом 10 років з дня набрання чинності для України Мінаматською конвенцією про ртуть затвердити план заходів для існуючих джерел викидів щодо:

установлення кількісних цільових показників для контролю і скорочення викидів;

установлення граничних значень викидів для контролю і скорочення викидів;

використання найкращих наявних методів та найкращих видів природоохоронної діяльності для обмеження обсягу викидів;

реалізації стратегії обмеження викидів широкого кола забруднювачів, що забезпечить супутні вигоди для обмеження обсягу викидів ртуті та її сполук;

вжиття альтернативних заходів щодо скорочення обсягу викидів.

7. Протягом трьох років з дня набрання чинності для України Мінаматською конвенцією про ртуть центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, визначити відповідні категорії точкових джерел скидів ртуті та її сполук.

8. Протягом п'яти років з дня набрання чинності для України Мінаматською конвенцією про ртуть центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення хімічної безпеки, забезпечити створення та ведення реєстрів викидів і скидів ртуті та її сполук у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
1 грудня 2022 року
№ 2804-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до розділу XXI «Прикінцеві та перехідні положення» Митного кодексу України щодо сприяння відновленню енергетичної інфраструктури України

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

І. Розділ XXI «Прикінцеві та перехідні положення» Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., №№ 44-48, ст. 552) доповнити пунктами 9^{21}-9^{23} такого змісту:

«9^{21}.Тимчасово, на період дії воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, але не більше ніж до 1 травня 2023 року, звільняються від оподаткування ввізним митом товари, що ввозяться на митну територію України для вільного обігу підприємствами або громадянами, у тому числі переміщуються (пересилаються) на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, що класифікуються за такими кодами згідно з УКТ ЗЕД:

2710 19 93 00, 3914 00 00 00, 7020 00 80 00, 7225 11 00 00, 7325 10 00 00, 7605 11 00 00, 7607 (тільки для промислового використання), 8407 90 10 00, 8407 90 80 00, 8407 90 90 00, 8408 90 41 00, 8408 90 43 00, 8408 90 45 00, 8408 90 47 00, 8408 90 61 00, 8408 90 65 00, 8408 90 67 00, 8408 90 81 00, 8408 90 85 90, 8408 90 89 90, 8421 21 00 00, 8421 99 90 00, 8481 80 59 00, 8501 61 80 90, 8501 62 00 90, 8501 63 00 90, 8501 64 00 00, 8502 (електрогенераторні установки), 8503 00, 8504 (трансформатори, частини трансформаторів, інвертори, крім 8504 21 00 00, 8504 22 10 00, 8504 22 90 00, 8504 23 00 00, 8504 31 21 00, 8504 31 29 00, 8504 31 80 00, 8504 32 00 90, 8504 50 95 90, та товарів цивільної авіації), 8507 20 (крім товарів цивільної авіації), 8507 30, 8507 40 00 00, 8507 50 00 00, 8507 60 00 00, 8507 80 00 00, 8507 90 (крім товарів цивільної авіації), 8517 62 00 00, 8517 69 90 00, 8517 70 00 90, 8535, 8536, 8537, 8546, 8547 90 00 00, 9014 80 00 00, 9025 19 80 98.

9^{22}. Установити, що на період дії воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, звільняються від оподаткування ввізним митом товари (крім товарів, що класифікуються за товарними позиціями 2203-2208, 2401-2403 та кодами 2103 90 30 00, 2106 90, 3824 99 96 20 згідно з УКТ ЗЕД), що ввозяться на митну територію України громадськими об'єднаннями та/або благодійними організаціями, включеними до Реєстру неприбуткових установ та організацій, для подальшої їх безоплатної (без будь-якої грошової, матеріальної або інших видів компенсації) передачі такими особами Збройним Силам України та добровольчим формуванням територіальних громад, Національній гвардії України, Службі безпеки України, Службі зовнішньої розвідки України, Державній прикордонній службі України, Міністерству внутрішніх справ України, іншим утвореним відповідно до законів України військовим формуванням, їх з'єднанням, військовим частинам, підрозділам.

Пропуск через митний кордон, митний контроль та митне оформлення зазначених у цьому пункті товарів здійснюються у першочерговому порядку.

Плата за виконання митних формальностей щодо таких товарів поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для них, не справляється.

Декларування зазначених у цьому пункті товарів може здійснюватися шляхом подання попередньої митної декларації, яка містить всю необхідну інформацію для випуску товарів відповідно до частини п'ятої статті 259 цього Кодексу. При цьому доставка та пред'явлення цих товарів митному органу, яким оформлена така попередня митна декларація, не є обов'язковими.

Товари, зазначені у цьому пункті, які були звільнені від оподаткування ввізним митом під час ввезення на митну територію України, мають бути передані отримувачам, зазначеним у цьому пункті, не пізніше 45 календарних днів з дня завершення митного оформлення таких товарів, а в разі якщо щодо таких товарів після завершення їх митного оформлення здійснювалося на території України підтверджене документально технічне обслуговування та/або ремонт - не пізніше 90 календарних днів з дня завершення їх митного оформлення.

Порушення строку, визначеного цим пунктом, або нецільове використання зазначених товарів тягне за собою виникнення обов'язку із сплати ввізного мита та пені у строки та порядку, визначені цим Кодексом.

Положення пунктів 9^{21} та 9^{22} не застосовуються до товарів, що мають походження з країни, визнаної державою-окупантом згідно із законом та/або державою-агресором щодо України згідно із законодавством, та/або ввозяться з території держави-окупанта (агресора) та/або з окупованої території України, визначеної такою згідно із законом.

9^{23}. Тимчасово, на період дії воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, але не більше ніж до 1 травня 2023 року, звільняються від оподаткування ввізним митом товари, що безоплатно надаються Енергетичним співтовариством як допомога на користь суб'єктів господарювання, що мають ліцензії на окремі види господарської діяльності на ринку електричної енергії (виробництво електричної енергії, передача електричної енергії, розподіл електричної енергії), та ввозяться такими суб'єктами на митну територію України для цілей відновлення та ремонту інфраструктури таких підприємств за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в паливно-енергетичному комплексі, що класифікуються за такими кодами згідно з УКТ ЗЕД:

4015 (крім 4015 11 00 00), 6401, 7325 (крім 7325 91 00 00), 7413 00 00 00, 7614, 8311, 8411 81 00 00-8411 82 80 00, 8411 99 00 00, 8479 81 00 00, 8501, 8502, 8504, 8507, 8515, 8535, 8536, 8537, 8538, 8544, 8546, 8547, 9027 (крім 9027 90 10 00), 9028 30, 9028 90 10 00».

ІІ. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через три дні з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити розроблення та затвердження центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів щодо безпечної експлуатації електрогенераторних установок.

3. Кабінету Міністрів України в двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади їхніх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
13 грудня 2022 року
№ 2837-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» щодо Національного фонду досліджень України

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

І. Внести до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 3, ст. 25; 2020 р., № 50, ст. 468) такі зміни:

1. Пункт 8 частини першої статті 41 викласти в такій редакції:

«8) затверджує порядок використання коштів Національного фонду досліджень України, а також порядок конкурсного відбору та фінансування проектів Національним фондом досліджень України, який розробляється науковою радою Національного фонду досліджень України та погоджується наглядовою радою Національного фонду досліджень України».

2. У статті 49:

1) частину другу доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Грантова підтримка прикладних наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок, що проводяться протягом декількох років, надається за напрямами розвитку науки і техніки, визначеними законом пріоритетними на момент проведення конкурсного відбору відповідних проектів»;

2) в абзаці першому частини четвертої слово «затверджується» замінити словом «затверджуються»;

3) частину сьому викласти в такій редакції:

«7. Порядок конкурсного відбору та фінансування проектів Національним фондом досліджень України включає напрями грантової підтримки відповідно до частини другої статті 51 цього Закону, а також визначає порядок проведення спільних з іноземним та/або міжнародним фондом, товариством, установою, організацією, об'єднанням конкурсних відборів проектів, що будуть виконуватися спільно українськими та іноземними юридичними особами, іноземними (міжнародними) науковими товариствами, установами, організаціями, об'єднаннями в рамках міжнародного двостороннього та/або багатостороннього наукового і науково-технічного співробітництва».

3. У статті 50:

1) у частині першій:

у пункті 2 слова «з виконання наукових досліджень і розробок» виключити;

абзац другий пункту 3 викласти в такій редакції:

«Запобігання конфлікту інтересів при виборі членів органів управління фонду та під час організації конкурсних відборів і фінансування проектів»;

2) у частині другій:

пункти 2 і 4 викласти в такій редакції:

«2) укладати відповідно до законодавства договори про надання грантової підтримки, у тому числі за результатами проведення спільних із іноземним та/або міжнародним фондом, товариством, установою, організацією, об'єднанням конкурсних відборів проектів, що будуть виконуватися спільно українськими та іноземними юридичними особами, іноземними (міжнародними) науковими товариствами, установами, організаціями, об'єднаннями, на підставі угоди між Національним фондом досліджень України та іноземним фондом, товариством, установою, організацією, об'єднанням про проведення спільного конкурсу та фінансування проектів, а також здійснювати контроль за їх виконанням»;

«4) залучати українських та іноземних вчених за їхньою згодою до проведення наукової і науково-технічної експертизи проектів, поданих для участі у конкурсних відборах»;

доповнити пунктом 4^1 такого змісту:

«4^1) оплачувати послуги експертів та членів комісій конкурсів, пов'язані з організацією і проведенням конкурсного відбору проектів»;

у пункті 7 слова «програми конкурсів» замінити словами «програми, умови конкурсів»;

доповнити пунктами 7^1 і 7^2 такого змісту:

«7^1) організовувати та проводити спільно з іноземними юридичними особами, іноземними та/або міжнародними фондами, товариствами, установами, організаціями, об'єднаннями конкурсні відбори проектів, що будуть виконуватися спільно українськими та іноземними юридичними особами, іноземними (міжнародними) науковими товариствами, установами, організаціями, об'єднаннями в рамках міжнародного двостороннього та/або багатостороннього наукового і науково-технічного співробітництва, відповідно до двосторонніх чи багатосторонніх угод (у тому числі у формі меморандумів, протоколів, додатків до протоколів) між Національним фондом досліджень України та іноземною юридичною особою, іноземним (міжнародним) фондом, товариством, установою, організацією, об'єднанням;

7^2) реалізовувати проекти спільно з іноземними юридичними особами, іноземними (міжнародними) науковими товариствами, установами, організаціями, об'єднаннями відповідно до двосторонніх чи багатосторонніх угод (у тому числі у формі меморандуму, протоколу, додатка до протоколу), забезпечувати реалізацію програм Європейського Союзу з досліджень та інновацій або еквівалентних програм в Україні».

4. Пункт 8 частини другої статті 51 після слова «учнівської» доповнити словами «та студентської».

5. Абзаци п'ятий і шостий пункту 5 частини першої статті 53 викласти в такій редакції:

«порядок проведення наукової і науково-технічної експертизи проектів та розгляду заявок на одержання грантової підтримки, що подаються до Національного фонду досліджень України;

Положення про дотримання принципів наукової етики та запобігання конфлікту інтересів під час проведення конкурсних відборів, наукової і науково-технічної експертизи проектів та розгляду заявок на одержання грантової підтримки, що подаються до Національного фонду досліджень України».

6. У статті 54:

1) у частині першій:

перше речення абзацу шостого доповнити словами «групи вчених у кількості не менше п'яти осіб, які мають науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук) або доктора наук»;

абзац сьомий викласти в такій редакції:

«Ідентифікаційний комітет фонду на відкритому засіданні за участю представників громадськості обирає членів наукової ради Національного фонду досліджень України та визначає персональний склад кандидатів на заміщення вакансій у разі дострокового припинення повноважень членів секцій наукової ради Національного фонду досліджень України»;

2) у частині четвертій:

абзаци четвертий і п'ятий пункту 1 викласти в такій редакції:

«порядок проведення наукової і науково-технічної експертизи проектів та розгляду заявок на одержання грантової підтримки, що подаються до Національного фонду досліджень України;

Положення про дотримання принципів наукової етики та запобігання конфлікту інтересів під час проведення конкурсних відборів, наукової і науково-технічної експертизи проектів та розгляду заявок на одержання грантової підтримки, що подаються до Національного фонду досліджень України»;

абзац третій пункту 2 викласти в такій редакції:

«результати конкурсного відбору Національним фондом досліджень України проектів за напрямами, визначеними частиною другою статті 51 цього Закону».

7. Частину сьому статті 59 викласти в такій редакції:

«7. Обладнання та устаткування, придбані за рахунок грантової підтримки, залишаються у власності одержувача грантової підтримки».

8. У статті 66:

1) частину першу після слів «науково-технічної діяльності» доповнити словами «та Національним фондом досліджень України»;

2) частину третю після слів «науково-технічної діяльності» доповнити словами «та Національний фонд досліджень України».

ІІ. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Установити, що:

1) конкурсний відбір проектів, розпочатий до набрання чинності цим Законом, проводиться і завершується Національним фондом досліджень України відповідно до порядку, який діяв до набрання чинності цим Законом, але не пізніше ніж до 31 грудня 2023 року;

2) фінансування проектів за результатами конкурсного відбору, проведеного відповідно до порядку, встановленого до набрання чинності цим Законом, здійснюється Національним фондом досліджень України відповідно до порядку, передбаченого частиною сьомою статті 49 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність».

3. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
13 грудня 2022 року
№ 2842-IX

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 грудня 2022 р. № 1491
Київ

Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 3 травня 2022 р. № 516 і від 1 липня 2022 р. № 751

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 3 травня 2022 р. № 516 «Питання Єдиного державного вебпорталу для збору пожертв на підтримку України «United24» (Офіційний вісник України, 2022 р., № 39, ст. 2102) і від 1 липня 2022 р. № 751 «Про затвердження Порядку використання коштів з рахунка Міністерства цифрової трансформації для забезпечення протидії інформаційним загрозам з боку держави-агресора, кіберзахисту, відновлення та розвитку цифрової інфраструктури держави» (Офіційний вісник України, 2022 р., № 55, ст. 3244) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 30 грудня 2022 р. № 1491

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 3 травня 2022 р. № 516 і від 1 липня 2022 р. № 751

1. У Положенні про Єдиний державний вебпортал для збору пожертв на підтримку України «United24», затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 3 травня 2022 р. № 516:

1) в абзаці третьому пункту 4 слова «міжнародних благодійних (у тому числі волонтерських)» замінити словами «українських, міжнародних (у тому числі благодійних)»;

2) в абзаці третьому пункту 7 слова «вітчизняними та міжнародними благодійними (у тому числі волонтерськими)» замінити словами «українськими, міжнародними (у тому числі благодійними)»;

3) у пункті 8:

в абзаці першому слово «здійснює» замінити словом «забезпечує», а слово «забезпечення» виключити;

абзац четвертий виключити;

4) доповнити Положення пунктом 8^1 такого змісту:

«8^1. Фінансування заходів, пов'язаних з розробленням, створенням, модернізацією, розвитком, впровадженням та супроводженням програмного забезпечення Порталу United24 може здійснюватися за рахунок коштів державного бюджету, міжнародної технічної допомоги та/або з інших джерел, не заборонених законодавством.».

2. У Порядку використання коштів з рахунка Міністерства цифрової трансформації для забезпечення протидії інформаційним загрозам з боку держави-агресора, кіберзахисту, відновлення та розвитку цифрової інфраструктури держави, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 1 липня 2022 р. № 751:

1) у пункті 6:

абзац п'ятий після слів «строки виконання» доповнити словами «із зазначенням кількості днів або місяців, необхідних для виконання завдання»;

абзац сьомий після слів «календарний план робіт» доповнити словами «із зазначенням кількості днів чи місяців, необхідних для виконання робіт»;

2) пункт 8 викласти в такій редакції:

«8. Комісія розглядає пропозиції у місячний строк з дня їх отримання. За результатами розгляду пропозицій комісія у строк, що не перевищує десяти робочих днів з дня прийняття рішення щодо них, інформує одержувачів коштів, що подали пропозиції, про прийняте рішення.»;

3) пункт 10 викласти в такій редакції:

«10. Публічні закупівлі товарів, робіт і послуг в умовах воєнного стану здійснюються відповідно до постанов Кабінету Міністрів України від 11 листопада 2022 р. № 1275 «Про затвердження особливостей здійснення оборонних закупівель на період дії правового режиму воєнного стану» (Офіційний вісник України, 2022 р., № 91, ст. 5666) і від 12 жовтня 2022 р. № 1178 «Про затвердження особливостей здійснення публічних закупівель товарів, робіт і послуг для замовників, передбачених Законом України «Про публічні закупівлі», на період дії правового режиму воєнного стану в Україні та протягом 90 днів з дня його припинення або скасування» (Офіційний вісник України, 2022 р., № 84, ст. 5176), а після припинення або скасування воєнного стану — в установленому законом порядку.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 грудня 2022 р. № 1494
Київ

Про внесення змін до Положення про систему професійного навчання державних службовців, голів місцевих державних адміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести до Положення про систему професійного навчання державних службовців, голів місцевих державних адміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 6 лютого 2019 р. № 106 (Офіційний вісник України, 2019 р., № 19, ст. 648; 2020 р., № 54, ст. 1683; 2021 р., № 37, ст. 2233; 2022 р., № 62, ст. 3733), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 30 грудня 2022 р. № 1494

ЗМІНИ,
що вносяться до Положення про систему професійного навчання державних службовців, голів місцевих державних адміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад

1. Підпункт 8 пункту 2 після слів «іноземні установи, організації,» доповнити словами «зокрема ті,».

2. Абзац третій пункту 7 викласти в такій редакції:

«У разі введення правового режиму надзвичайного стану, правового режиму воєнного стану, встановлення режиму надзвичайної ситуації, карантину відповідно до Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» частка самоосвіти в межах виконання індивідуальної програми у відповідному календарному році може становити не більше 0,5 кредиту ЄКТС.».

3. Абзац третій пункту 9 викласти в такій редакції:

«Зміст загальних програм підвищення кваліфікації охоплює загальні питання державного управління та місцевого самоврядування, питання запобігання корупції, зміни у законодавстві з питань державної служби, служби в органах місцевого самоврядування, європейської та євроатлантичної інтеграції, питання забезпечення прав і свобод людини, рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, забезпечення кібербезпеки, підвищення рівня володіння іноземною мовою, яка є офіційною мовою Ради Європи, державною мовою, питання застосування міжнародного гуманітарного права в умовах збройного конфлікту, забезпечення післявоєнного відновлення та розвитку України, а також інші питання, визначені відповідними державними, регіональними, місцевими програмами, стратегіями.».

4. У пункті 12:

1) в абзаці дев'ятому слова «, які реалізують проекти (програми) міжнародної технічної допомоги в Україні, що мають відповідну державну реєстрацію та в яких бенефіціарами є державні органи, органи місцевого самоврядування,» виключити;

2) абзац десятий викласти в такій редакції:

«Програми підвищення кваліфікації, розроблені з власної ініціативи міжнародними та іноземними установами та організаціями, затверджуються такими установами, організаціями або керівниками відповідних проектів (програм) міжнародної технічної допомоги, які реалізуються такими установами та організаціями, і підлягають акредитації/погодженню відповідно до абзаців першого — третього цього пункту.».

5. У другому реченні абзацу другого пункту 13 слово «загальних» замінити словом «таких».

6. Пункт 17 доповнити абзацом такого змісту:

«Вивчення або підвищення рівня володіння учасниками професійного навчання іноземною мовою, яка є офіційною мовою Ради Європи, іншими іноземними мовами, необхідними для їх професійної діяльності, шляхом онлайн-навчання на освітніх веб-платформах, проходження курсів вивчення іноземних мов, тренінгів та інших форм самоосвіти зараховується як підвищення кваліфікації на підставі документа, виданого за результатами проходження навчання/певного періоду навчання (з нарахуванням кредитів ЄКТС, що зазначаються в такому документі) або на підставі документа, що посвідчує визначення рівня володіння іноземною мовою.».

7. В абзаці другому пункту 24 цифри і слово «15 січня» замінити цифрою і словом «1 лютого».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 грудня 2022 р. № 1495
Київ

Про внесення змін до особливостей здійснення публічних закупівель товарів, робіт і послуг для замовників, передбачених Законом України «Про публічні закупівлі», на період дії правового режиму воєнного стану в Україні та протягом 90 днів з дня його припинення або скасування

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Внести до особливостей здійснення публічних закупівель товарів, робіт і послуг для замовників, передбачених Законом України «Про публічні закупівлі», на період дії правового режиму воєнного стану в Україні та протягом 90 днів з дня його припинення або скасування, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2022 р. № 1178 (Офіційний вісник України, 2022 р., № 84, ст. 5176, № 91, ст. 5653, № 95, ст. 5904), — із змінами, внесеними постановами Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2022 р. № 1406 і від 27 грудня 2022 р. № 1482, зміни, що додаються.

2. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування, крім пунктів 2, 8, 10 і 12 змін, затверджених цією постановою, які набирають чинності через шість місяців з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 30 грудня 2022 р. № 1495

ЗМІНИ,
що вносяться до особливостей здійснення публічних закупівель товарів, робіт і послуг для замовників, передбачених Законом України «Про публічні закупівлі», на період дії правового режиму воєнного стану в Україні та протягом 90 днів з дня його припинення або скасування

1. Пункт 2 викласти в такій редакції:

«2. У цих особливостях під терміном «аномально низька ціна тендерної пропозиції» (далі — аномально низька ціна) розуміється ціна/приведена ціна найбільш економічно вигідної тендерної пропозиції, яка є меншою на 40 або більше відсотків середньоарифметичного значення ціни/приведеної ціни тендерних пропозицій інших учасників процедури закупівлі, та/або є меншою на 30 або більше відсотків наступної ціни/приведеної ціни тендерної пропозиції. Аномально низька ціна визначається електронною системою закупівель автоматично за умови наявності не менше двох учасників, які подали свої тендерні пропозиції щодо предмета закупівлі або його частини (лота).

Інші терміни у цих особливостях вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про публічні закупівлі» (далі — Закон), постановах Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2016 р. № 166 «Про затвердження Порядку функціонування електронної системи закупівель та проведення авторизації електронних майданчиків» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 22, ст. 855) та від 14 вересня 2020 р. № 822 «Про затвердження Порядку формування та використання електронного каталогу» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 75, ст. 2407).».

2. Пункт 2 викласти в такій редакції:

«2. У цих особливостях терміни вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про публічні закупівлі» (далі — Закон), постановах Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2016 р. № 166 «Про затвердження Порядку функціонування електронної системи закупівель та проведення авторизації електронних майданчиків» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 22, ст. 855) та від 14 вересня 2020 р. № 822 «Про затвердження Порядку формування та використання електронного каталогу» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 75, ст. 2407).».

3. У пункті 3:

1) в абзаці третьому слова «(крім випадку, передбаченого абзацом четвертим цього пункту)» замінити словами «(крім випадків, передбачених абзацами четвертим — шостим цього пункту)»;

2) абзац четвертий замінити абзацами такого змісту:

«Положення пункту 6^1 розділу X «Прикінцеві та перехідні положення» Закону не застосовуються замовниками у разі:

здійснення закупівлі товару, включеного до переліку товарів (у тому числі лікарських засобів, медичних виробів та/або медичного обладнання), необхідних для виконання заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів, епідемій та пандемій гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, операції з ввезення яких на митну територію України та/або операції з постачання яких на митній території України звільняються від оподаткування податком на додану вартість та які звільняються від сплати ввізного мита, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 березня 2020 р. № 224 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 26, ст. 971, № 33, ст. 1113, № 60, ст. 1903; 2022 р., № 80, ст. 4864);

здійснення замовником закупівлі товару для потреб Збройних Сил, інших військових формувань, правоохоронних органів на їх запит з подальшою передачею таких товарів на облік запитувача.».

4. Абзац третій пункту 9 після слова «Мінреінтеграції» доповнити словами «та державними підприємствами, що належать до сфери його управління».

5. Пункт 11 доповнити реченням такого змісту: «Замовники можуть не публікувати інформацію про своє місцезнаходження у річному плані закупівель, якщо поширення такої інформації несе ризики для безпеки замовника.».

6. У пункті 13:

1) у підпункті 9 слова «, нотаріальних послуг» виключити;

2) останній абзац доповнити реченням такого змісту: «Замовники можуть не публікувати інформацію про своє місцезнаходження у річному плані закупівель, якщо поширення такої інформації несе ризики для безпеки замовника.».

7. Пункти 35—39 викласти в такій редакції:

«35. Відкриті торги проводяться без застосування електронного аукціону.

36. Електронною системою закупівель після закінчення строку для подання тендерних пропозицій, визначеного замовником в оголошенні про проведення відкритих торгів, розкривається вся інформація, зазначена в тендерній пропозиції (тендерних пропозиціях), у тому числі інформація про ціну/приведену ціну тендерної пропозиції (тендерних пропозицій).

Не підлягає розкриттю інформація, що обґрунтовано визначена учасником як конфіденційна, у тому числі інформація, що містить персональні дані. Конфіденційною не може бути визначена інформація про запропоновану ціну, інші критерії оцінки, технічні умови, технічні специфікації та документи, що підтверджують відповідність кваліфікаційним критеріям відповідно до статті 16 Закону, і документи, що підтверджують відсутність підстав, установлених статтею 17 Закону. Замовник, орган оскарження та Держаудитслужба мають доступ в електронній системі закупівель до інформації, яка визначена учасником процедури закупівлі конфіденційною.

Протокол розкриття тендерних пропозицій формується та оприлюднюється електронною системою закупівель автоматично в день розкриття тендерних пропозицій. Протокол розкриття тендерних пропозицій повинен містити інформацію про:

найменування, місцезнаходження та ідентифікаційний код замовника в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України, його категорію;

унікальний номер оголошення про проведення відкритих торгів, присвоєний електронною системою закупівель;

назву предмета закупівлі;

дату та час розкриття тендерної пропозиції;

найменування (для юридичної особи) або прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) (для фізичної особи) учасника (учасників) процедури закупівлі;

інформацію та документи, що підтверджують відповідність учасника кваліфікаційним критеріям та вимогам до предмета закупівлі, а також інформацію та документи, що містять технічний опис предмета закупівлі;

інформацію щодо ціни тендерної пропозиції (тендерних пропозицій).

Протокол розкриття тендерних пропозицій може містити іншу інформацію.

37. Оцінка тендерної пропозиції проводиться електронною системою закупівель автоматично на основі критеріїв і методики оцінки, визначених замовником у тендерній документації, шляхом визначення тендерної пропозиції найбільш економічно вигідною.

Найбільш економічно вигідною тендерною пропозицією електронна система закупівель визначає тендерну пропозицію, ціна/приведена ціна якої є найнижчою.

Критеріями оцінки є:

ціна; або

вартість життєвого циклу; або

ціна разом з іншими критеріями оцінки, що пов'язані із предметом закупівлі.

У разі застосування критерію оцінки вартості життєвого циклу до такого критерію, крім ціни товару (роботи, послуги), може включатися один або кілька витрат замовника протягом життєвого циклу товару (товарів), роботи (робіт) або послуги (послуг), а саме витрати, пов'язані з:

використанням товару (товарів), роботи (робіт) або послуги (послуг), зокрема споживання енергії та інших ресурсів;

технічним обслуговуванням;

збором та утилізацією товару (товарів);

впливом зовнішніх екологічних факторів протягом життєвого циклу товару (товарів), роботи (робіт) або послуги (послуг) у разі, коли їх грошова вартість може бути визначена, зокрема впливом викидів парникових газів, інших забруднюючих речовин, та інші витрати, пов'язані із зменшенням впливу на навколишнє природне середовище (довкілля).

У разі застосування критерію оцінки вартості життєвого циклу всі його складові не повинні містити вимог, що обмежують конкуренцію та призводять до дискримінації учасників процедури закупівлі.

Якщо замовником крім ціни встановлені інші критерії оцінки відповідно до методики оцінки, після закінчення строку для подання тендерних пропозицій, визначеного замовником в оголошенні про проведення відкритих торгів, в електронній системі закупівель автоматично визначаються показники інших критеріїв оцінки та приведена ціна, після чого розкривається інформація про приведену ціну та перелік усіх приведених цін тендерних пропозицій, розташованих у порядку від найнижчої до найвищої ціни.

Якщо замовником крім ціни застосовуються інші критерії оцінки, у тендерній документації визначається їх вартісний еквівалент або питома вага таких критеріїв у загальній оцінці тендерних пропозицій. Питома вага цінового критерію не може бути нижчою ніж 70 відсотків.

38. Замовник розглядає тендерну пропозицію, яка визначена найбільш економічно вигідною відповідно до цих особливостей (далі — найбільш економічно вигідна тендерна пропозиція), щодо її відповідності вимогам тендерної документації.

Строк розгляду найбільш економічно вигідної тендерної пропозиції не повинен перевищувати п'яти робочих днів з дня визначення її електронною системою закупівель найбільш економічно вигідною. Такий строк може бути аргументовано продовжено замовником до 20 робочих днів. У разі продовження строку замовник оприлюднює повідомлення в електронній системі закупівель протягом одного дня з дня прийняття відповідного рішення.

У разі відхилення замовником найбільш економічно вигідної тендерної пропозиції відповідно до цих особливостей замовник розглядає наступну тендерну пропозицію у списку пропозицій, що розташовані за результатами їх оцінки, починаючи з найкращої, у порядку та строки, визначені цими особливостями.

Замовник та учасники процедури закупівлі не можуть ініціювати будь-які переговори з питань внесення змін до змісту або ціни поданої тендерної пропозиції.

Учасник процедури закупівлі, який надав найбільш економічно вигідну тендерну пропозицію, що є аномально низькою, повинен надати протягом одного робочого дня з дня визначення найбільш економічно вигідної тендерної пропозиції обґрунтування в довільній формі щодо цін або вартості відповідних товарів, робіт чи послуг тендерної пропозиції.

Замовник може відхилити аномально низьку тендерну пропозицію, якщо учасник не надав належного обґрунтування зазначеної в ній ціни або вартості, та відхиляє аномально низьку тендерну пропозицію в разі ненадходження такого обґрунтування протягом строку, визначеного абзацом п'ятим цього пункту.

Обґрунтування аномально низької тендерної пропозиції може містити інформацію про:

досягнення економії завдяки застосованому технологічному процесу виробництва товарів, порядку надання послуг чи технології будівництва;

сприятливі умови, за яких учасник процедури закупівлі може поставити товари, надати послуги чи виконати роботи, зокрема спеціальну цінову пропозицію (знижку) учасника процедури закупівлі;

отримання учасником процедури закупівлі державної допомоги згідно із законодавством.

39. За результатами розгляду та оцінки тендерної пропозиції замовник визначає переможця процедури закупівлі та приймає рішення про намір укласти договір про закупівлю відповідно до Закону з урахуванням цих особливостей.

Замовник має право звернутися за підтвердженням інформації, наданої учасником процедури закупівлі, до органів державної влади, підприємств, установ, організацій відповідно до їх компетенції.

У разі отримання достовірної інформації про невідповідність переможця процедури закупівлі вимогам кваліфікаційних критеріїв, підставам, установленим частиною першою статті 17 Закону, або факту зазначення у тендерній пропозиції будь-якої недостовірної інформації, що є суттєвою під час визначення результатів відкритих торгів, замовник відхиляє тендерну пропозицію такого учасника процедури закупівлі.

У разі коли учасник процедури закупівлі стає переможцем кількох або всіх лотів, замовник може укласти один договір про закупівлю з переможцем, об'єднавши лоти.».

8. Пункти 35—39 викласти в такій редакції:

«35. Для проведення відкритих торгів із застосуванням електронного аукціону повинно бути подано не менше двох тендерних пропозицій.

Електронний аукціон проводиться електронною системою закупівель відповідно до статті 30 Закону.

36. Якщо була подана одна тендерна пропозиція, електронна система закупівель після закінчення строку для подання тендерних пропозицій, визначених замовником в оголошенні про проведення відкритих торгів, не проводить оцінку такої тендерної пропозиції та визначає таку тендерну пропозицію найбільш економічно вигідною.

Замовник розглядає таку тендерну пропозицію відповідно до вимог статті 29 Закону (положення частин другої, дванадцятої та шістнадцятої статті 29 Закону не застосовуються) з урахуванням положень пункту 40 цих особливостей.

37. Дата і час розкриття тендерних пропозицій, дата і час проведення електронного аукціону визначаються електронною системою закупівель автоматично в день оприлюднення замовником оголошення про проведення відкритих торгів в електронній системі закупівель.

38. Розкриття тендерних пропозицій відбувається відповідно до статті 28 Закону (положення абзацу третього частини першої статті 28 Закону не застосовується).

39. Розгляд та оцінка тендерних пропозицій здійснюються відповідно до статті 29 Закону (положення частин другої, дванадцятої та шістнадцятої статті 29 Закону не застосовуються) з урахуванням положень пункту 40 цих особливостей.».

9. У пункті 41:

1) у підпункті 1:

в абзаці другому слова і цифри «частини п'ятнадцятої статті 29 Закону» замінити словами і цифрами «пункту 39 цих особливостей»;

в абзаці п'ятому слова і цифри «в частині чотирнадцятій статті 29 Закону» замінити словами і цифрами «абзацом п'ятим пункту 38 цих особливостей»;

в абзаці шостому слова і цифри «частини другої статті 28 Закону» замінити словами і цифрами «абзацу другого пункту 36 цих особливостей»;

2) в абзаці шостому підпункту 3 слова і цифри «частини п'ятнадцятої статті 29 Закону» замінити словами і цифрами «пункту 39 цих особливостей».

10. У пункті 41:

1) у підпункті 1:

в абзаці другому слова і цифри «пункту 39 цих особливостей» замінити словами і цифрами «частини п'ятнадцятої статті 29 Закону»;

в абзаці п'ятому слова і цифри «абзацом п'ятим пункту 38 цих особливостей» замінити словами і цифрами «в частині чотирнадцятій статті 29 Закону»;

в абзаці шостому слова і цифри «абзацу другого пункту 36 цих особливостей» замінити словами і цифрами «частини другої статті 28 Закону»;

2) в абзаці шостому підпункту 3 слова і цифри «пункту 39 цих особливостей» замінити словами і цифрами «частини п'ятнадцятої статті 29 Закону».

11. У пункті 64:

1) в абзаці першому слова «автоматично зупиняє початок електронного аукціону та» виключити;

2) в абзаці п'ятому слова і цифри «частиною десятою статті 29 Закону» замінити словами і цифрами «абзацом другим пункту 38».

12. У пункті 64:

1) абзац перший після слів «електронна система закупівель» доповнити словами «автоматично зупиняє початок електронного аукціону та»;

2) в абзаці п'ятому слова і цифри «абзацом другим пункту 38» замінити словами і цифрами «частиною десятою статті 29 Закону».

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 грудня 2022 р. № 1483
Київ

Про реалізацію експериментального проекту з впровадження та функціонування електронної системи управління запасами лікарських засобів та медичних виробів «e-Stock»

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Погодитися з пропозицією Міністерства охорони здоров'я щодо реалізації на період до 1 січня 2024 р. експериментального проекту з впровадження та функціонування електронної системи управління запасами лікарських засобів та медичних виробів «e-Stock» (далі — експериментальний проект).

2. Затвердити Порядок реалізації експериментального проекту з впровадження та функціонування електронної системи управління запасами лікарських засобів та медичних виробів «e-Stock», що додається.

3. Установити, що координатором експериментального проекту є Міністерство охорони здоров'я, відповідальним за організацію та забезпечення його реалізації — державне підприємство «Медичні закупівлі України», що належить до сфери управління Міністерства охорони здоров'я.

4. Міністерству охорони здоров'я:

забезпечити координацію заходів щодо реалізації експериментального проекту;

подати до 15 січня 2024 р. Кабінету Міністрів України звіт про результати реалізації експериментального проекту та пропозиції щодо вдосконалення законодавства стосовно функціонування електронної системи управління запасами лікарських засобів та медичних виробів «e-Stock».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 30 грудня 2022 р. № 1483

ПОРЯДОК
реалізації експериментального проекту з впровадження та функціонування електронної системи управління запасами лікарських засобів та медичних виробів «e-Stock»

1. Цей Порядок визначає організаційні засади реалізації експериментального проекту з впровадження та функціонування електронної системи управління запасами лікарських засобів та медичних виробів «e-Stock» (далі — експериментальний проект).

2. У цьому Порядку термін «електронна система управління запасами лікарських засобів та медичних виробів «e-Stock» (далі — електронна система) означає інформаційно-комунікаційну систему, яка включає сукупність технічних і програмних засобів, призначених для забезпечення відстеження прозорості кількісної оцінки, планування потреби у товарах, що закуповуються за рахунок бюджетних коштів та/або з інших джерел, не заборонених законодавством, розподілу, перерозподілу та обліку таких товарів, підтримання в актуальному стані відомостей про наявні залишки таких товарів для суб'єктів, визначених пунктом 4 цього Порядку, стандартизації методів отримання достовірної та повної інформації, а також підвищення її якості та швидкості отримання і обробки з використанням сучасних методів обміну інформацією.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Основах законодавства України про охорону здоров'я, Законах України «Про інформацію», «Про захист персональних даних», «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах», «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про електронні довірчі послуги», «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус», постановах Кабінету Міністрів України від 25 квітня 2018 р. № 411 «Деякі питання електронної системи охорони здоров'я» (Офіційний вісник України, 2018 р., № 46, ст. 1604), від 8 вересня 2016 р. № 606 «Деякі питання електронної взаємодії електронних інформаційних ресурсів» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 73, ст. 2455; 2021 р., № 52, ст. 3216), Порядку організації електронної інформаційної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 10 травня 2018 р. № 357 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 41, ст. 1450), інших актах законодавства.

3. Метою реалізації експериментального проекту є підвищення ефективності організації процесів планування діяльності щодо лікарських засобів (у тому числі імунобіологічних препаратів (вакцин), медичних виробів (у тому числі медичного обладнання, медичних меблів, спеціалізованого санітарного транспорту, мобільних госпіталів, витратних матеріалів, інших необхідних товарів для задоволення потреб охорони здоров'я) та допоміжних засобів до них (далі — товари), що закуповуються за рахунок бюджетних коштів та/або інших джерел, не заборонених законодавством, за принципом управління, орієнтованого на результат, шляхом здійснення узгоджених і послідовних дій.

4. Учасниками експериментального проекту є:

підприємства, установи та організації, що належать до сфери управління МОЗ;

спеціалізовані організації, які здійснюють закупівлі відповідно до угод щодо закупівлі, укладених між МОЗ і такими організаціями;

обласні та Київська міська державні (військові) адміністрації;

заклади охорони здоров'я, фізичні особи — підприємці, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, та лабораторії, які уклали або мають намір подати заяву про укладення договору за програмою медичних гарантій або залучені надавачами медичних послуг до надання медичних послуг;

суб'єкти господарювання, які провадять господарську діяльність з роздрібної торгівлі товарами.

5. Діяльність, пов'язана із створенням, зберіганням, обробкою інформації з обмеженим доступом, зокрема таємної інформації, провадиться відповідно до Законів України «Про інформацію», «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах», «Про електронні довірчі послуги», «Про державну таємницю» та «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України».

6. На період реалізації експериментального проекту електронна система функціонує відповідно до вимог цього Порядку з метою забезпечення:

планування потреби, закупівель та здійснення контролю поставки товарів на всіх етапах;

здійснення розподілу та перерозподілу товарів;

ведення обліку та інвентаризації товарів із зазначенням їх характеристик;

проведення моніторингу товарів (автоматизація оперативної звітності для контролю наявності їх на складах зберігання), управління запасами з урахуванням належної практики дистрибуції;

проведення моніторингу щодо обліку товарів та збору відомостей про наявні залишки товарів у суб'єктів господарювання, які провадять господарську діяльність з роздрібної торгівлі товарами;

формування звітності щодо обігу та наявності товарів на складах зберігання та у закладах охорони здоров'я, фізичних осіб — підприємців, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики;

управління запасами товарів з урахуванням вимог, установлених законодавством;

ведення електронного документообігу щодо обліку та розподілу товарів;

електронний облік цільового списання товарів.

7. Власником інформаційно-аналітичної системи є держава в особі МОЗ.

Інформаційно-аналітична система належить державному підприємству «Медичні закупівлі України», що належить до сфери управління МОЗ, на праві господарського відання.

Володільцем інформації, необхідної для виконання програм та здійснення централізованих заходів з охорони здоров'я, що обробляється в інформаційно-аналітичній системі, є МОЗ.

Адміністратором електронної системи є державне підприємство «Медичні закупівлі України», що належить до сфери управління МОЗ.

8. На період реалізації експериментального проекту згідно з цим Порядком державне підприємство «Медичні закупівлі України»:

забезпечує створення, супровід, модернізацію та функціонування електронної системи;

відповідає за технічне, матеріально-технічне та технологічне забезпечення електронної системи;

здійснює методологічне та інформаційне забезпечення функціонування електронної системи, зокрема розробляє регламент її функціонування;

забезпечує електронну взаємодію з державними електронними інформаційними ресурсами з використанням шлюзів безпечного обміну та/або інших способів отримання інформації, отримання даних, необхідних для повноцінного функціонування електронної системи відповідно до законодавства;

визначає порядок доступу до інформації, перелік користувачів надання інформації та їх повноваження;

здійснює контроль за дотриманням порядку створення користувачами інформації та інші повноваження, визначені законодавством;

надає узагальнені роз'яснення з питань функціонування електронної системи;

здійснює технічні та технологічні заходи з надання, блокування та анулювання доступу до електронної системи, ведення обліку користувачів;

забезпечує проведення перевірки коректності інформації, що вносяться до електронної системи, дотримання користувачами технологічної дисципліни та інформаційної безпеки, навчання з питань внесення даних і користування електронною системою;

забезпечує залучення співробітників в рамках штатного розпису у разі необхідності та наявних на момент проведення експериментального проекту людських ресурсів;

формує аналітичну звітність.

9. Користувачами, що вносять інформацію до електронної системи, є МОЗ, державне підприємство «Медичні закупівлі України» та учасники експериментального проекту, визначені пунктом 4 цього Порядку.

Для участі в експериментальному проекті потенційні учасники повинні звернутися до адміністратора.

10. Електронна система забезпечує сумісність та електронну взаємодію у режимі реального часу у форматі «запит—відповідь» з іншими електронними інформаційними ресурсами та мережами з метою і під час реалізації експериментального проекту, для виконання завдань, визначених цим Порядком, зокрема з Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань.

Порядок, обсяг, структура даних та умови інформаційної взаємодії між державними електронними інформаційними ресурсами визначаються суб'єктами електронної взаємодії у договорі щодо інформаційної взаємодії.

У процесі електронної взаємодії з електронними інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційні ресурси держави, суб'єкти електронної взаємодії впроваджують організаційно-технічні заходи, які забезпечують захист інформації.

Збереження та захист інформації (даних), що міститься в електронній системі, відповідно до вимог законодавства у сфері захисту інформації в інформаційно-комунікаційних системах, забезпечує (організовує) адміністратор електронної системи.

11. Під час реалізації експериментального проекту згідно з цим Порядком адміністрування та підтримка функціонування електронної системи забезпечується за рахунок джерел фінансування, не заборонених законодавством.

12. Електронна система ведеться державною мовою та функціонує на безоплатній основі цілодобово без вихідних, крім періодів технічного обслуговування. Інформація про проведення профілактичних та/або технічних робіт з підтримки електронної системи оприлюднюється на інформаційних ресурсах адміністратора за три календарних дні до дати проведення таких робіт, крім випадків, коли через терміновість проведення таких робіт своєчасне попередження неможливе, про що публікується відповідне сповіщення.

Проведення технічного обслуговування електронної системи, крім усунення технічних та/або методологічних помилок, які блокують роботу електронної системи, з 8-ї до 20-ї години у робочі дні забороняється.

13. Для забезпечення контролю за роботою електронної системи адміністратору надається право перегляду журналу всіх дій та/або подій, що відбуваються в електронній системі, зокрема фіксації дати і часу надсилання, отримання відомостей та будь-якої зміни даних, доступних в електронній системі, за допомогою кваліфікованої електронної позначки часу.

Програмними засобами електронної системи автоматично вносяться до журналу всі дії та/або події, що здійснюються в електронній системі, зокрема внесення дати і часу створення, завантаження, надсилання, отримання відомостей, інші інформації з ідентифікацією користувача і будь-якої зміни та видалення даних, доступних в електронній системі, за допомогою кваліфікованої електронної позначки часу.

Журнал всіх дій та/або подій, що здійснюються в електронній системі, зберігається безстроково (крім випадків, коли законодавством встановлено інший строк зберігання даних). Інформація, що міститься в журналі, може бути отримана через електронну систему у формі електронного документа.

14. МОЗ забезпечує стратегічне планування розвитку електронної системи, а також моніторинг, аналіз та оцінку якості її впровадження в рамках експериментального проекту.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 27 грудня 2022 р. № 1212-р
Київ

Про внесення зміни до розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 вересня 2021 р. № 1222

Внести зміну до пункту 5 розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 вересня 2021 р. № 1222 «Деякі питання управління об'єктами державної власності» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 82, ст. 5266; 2022 р., № 60, ст. 3608), виклавши його в такій редакції:

«5. Це розпорядження набирає чинності з дня його опублікування, крім абзацу другого пункту 2 цього розпорядження, абзаців другого — четвертого змін, затверджених цим розпорядженням, які набирають чинності з 30 червня 2023 р., та абзаців п'ятого і шостого змін, затверджених цим розпорядженням, які набирають чинності з 30 грудня 2022 року.».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 30 грудня 2022 р. № 1213-р
Київ

Деякі питання діяльності акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України»

Відповідно до частини першої статті 98 Цивільного кодексу України, статей 51 і 52 Закону України «Про акціонерні товариства», підпункту 5 пункту 92 Статуту акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 грудня 2016 р. № 1044, попередньо погодити рішення правління акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» щодо погодження рішення дочірньої компанії «Газ України» Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» як єдиного учасника товариства з обмеженою відповідальністю «Газопостачальна компанія «Нафтогаз Трейдинг» шляхом погодження рішення учасника зазначеного товариства, що додається до оригіналу, про здійснення товариством постачання природного газу закладам фізичної культури та спорту за примірним договором постачання природного газу бюджетним установам та організаціям, умови якого затверджено рішенням учасника товариства від 12 жовтня 2021 р. № 208, з 1 січня по 31 грудня 2023 року (включно).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ПОГОДА НА ЗАВТРА

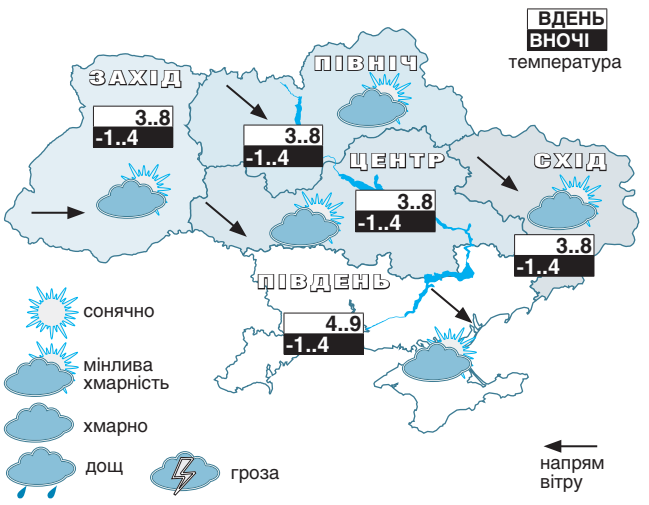

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 3 СІЧНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-1..+4	+3..+8	Черкаська	-1..+4	+3..+8
Житомирська	-1..+4	+3..+8	Кіровоградська	-1..+4	+3..+8
Чернігівська	-1..+4	+1..+6	Полтавська	-1..+4	+1..+6
Сумська	-1..+4	+1..+6	Дніпропетровська	-1..+4	+3..+8
Закарпатська	0..+5	+6..+11	Одеська	-1..+4	+5..+10
Рівненська	-1..+4	+3..+8	Миколаївська	-1..+4	+4..+9
Львівська	-1..+4	+4..+9	Херсонська	-1..+4	+5..+10
Івано-Франківська	-1..+4	+4..+9	Запорізька	-1..+4	+4..+9
Волинська	-1..+4	+3..+8	Харківська	-1..+4	+1..+6
Хмельницька	-1..+4	+3..+8	Донецька	-1..+4	+3..+8
Чернівецька	-1..+4	+3..+8	Луганська	-1..+4	+3..+8
Тернопільська	-1..+4	+3..+8	Крим	0..+5	+6..+11
Вінницька	-1..+4	+3..+8	Київ	+1..+3	+4..+6

Укргідрометцентр

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 30 грудня 2022 р. № 1214-р
Київ

Деякі питання діяльності акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України»

Відповідно до частини першої статті 98 Цивільного кодексу України, частини першої статті 33 Закону України «Про акціонерні товариства», пунктів 48 і 60 Статуту акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 грудня 2016 р. № 1044 «Деякі питання акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України», погодити додаток № 4 «Методика розрахунку резерву сумнівних боргів під очікувані кредитні збитки для дебіторської заборгованості» до Облікової політики акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України», дочірніх підприємств (компаній), засновником яких є Компанія, та господарських товариств, акціонером (учасником) яких є Компанія, затвердженої рішенням правління від 28 лютого 2019 р., протокол № 107, у частині визначення методів обчислення величини резерву сумнівних боргів (резерву очікуваних кредитних збитків) та способу визначення коефіцієнта сумнівності, що додається до оригіналу.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 30 грудня 2022 р. № 1217-р
Київ

Про внесення змін у додаток 10 до розпорядження Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2021 р. № 1797

Внести зміни у додаток 10 до розпорядження Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2021 р. № 1797 «Про погодження розподілу додаткової дотації на здійснення переданих з державного бюджету видатків з утримання закладів освіти та охорони здоров'я між місцевими бюджетами у 2022 році» (Офіційний вісник України, 2022 р., № 4, ст. 272), виклавши його в редакції, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток 10
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 29 грудня 2021 р. № 1797
(в редакції розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2022 р. № 1217-р)

РОЗПОДІЛ
додаткової дотації на здійснення переданих з державного бюджету видатків з утримання закладів освіти та охорони здоров'я між місцевими бюджетами Кіровоградської області на 2022 рік

Код бюджету	Назва місцевого бюджету адміністративно-територіальної одиниці	Обсяг, тис. гривень
11100000000	Обласний бюджет Кіровоградської області	90906,7
11545000000	Бюджет Пантаївської селищної територіальної громади	3000
	Усього	93906,7

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, *40227 (соціальний)*

Головний редактор — **Сергій БРАГА**
Перший заступник головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступник головного редактора
Павло БЕБА

Адреса в Інтернеті: **www.ukurier.gov.ua**
Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Михайла Грушевського, 14**
Телефон для довідок: **253-12-95.**
Телефони відділу реклами: **253-55-09,**
факс: **230-06-71,** e-mail: **adv@ukcc.com.ua**
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер, п'ятницю та суботу
Зам. № 88 952
Загальний тираж за січень 56 511

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua